

Ezékiel próféta könyve

Tartalom

1.rész	7.rész	13.rész	19.rész	25.rész	31.rész	37.rész	43.rész
2.rész	8.rész	14.rész	20.rész	26.rész	32.rész	38.rész	44.rész
3.rész	9.rész	15.rész	21.rész	27.rész	33.rész	39.rész	45.rész
4.rész	10.rész	16.rész	22.rész	28.rész	34.rész	40.rész	46.rész
5.rész	11.rész	17.rész	23.rész	29.rész	35.rész	41.rész	47.rész
6.rész	12.rész	18.rész	24.rész	30.rész	36.rész	42.rész	48.rész

1.rész

1. És lőn a harminczadik esztendőben, a negyedik hónapban, a hónap ötödikén, mikor én a foglyok közt a Kébár folyó mellett voltam: megnyilatkoznak az egek, és láték isteni látásokat.
2. A hónap ötödikén (ez az ötödik esztendeje Jojákin király fogságba vitelének).
3. Valójában lőn az Úrnak beszéde Ezékiel paphoz, a Búzi fiához a Káldeusok földén, a Kébár folyó mellett, és lőn ott rajta az Úrnak keze.
4. És látám, és ímé forgószerű jött északról, nagy felhő egymást érő villámlással, a mely körül fényesség vala, közepéből pedig mintha izzó ércz látszott volna ki, tudniillik a villámlás közepéből.
5. És belőle négy lelkes állat formája tetszék ki, és ez vala ábrázatok: emberi formájok vala,
6. És mindeniknek négy orczája vala, és négy szárnya mindenikőjöknek;
7. És lábaik egyenes lábak, és lábaik talpa mint a borjú lábának talpa, és szikráznak vala, mint a simított ércz színe.
8. Továbbá emberi kezek valának szárnyaik alatt négy oldalukon. Mind a négyőjöknek orczái és szárnyai.
9. Szárnyaik egymás mellé lévén szerkesztve, nem fordultak meg jártukban, mindenik az ő orczája irányában megy vala.
10. És orczájok formája vala emberi orcza, továbbá oroslán-orcza mind a négynek jobbfelől, és bika-orcza mind a négynek balfelől, és sas-orcza mind a négynek hátul;
11. És ezek az ő orczáik. És szárnyaik felül kiterjesztve valának, mindeniknél két szárny összeér vala, kettő pedig fedezé testöket.
12. És mindenik az ő orczája irányában megy vala, a hová a lélek vala menendő, oda mennek vala, meg nem fordulván jártukban.
13. És a lelkes állatok közt látszék, mint egy égő üszög, a mely lángolt, mint a fáklyák, ide s tova futkározva a lelkes állatok közt; és a tűznek fényessége vala, és a tűzből villámlás jöve ki.
14. És a lelkes állatok ide s tova mozognak vala, mint a villámlás cikázása.
15. És mikor ránéztem a lelkes állatokra, ímé egy-egy kerék vala a földön az állatok mellett mind az ő négy orczájok felől.
16. A kerekek mintha tarsiskőből készültek volna, és mind a négyüknek ugyanazon egy formája vala, és úgy látszának egybeszerkesztve, mintha egyik kerék a másik kerék közepében volna;
17. Jártukban négy oldaluk felé mentek vala; meg nem fordulnak vala jártukban;
18. És talpaik magasak valának és félelmesek, és e talpak rakva valának szemekkel köröskörül mind a

négynél.

19. És mikor járnak vala a lelkes állatok, járnak vala a kerekek is mellettök, és mikor fölemelkednek vala az állatok a földről, fölemelkednek vala a kerekek is.

20. A hová a lélek vala menendő, mennek vala, a hová tudniillik a lélek vala menendő, és a kerekek fölemelkednek vala mellettök, mert a lelkes állatok lelke vala a kerekekben.

21. Ha azok mentek, ezek is mennek vala, és ha azok álltak, ezek is állnak vala, és ha fölemelkedtek a földről, fölemelkednek vala a kerekek is mellettök, mert a lelkes állatok lelke vala a kerekekben.

22. És vala mintegy mennyezet az állatok feje fölött, olyan mint a csodálatos kristály, kiterjesztve felül fejük felett.

23. És a mennyezet alatt szárnyaik egyenesek valának, egyik a másikkal összeérvén; mindegyiknek kettő vala, a melyek befedik vala innen, és mindegyiknek kettő vala, a melyek befedik vala amonnan az ő testöket.

24. És hallám szárnyaik zúgását, mint sok vizeknek zúgását, úgy mint a Mindenhatónak hangját, mikor járnak vala, zúgás hangját, mint valami tábornak zúgását; mikor állának, leeresztik vala szárnyaikat.

25. És lőn kiáltás a mennyezeten felül, a mely vala fejük felett, és ők megállván, leeresztik vala szárnyaikat.

26. És a mennyezeten felül, a mely fejük felett vala, látszék mint valami zafirkő, királyi székek formája, és a királyi székek formáján látszék mint egy ember formája azon felül;

27. És látám izzó érczként ragyogni, a melyet, mintha tűz vett volna körül derekának alakjától fogva és fölfelé; és derekának alakjától fogva és lefelé látám, mintha tűz volna. És fényesség vala körülötte,

28. Mint a milyen a szivárvány, mely a felhőben szokott lenni esős időben, olyan vala a fényesség köröskörül. Ilyen vala az Úr dicsőségének formája, és látám, és orczáyra esém, és hallám egy szólnak szavát.

2.rész

1. És monda nékem: Embernek fia! állj lábaidra, és szólok veled.

2. És lélek jöve én belém, a mint szóla, és állata engem lábaimra, és hallám azt, a ki szól vala nékem.

3. És mondá nékem: Embernek fia! küldelek én téged Izráel fiaihoz, a pártos nemzetségekhez, a kik pártot ütöttek ellenem; ők és atyáik vétkeztek ellenem mind e mai napig.

4. A kemény orczájú fiakhoz és makacs szívűekhez küldelek téged, és ezt mondjad nékik: Így szól az Úr Isten!

5. Ők pedig vagy hallják, vagy nem hallják, mivelhogy pártos ház, hadd tudják meg, hogy próféta volt köztük.

6. Te pedig, embernek fia, ne félj tőlök, és az ő beszédöktől se félj; ha bogácsok és tövissek vannak is veled, és ha skorpiókkal lakol is együtt; beszédöktől ne félj, orczájoktól ne rettegj, mert ők pártos ház.

7. És szóljad az én beszédimet nékik, vagy hallják, vagy nem, mert pártos ház.

8. Te pedig, embernek fia, halld meg a mit én néked szólok. Ne légy pártos mint ez a pártos ház, nyisd föl szádat, és egyed, a mit én adok néked.

9. És látám, és ímé egy kéz nyúlt felém, és ímé benne egy könyv türete vala.

10. És kiterjeszté azt előttem, és ímé be vala írva elől és hátul, és írva valának reá gyászénekek és nyögések és jajsók.

3.rész

1. És mondá nékem: Embernek fia! a mi előtted van, edd meg; edd meg ezt a türetet, és menj, szólj az Izráel házának.
2. Felnyitám azért számat, és megéteté velem azt a türetet.
3. És mondá nékem: Embernek fia! hasadat tartsd jól és belső részeidet töltsd meg ezzel a türettel, a melyet adok néked. És megevém azt, és lőn az én számban, mint az édes méz.
4. És mondá nékem: Embernek fia! eredj, menj el az Izráel házához, és szólj az én szavaimmal nékik.
5. Mert nem valami homályos ajkú és nehéz nyelvű néphez küldetel te, hanem az Izráel házához.
6. Nem sok népekhez, a kik homályos ajkúak és nehéz nyelvűek, kiknek nem érthetnéd beszédöket; bizony, ha ő hozzájok küldöttelek volna, ők hallgatnának reád.
7. De az Izráel háza nem akar téged hallgatni, mert nem akarnak engem hallgatni, mert az egész Izráel háza kemény homlokú és megátalkodott szívű.
8. Ímé keménynyé tettem orczádat, a milyen az ő orczájok, és keménynyé homlokodat, a milyen az ő homlokuk.
9. Olyanná, mint a gyémánt, a mely keményebb a tűzkőnél, tettem a te homlokodat; ne félj tőlök, és meg ne rettenj tekintetöktől, mert pártos ház.
10. És mondá nékem: Embernek fia! minden beszédimet, a melyeket szólok néked, vedd szívedbe, és füleiddel halld meg.
11. És eredj, menj el a foglyokhoz, a te néped fiaihoz, és szólj és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten, vagy hallják vagy nem.
12. És fölemele engem a lélek, és hallék mögöttem nagy dörgés szavát: Áldott az Úrnak dicsősége az ő helyéről.
13. És amaz állatok szárnyainak zúgását, a melyek egymást érik vala, és mellettök a kerekék csikorgását, és nagy dörgés szavát.
14. És a lélek fölemele és elragada engem, és elmenék, elkeseredvén haragjában az én lelkem, az Úrnak keze pedig rajtam erős vala.
15. És eljuték Tél-Ábibba a foglyokhoz, a kik lakoznak vala a Kébár folyó mellett, és leülék, ők is ott ülvén; és ott ülék hét nap némán ő közöttük.
16. És lőn hét nap mulva az Úr szava hozzám, mondván:
17. Embernek fia! őrállóul adtalak én téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben.
18. Ha ezt mondom a hitetlenek: Halálnak halálával halsz meg, és te őt meg nem inted és nem szólasz, hogy visszatérítsd a hitetlent az ő gonosz útjáról, hogy éljen: az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg.
19. De ha te megintetted a hitetlent, és ő meg nem tért hitelenségéből és gonosz útjáról: ő az ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet.
20. És ha elfordul az igaz az ő igazságától, és cselekszik álnokságot, és én vetek eléje botránkozást: ő meg fog halni; ha meg nem intetted őt, vétke miatt hal meg és elfelejtetnek igazságai, a melyeket cselekedett; de vérét a te kezedből kívánom meg.
21. Ha pedig te megintetted azt az igazat, hogy az igaz ne vétkezzék, és ő nem vétkezik többé: élvén él, mert engedett az intésnek, és te a te lelkedet megmentetted.
22. És lőn ott az Úrnak keze rajtam, és monda nékem: Kelj fel, menj ki a völgybe, és ott szólok veled.
23. Fölkelék azért és kimenék a völgybe és ímé ott áll vala az Úrnak dicsősége, hasonlatos ahhoz a dicsőséghez, a melyet a Kébár folyó mellett láttam, és orcámra esém.
24. És jöve belém a lélek, és állata engem lábaimra, és szóla hozzám és monda nékem: Menj be és zárd be magadat a te házában.

25. És te, oh embernek fia, ímé köteleket vetnek reád és azokkal megkötöznek téged, és ki nem mehetsz közükbe;

26. Nyelvedet pedig én ragasztom ínyedhez, és néma leszel, hogy ne légy közöttök feddőző férfiú, mert ők pártos ház.

27. Mikor pedig szólok veled, megnyitom a te szádat, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten; a ki hallja, hallja, a ki nem akarja, nem hallja, mert ők pártos ház.

4.rész

1. És te, embernek fia, végy magadnak egy téglát, tedd azt elődbe, és vésd reá egy várost, Jeruzsálemet,

2. És indíts ellene ostromot, és építs ellene tornyot, tölts ellene sánczot, és indíts ellene táborokat, és állass ellene faltörő kosokat köröskörül.

3. És végy magadnak egy vasserpenyőt, és állasd fel azt vasfal gyanánt te közötted és a város között, és irányozd tekintetedet erősen reá, és legyen ostrom alatt, és te ostromold. Jel ez az Izráel házának.

4. Te pedig feküdj baloldaladra és vesd az Izráel háza vétkét arra; a napok száma szerint, a mennyin azon fekszel, viseljed vétköket.

5. Én pedig meghatároztam néked az ő vétkök éveit napok száma szerint, háromszázkilenczven napban; eddig viseljed az Izráel házának vétkét.

6. És ha ezeket kitöltötted, feküdj a jobboldaladra másodszor, és viseld a Júda házának vétkét negyven napig; egy-egy napot egy-egy esztendőül számítottam néked.

7. És Jeruzsálem ostromára irányozd erősen tekintetedet, és karod feltűrve legyen, és prófétálj ő ellene.

8. S ímé köteleket vettem reád, hogy meg ne fordulhass egyik oldaladról a másikra, míg betöltöd ostromodnak napjait.

9. És végy magadnak búzát és árpát és babot és lencsét és kölest és tönkölyt, és tedd ezeket egy edénybe, és ezekből csinálj magadnak kenyeret; a napok száma szerint, a míg oldaladon fekszel, háromszázkilenczven napon egyed azt.

10. A te ételed pedig, a melylyel élsz, legyen súly szerint húsz siklus egy napra; időről-időre egyed azt.

11. És vizet mérték szerint igyál, a hinnek hatodrészt igyad időről-időre.

12. És ételedet árpa-lepény formájában egyed, és emberi ganéj tőzegénél süssed azt szemök láttára.

13. És mondá az Úr: Így eszik az Izráel fiai tisztátalan kenyeröket a pogányok közt, a kik közé őket kiűzöm.

14. És mondék: Ah, ah, Uram Isten! ímé az én lelkem soha meg nem fertéztetett, és dögöt és vadtól szagatottat nem ettem ifjúságomtól fogva ez ideig, és számon be nem ment tisztátalan hús.

15. És mondá nékem: Nézd, marhaganéjt engedek néked emberi tőzeg helyett, hogy annál süsd meg a te kenyeredet.

16. És mondá nékem: Embernek fia! ímé én eltöröm a kenyérnek botját Jeruzsálemben, és eszik kenyeröket mértékkel és rettegéssel, és vizöket mértékkel és ájulással iszszák.

17. Azért, hogy kenyér és víz nélkül szűkölködjének, és elborzadjanak mindnyájan, és megrothadjanak az ő vétkökben.

5.rész

1. És te, embernek fia, végy magadnak éles kardot, borbélyok beretvájául vedd azt magadnak, és vond el azt a te fejedén és szakálladon, és végy magadnak mérő serpenyőket, és oszd el szőrüket.

2. Harmadrészét tűzben égesd meg a város közepette, midőn betelnek a megszállásnak napjai; azután vedd a harmadrészét, vagdald apróra a karddal a város körül, és harmadrészét szórd oda a szélnek, és én kardot vonzok utánok.

3. És végy ki innét szám szerint keveset, és kösd be azokat ruhád csücskébe;

4. És ezekből ismét végy ki, és vesd azokat a tűz közepébe és égesd meg a tűzben; ebből megyen tűz Izráel egész házára.

5. Így szól az Úr Isten: Ez Jeruzsálem, a pogányok közibe helyeztettem őt, és körülte a tartományokat.

6. De pártos volt törvényeim iránt, gonoszabbul, mint a pogányok, és rendeléseim iránt inkább, mint a tartományok, a melyek körülte vannak, mert törvényeimet megútták, és rendeléseimben nem jártak.

7. Azért így szól az Úr Isten: A miért ti pártosabbak valátok, mint a pogányok, a kik körültek vannak, rendeléseimben nem jártatok és törvényeimet nem cselekedtetek, sőt csak a pogányok törvényei szerint is, a kik körültek vannak, nem cselekedtetek:

8. Ezokért így szól az Úr Isten: Ímé én is ellened leszek, és teszek közötted ítéletet a pogányok szeme láttára;

9. És cselekszem rajtad azt, mit soha nem cselekedtem és minéműt nem cselekszem többé, - minden te útálatosságidért.

10. Azért az apák egyék meg fiaikat te közötted, és a fiak egyék meg apáikat, és cselekszem rajtad ítéletet, és szétszórom minden maradékodat a szél minden irányában.

11. Ezért, élek én! szól az Úr Isten, bizonyára, mivelhogy szenthelyemet megfertéztetted minden undokságaidal és minden útálatosságaidal, azért én is elfordítom rólad irgalom nélkül szememet, s én sem könyörülök rajtad.

12. Harmadrészed döghalállal hal meg és éhség miatt pusztul el közötted, és harmadrészed fegyver miatt hull el körülötted, és harmadrészedet szétszórom a szél minden irányában, és kardot vonzok utánok.

13. És teljessé lesz haragom s nyugtatom rajtok búsulásomat s vigasztalást veszek; és megértik, hogy én, az Úr szóltam buzgó szerelmemben, mikor betöltöm búsulásomat rajtok.

14. És teszlek pusztasággá és gyalázattá a pogányok között, a kik körültek vannak, minden melletted elmenő szeme láttára.

15. És leszel gyalázat és csúfság, példa és eliszonyodás a pogányoknak, a kik körültek vannak, mikor ítéletet tartok fölötted haraggal és búsulással és búsult feddésekkel, én, az Úr mondtam;

16. Mikor bocsátom az éhség gonosz nyilait rájok, hogy pusztítsanak, a melyeket a ti pusztítástokra fogok bocsátani; és éhséget halmozok fölétek, és eltöröm köztetek a kenyér botját.

17. És bocsátok reátok éhséget és gonosz vadállatokat, hogy gyermektelenné tegyenek, és döghalál és vérontás megy át rajtad, és fegyvert hozok reád, én, az Úr mondtam.

6.rész

1. És lőn az Úrnak szava én hozzám, mondván:

2. Embernek fia, vesd tekintetedet Izráel hegyeire, és prófétájl ellenök:

3. És mondjad: Izráel hegyei, halljátok meg az Úr Isten beszédét! Ezt mondja az Úr Isten a hegyeknek

és a halmoknak, a mélységeknek és a völgyeknek: Ímé én fegyvert hozok reátok, és elvesztem a ti magaslataitokat.

4. És elpusztulnak oltáraitok, és összetörnek naposzlopaitek, és elhullatom sebesültjeiteket bálványaitok előtt.

5. És vetem az Izráel fiainak holttesteit bálványaik elé, és szétszórom csontjaitokat oltáraitok körül.

6. Minden lakóhelyeteken a városok elpusztuljanak, és a magaslatok elveszszenek, hogy elpusztuljanak és rommá legyenek oltáraitok, és törjenek össze és legyenek semmivé bálványaitok, és kivágattassanak naposzlopaitek, és eltöröltessenek csinálmányaitok.

7. És elhulljon a sebesült közöttetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

8. De maradékot hagyok, hogy legyenek közületek, a kik megmenekedtek a fegyvertől a pogányok közt, mikor szétszórtok a tartományokban.

9. Akkor megemlékeznek én rólam menekültjeitek a pogányok közt, kik közé fogságba vitetének, mert megtörtem parázna szívöket, mely tőlem elszakadt, és bálványaikkal paráználkodó szemeiket, és megundorodnak önmagok előtt a gonoszságokért, melyeket cselekedtek minden útálatosságuk szerint;

10. És megismerik, hogy én vagyok az Úr: nem hiába mondtam, hogy megcselekszem velök e gonoszt.

11. Így szólt az Úr Isten: Csapj tenyeredbe, toppants lábaddal és mondd: Jaj az Izráel háza minden gonosz útálatosságáért, mert fegyver, éhség és döghalál miatt hullanak el;

12. A ki messze van, döghalál miatt hal meg, a ki közel van, fegyver miatt esik el, és a ki megmaradt biztonságban, éhség miatt hal meg; és teljessé teszem búsulásomat rajtok.

13. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor sebesültjeik ott lesznek bálványaik között az ő oltáraik körül, minden magas halmon, minden hegyeknek tetein, minden zöld fa alatt és minden lombos terpentinfá alatt, a hol csak kedves illatot adának minden bálványaiknak.

14. Kinyújtom azért kezemet reájok, és teszem a földet kietlen pusztasággá, a pusztától fogva Dibláiig minden lakóhelyökön, hadd tudják meg, hogy én vagyok az Úr!

7.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. És te, embernek fia, így szól az Úr Isten Izráel földjének: Vége! eljött a vég a föld négy szárnyára!

3. Immár itt a vég rajtad; s bocsátom haragomat reád, és megítéllek útaid szerint, és vetem reád minden útálatosságodat.

4. És nem kedvez az én szemem néked, sem meg nem szánlak; hanem a te útaidat vetem reád, és útálatosságaid közötted lesznek és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

5. Így szól az Úr Isten: Ímé veszedelem, egyetlen veszedelem; ímé eljött.

6. Vég jött, eljött a vég, fölserkent ellened, ímé eljött!

7. Eljött a végzet reád, földnek lakosa! eljött az idő, közel a nap, rémülés és nem víg éneklés a hegyeken.

8. Most rövid időn kiöntöm búsulásomat reád, és teljessé teszem haragomat rajtad, és megítéllek útaid szerint, és rád vetem minden útálatosságodat.

9. És nem kedvez az én szemem, sem meg nem szánlak; útaid szerint fizetek tenéked, és a te útálatosságaid közötted lesznek; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ki ver.

10. Ímé a nap, ímé eljött, kisarjadt a végzet, kivirágzott a vessző, kivirult a kevélység.

11. Az erőszakosság a gonoszság veszzejévé nőtt fel, nincs semmi meg belőlök, sem sokaságukból, sem tömegökből, s nincs egy jaj is miattok!

12. Eljött az idő, elközelgett a nap; a vevő ne örüljön, az eladó ne szomorkodjék, mert harag jön minden sokaságára.
13. Mert az eladó eladott jószágához nem térhet vissza többé, még ha élve az élők közt maradna is, mert a jövedülés az ő egész sokasága ellen vissza nem tér, és vétke miatt senki sem lehet hosszú életű.
14. Kürtöljetek a kürttel és készítsetek el mindent; ám nincsen, a ki harczra menjen, mert haragom minden ő sokasága ellen.
15. A fegyver kívül, a döghalál és éhség belül; a ki a mezőn van, fegyver miatt hal meg, és a ki a városban, azt éhség és döghalál emészti meg.
16. És menekülnek menekültjeik, és lesznek a hegyeken, mint a völgyek galambjai: mindnyájan nyögven, kiki vétke miatt.
17. Minden kéz elerőtlenül, és minden térd elolvad, mint a víz.
18. Felövezkednek zsákkal, és befedi őket rettegés, és minden orcán szégyen, és mindnyájok fején kopaszság.
19. Ezüstjüket az utcákra vetik, és aranyuk szenny lesz előttök; ezüstjök s aranyuk meg nem szabadíthatja őket az Úr búsulásának napján; lelköket azzal jól nem lakatják, s hasokat meg nem tölthetik; mert csábítójok volt az a vétekre.
20. És a belőle készült drága ékességeket kevélykedésre használják, és útálatosságuk képeit, undokságaikat abból csinálták, azért tettem előttök azt szennyé;
21. És adom azt az idegenek kezébe zsákmányul, és a föld hitetleninek prédául, hadd fertéztessék meg.
22. És elfordítom tőlük arcomat, hadd fertéztessék meg szent helyemet; s betörjenek belé a rontók és megfertéztessék.
23. Készítsd a lánczot; mert a föld tele van véres ítélettel, és a város tele van erőszakossággal.
24. És elhozom a pogányok leggonoszabbjait, hadd foglalják el házaikat; s véget vetek a hatalmasok kevélységének, s fertéztett lesz templomuk.
25. Rettegés jött el, s keresnek békét és nincs.
26. Egy romlás a másokra jó, és egy hír után más támad, s kérnek látást a prófétától, ám törvény nem lesz a papnál, sem tanács a véneknél.
27. A király szomorkodik, a fejedelem irtózatba öltözik; s a föld népének kezei megdermednek. Útjok szerint cselekszem velök, ítéletök szerint ítélem meg őket, hadd tudják meg, hogy én vagyok az Úr.

8.rész

1. És lőn a hatodik esztendőben, a hatodik hónapban, a hónap ötödik napján: én ülök vala házamban, és Júda vénei ülnek vala előttem és esék reám ott az Úr Istennek keze.
2. És látám, és ímé vala mintegy tűznek formája, derekának alakjától fogva lefelé tűz vala, és derekától fogva fölfelé vala mint a fényesség, mint az izzó ércz.
3. És kinyújta egy kézformát, és megragada engem fejem üstökénél fogva, és fölemelve vitt engem a lélek a föld és az ég között, és bevive engem Jeruzsálembe isteni látásokban a belső kapu bejáratához, a mely északra néz, a hol vala helye a bosszúság bálványának, a mely bosszúságra ingerel vala;
4. És ímé ott vala Izráel Istenének dicsősége, a látás szerint, a melyet láttam a völgyben.
5. És monda nékem: Embernek fia! emeld föl csak szemeidet észak felé. Fölemelém azért szemeimet észak felé: és ímé északra az oltár kapujától áll vala a bosszúság ama bálványa a bejáratnál.
6. És mondá nékem: Embernek fia! látod-e mit cselekszenek? A nagy útálatosságokat, melyeket

Izráel háza itt cselekszik, hogy eltávozzam az én szenthelyemtől. De még egyéb nagy útálatosságokat is fogsz látni.

7. És vive engem a pitvar bejáratához, és látám, és ímé egy lyuk vala a falban.

8. És mondá nékem: Embernek fia! ronts csak át a falon! és átronték a falon, és ímé egy ajtó vala ott.

9. És mondá nékem: Menj be és lásd meg a gonosz útálatosságokat, a melyeket ezek ott cselekesznek.

10. Bemenék azért és látám, és ímé az útálatos csúszó-mászó állatoknak és barmoknak mindenféle képei és Izráel házának minden bálványai vannak bevésve a falon köröskörül.

11. És hetven férfiú Izráel házának vénei közül (ezek közepette Jaazanjáhu, a Sáfán fia) áll vala előttök, mindenik a maga tömjénezőjével kezében, s a füstölőszer felhőjének illata száll vala fel.

12. És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia, Izráel házának vénei mit cselekesznek a sötétben, kiki az ő képes házában? mert azt mondják: Nem lát minket az Úr, elhagyta az Úr ezt a földet.

13. És mondá nékem: Még egyéb nagy útálatosságokat is fogsz látni, miket ezek cselekesznek.

14. És vive engem az Úr háza kapujának bejáratához, a mely északra van, és ímé ott asszonyok ülnek vala, siratván a Tammúzt.

15. És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia? még egyéb, ezeknél nagyobb útálatosságokat is fogsz látni.

16. És bevive engem az Úr házának belső pitvarába, és ímé az Úr templomának bejáratánál, a tornác és az oltár között vala mintegy huszonöt férfiú, kik hátokkal az Úr templomára és orczájokkal keletre fordultak, s ezek kelet felé leborulva imádták a napot.

17. És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia? avagy kevés-é Júda házának ily útálatosságokat cselekedni, a milyeneket itt cselekedtek? hogy még a földet is betöltik erőszakossággal, és engem megint haragra ingerelnek, ímé, hogy tartják a venyigét orrukhoz!

18. Én is búsulásom szerint cselekszem, nem fog kedvezni szemem, sem meg nem szánom őket; s ha kiáltanak füleimbe nagy felszóval, nem hallgatom meg őket.

9.rész

1. És kiáltá füleimbe nagy felszóval, mondván: Hozzátok el a városra a meglátogatásokat, kinek-kinek a kezében legyen vesztő eszköze.

2. És ímé hat férfi jó vala a felső kapu útjáról, a mely északra néz vala, mindeniknek kezében zúzó eszköze, egy férfi pedig köztük gyolcsba vala öltözve, és íróeszköz vala derekán. És bemenének és állának az érczoltár mellé.

3. És Izráel Istenének dicsősége elvonula a Kérubról, a mely fölött vala, a ház küszöbéhez, és kiálta a gyolcsba öltözött férfiúnak, a kinek derekán íróeszköz vala.

4. És monda az Úr néki: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és jegyezz egy jegyet a férfiak homlokára, a kik sóhajtanak és nyögnek mindazokért az útálatosságokért, a melyeket cselekedtek annak közepében.

5. És amazoknak mondá az én hallásomra: Menjetek át a városon ő utána, és vágjátok; ne kedvezzen a ti szemetek, és ne szánakozzatok:

6. Vénet, ifjat, szűzet, gyermeket és asszonyokat öljetek meg mind egy lábíg, de azokhoz a férfiakhoz, a kiken a jegy van, ne közelítsetek, és az én templomomon kezdjétek el. Elkezdék azért a vén férfiakon, a kik a ház előtt valának.

7. És mondá nékik: Fertőztessétek meg a házat, és töltsétek meg a pitvarokat megölettekkel. Menjetek ki. És kimenének és öldöklének a városban.

8. És lőn, hogy levágák őket, és én megmaradtam és esém az én orczámra és kiálték és mondék: Ah,

ah, Uram Isten, avagy ki akarod-é írtani Izráel egész maradékát, mikor kiöntöd búsulásodat Jeruzsálemre?

9. És mondá nékem: Izráel és Júda házának vétke felette nagy, mivelhogy tele a föld vérontással, és a város tele van igazságtalansággal, mert azt mondották: Elhagyta az Úr ezt a földet, és az Úr nem lát.

10. Azért én is (nem kedvez szemem, sem meg nem szánom őket) útjokat fejökhöz verem!

11. És ímé a gyolcsba öltözött férfi, kinek íróeszköz vala derekán, választ hozott, mondván: Úgy cselekedtem, a mint parancsolád.

10.rész

1. És látám, és ímé a mennyezetben, a mely a Kérubok feje fölött vala, látszék felettök, mint valami zafirkó, olyan, mint egy királyi széknék formája.

2. És szóla a gyolcsba öltözött férfiúnak, és mondá: Menj be a forgókerekek közé a Kérubok alá, és töltsd meg tenyereidet égő üszöggel onnét a Kérubok közül, és szórd a városra. És beméne szemem láttára.

3. A Kérubok pedig állanak a háztól jobbra, mikor a férfi beméne, és a felhő betölté a belső pitvart.

4. És eltávozék az Úr dicsősége a Kérubról, a ház küszöbére, és megtelék a ház a felhővel, és a pitvar betelék az Úr dicsőségének fényességével.

5. És a Kérubok szárnyainak csattogása meghallaték a külső pitvarig, mint az erős Isten hangja, mikor beszél.

6. És lőn, mikor parancsolt ama gyolcsba öltözött férfinak, mondván: Végy tüzet a forgókerekek közül, a Kérubok közül, az beméne, és álla a kerék mellé.

7. És kinyújtá egy Kérub a kezét a Kérubok közül a tűzhöz, mely vala a Kérubok között, és vőn és tevé a gyolcsba öltözöttnek markába, ki elvév és kiméne.

8. És látszék a Kérubokon emberi kéznek formája szárnyaik alatt.

9. És látám, és ímé, négy kerék vala a Kérubok mellett, egyik kerék vala az egyik Kérub mellett és a másik kerék a másik Kérub mellett, és olyanok valának a kerekek, mintha tarsiskőből volnának.

10. És mintha volna mind a négyöknek ugyanazon egy formája, mintha egyik kerék a másik kerék közepében volna.

11. Jártokban mind a négy oldaluk felé mennek vala, meg nem fordulnak vala jártokban, hanem arra, a merre a fő fordult, mennek vala utána, meg nem fordulnak vala mentőkben.

12. És egész testök és hátok és kezeik és szárnyaik és a kerekek rakva valának szemekkel köröskörül mind a négy kerekükön.

13. Hallám, hogy a kerekeket forgókerekeknek nevezték fülem hallatára.

14. És négy orczája vala mindeniknek, az első orcza vala Kérub-orcza, és a második orcza ember-orcza, a harmadik oroslán-orcza és a negyedik sas-orcza.

15. És fölemelkedének a Kérubok. Ez ama lelkes állat, a melyet láttam a Kébár folyó mellett.

16. És mikor járnak vala a Kérubok, járnak vala a kerekek is mellettök, mikor pedig felemelék a Kérubok szárnyaikat, hogy fölemelkedjenek a földről, nem fordulának el a kerekek sem az ő oldaluktól.

17. Ha azok állanak vala, ezek is állának, és ha azok felemelkednek vala, fölemelkedének ezek is velök, mert a lelkes állat lelke vala bennök.

18. És elvonula az Úrnak dicsősége a ház küszöbétől, és álla a Kérubok fölé.

19. És fölemelék a Kérubok szárnyaikat, és fölemelkedének a földről szemem láttára kimentőkben és a kerekek is mellettök; és megállának az Úr háza keleti kapujának bejáratánál, és Izráel Istenének dicsősége vala felül ő rajtok.

20. Ez ama lelkes állat, a melyet láttam az Izráel Istene alatt a Kébár folyó mellett, és megismerém, hogy Kérubok valának.

21. Négy orczája vala mindeniknek és négy szárnya mindeniknek és emberi kezek formája vala szárnyaik alatt.

22. És orczáik formája: ugyanazok az orczák valának, a melyeket a Kébár folyó mellett láttam, tudniillik formájokat és őket magokat. Mindenik a maga orczája felé megy vala.

11.rész

1. És fölemelt engem a lélek, és bevive az Úr házának keleti kapujához, a mely néz keletnek, és ímé, a kapu bejáratánál huszonöt férfi vala, kik között látám Jaazanját, Azzur fiát, és Pelatjáhut, Benájáhu fiát, a nép fejedelmeit.

2. És mondá nékem: Embernek fia! ezek a férfiak, a kik gonoszt eszelnek ki és rossz tanácsot adnak ebben a városban,

3. Mondván: Nem egyhamar fogunk házakat építeni; ez a város a fazék, mi pedig a hús.

4. Azért prófétálj ellenök; prófétálj, embernek fia!

5. És esék reám az Úr lelke, és mondá nékem: Mondjad, így szól az Úr: Így szólottatok, Izráel háza! és a mi lelketekben készül, én tudom.

6. Sokakat öltetek meg ebben a városban, és utczáit megtöltöttétek megölettekkel.

7. Ezért, így szól az Úr Isten: Megöletteitek, kiket a város közepére vetettetek, ezek a hús, a város pedig a fazék, és titeket kivisznek belőle.

8. Fegyvertől féltetek, fegyvert hozok reátok, azt mondja az Úr Isten.

9. És kiviszlek titeket belőle, és adlak titeket idegenek kezébe, és tartok ítéletet fölöttetek.

10. Fegyver miatt hulljatok el, Izráel határán ítélek meg titeket, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

11. E város ne legyen fazekatok, hogy ti benne hús legyetek, Izráel határán ítélek el titeket.

12. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mert az én végzéseimben nem jártatok, és rendeléseimet nem cselekedtetek, hanem a pogányok módja szerint cselekedtetek, a kik körültek vannak.

13. És lőn, mikor prófétáltam, Pelatjáhu, Benájáhu fia meghala, én pedig orczámra esém és kiálték nagy felszóval, és mondék: Ah, ah, Uram Isten, te véget vetsz Izráel maradékának!

14. És lőn az Úrnak szava én hozzám, mondván:

15. Embernek fia! a te atyádfiai, atyádfiai, a te rokonaid és Izráel egész háza együtt azok, a kikről Jeruzsálem lakói ezt mondják: távozzatok el az Úrtól, nekünk adatott ez a föld örökségül.

16. Ezokáért mondjad: így szól az Úr Isten: Mivelhogy távol vetettem őket a pogányok közé, és szétszórtam őket a tartományokba, tehát én leszek nékik templomul rövid időre a tartományokban, a melyekbe mentek.

17. Ennekokáért mondjad: Így szól az Úr Isten: Egybegyűjtelek titeket a népek közül és együvé hozlak titeket a tartományokból, a melyekben szétszórtattok, és adom néktek Izráel földjét.

18. És bemennek oda és eltávolítják minden ő fertelmességeit és minden útálatosságait ő belőle.

19. És adok nékik egy szívet, és új lelket adok belétek, és eltávolítom a kőszívet az ő testökből, és adok nékik hússzívet;

20. Hogy az én végzéseimben járjanak és rendeléseimet megőrizték és cselekedjék azokat, és legyenek nékem népem és én leszek nékik Istenök.

21. De a kiknek szívök az ő fertelmességeik és útálatosságaik szíve szerint jár, azoknak útját fejköz verem, mondja az Úr Isten.

22. És fölemelék a Kérubok szárnyaikat s a kerekék mellettök, és Izráel Istenének dicsősége rajtok

felül vala.

23. És felszálla az Úrnak dicsősége a város közepéből, és állta a hegyre, mely a várostól keletre van.

24. A lélek pedig felvőn engem, és vive Káldeába a foglyokhoz látásban az Isten lelke által, és felszálla előlem a látás, a melyet láttam.

25. És elbeszélém a foglyoknak az Úrnak minden beszédét, a melyet nékem megjelentetett.

12.rész

1. És lőn az Úrnak szava énhozzám, mondván:

2. Embernek fia! pártos ház közepette lakol, kiknek szemeik vannak a látásra, de nem látnak, füleik vannak a hallásra, de nem hallanak, mert ők pártos ház.

3. És te, embernek fia, készíts magadnak vándorútra való eszközöket, és vándorolj ki nappal szemeik előtt, és vándorolj ki helyedről más helyre szemök láttára; talán meglátják! mert ők pártos ház.

4. És vidd ki eszközeidet, úgy, mint vándorútra való eszközöket, nappal szemök láttára, te pedig menj ki estve szemök láttára, úgy a hogy a vándorok szoktak.

5. Szemök láttára lyukasz át a falat, és azon át vidd ki.

6. Szemök láttára emeld válladra, a sötétben vidd ki, orczádat fedd be, hogy ne lásd a földet, mert csodajelül rendeltelek az Izráel házának.

7. Úgy cselekedtem azért, a mint parancsolva vala nékem; eszközeimet kihordám nappal, mint vándorútra való eszközöket, és este átlukasztám a falat kezemmel; a sötétben kivivém, vállamra emelém szemök láttára.

8. És lőn az Úr beszéde én hozzám reggel, mondván:

9. Embernek fia! Nem mondta-é néked Izráel háza, ez a pártos ház: mit cselekszel?

10. Mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: a fejedelemnek szól ez a próféczia, ki Jeruzsálemben van, és Izráel egész házának, a mely ott lakozik.

11. Mondjad: Én csodajeletem vagyok; a mint én cselekedtem, úgy történik velök: fogságba, rabságra mennek.

12. És a fejedelem, ki közöttök van, vállát megrakván a sötétben, kimegyen; a falat átlukasztják, hogy így vigyék ki őt, orczáit befedi, hogy ne lássa szemeivel épen ő a földet.

13. És kiterjesztem hálómat ellene, és megfogatik varsámban, és elviszem őt Bábelbe a Káldeusok földére, de azt nem fogja látni, és ott fog meghalni.

14. És mindeneket, kik körülte vannak az ő segítségére, és minden seregeit szélnek szórom mindenfelé, és kardot vonok utánok.

15. És megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor eloszlatom őket a pogányok közé, és szétszórom őket a tartományokba.

16. De meghagyok közülök kevés férfiakat a fegyvertől, éhségtől s döghaláltól, hogy elbeszéljék minden útálatosságukat a pogányok közt, a kik közé mennek, s hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

17. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! kenyeredet rettegéssel egyed, és vizedet reszketéssel és félelemmel igyad.

19. És szólj a föld népének: Ezt mondja az Úr Isten Jeruzsálem lakóiról, Izráel földjéről: kenyereket félelemmel eszik és vizöket ájulással iszzák, hogy pusztaságra vetkőzzék földje bőségéből minden lakói álnoksága miatt.

20. És a lakott városok elpusztulnak s a föld pusztaság lesz és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

21. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

22. Embernek fia! micsoda közmondástok van néktek Izráel földjén? hogy azt mondják: a napok csak

haladnak, ám semmivé lesz minden látás.

23. Ezokért mondd nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Megszüntetem e közmondást és nem mondogatják azt többé Izráelben, sőt inkább mondd nékik: elközelgettek a napok, és minden látás teljesül.

24. Mert nem lesz többé semmi hiábavaló látás és hízegző jövendölgetés Izráel házának közepette.

25. Mert én szólok, az Úr; s a mely szót szólok, meglészen, nem halad tovább. Mert a ti napjaitokban, pártos ház, szólok egy szót és megcselekszem, ezt mondja az Úr Isten!

26. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

27. Embernek fia! ímé, Izráel háza ezt mondja: A látás, melyet ez lát, sok napra való, és messze időkre prófétál ő.

28. Ezokért mondd nékik: Így szól az Úr Isten: Nem halad tovább semmi én beszédem; a mit szólok, az a szó meglészen, ezt mondja az Úr Isten.

13.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! prófétálj Izráel prófétái ellen, a kik prófétálnak, és mondd azoknak, a kik önnön szívökből próféták: Halljátok meg az Úr beszédét!

3. Így szól az Úr Isten: Jaj a bolond prófétáknak, a kik az önnön lelkek után mennek, mert semmit sem láttak.

4. Mint rókák a romok közt, olyanokká lettek prófétáid, oh Izráel!

5. Nem hágtatok fel a törésekhez, nem falaztatok falat Izráel háza körül, hogy megállhassatok a harcban az Úrnak napján.

6. Hívságot láttak s hazug jövendölgetést, kik ezt mondják: Monda az Úr! holott az Úr nem bocsátotta őket, és még várják, hogy betelik beszédök.

7. Avagy nem hiábavaló látást láttatok-é, és nem hazug jövendölgetést szóltatok-é? midőn ezt mondjátok vala: Monda az Úr! holott én nem szólottam!

8. Ennekokáért így szól az Úr Isten: Mivelhogy hívságot szólottatok és hazugságot láttatok, azért ímé én ellenetek leszek, ezt mondja az Úr Isten.

9. És léssen kezem a próféták ellen, kik hívságot látnak és hazugságot jövendölgetnek; az én népem gyülekezetében nem lesznek, Izráel házána könyvébe nem irattatnak, és Izráel földjére be nem mennek, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten.

10. Azért, mert eláltatták az én népemet, mondván: béke! holott nincsen béke; és ha a nép falat épít, ímé ők bemázolják azt mázzal.

11. Mondd a mázzal mázóknak, hogy leomlik; ömlő záporosó léssen, és ti jégeső kövei hulljatok, szélvihar hasítsd!

12. És ímé leomlik a fal. Avagy nem mondják-é majd néktek: hol a mázolás, a melylyel mázólatok?

13. Ezokáért így szól az Úr Isten: És meghasogatom szélviharral búsulásomban, és ömlő zápor léssen haragomban, és léssen jégeső kövei búsulásomban annak elrontására.

14. És ledöntöm a falat, melyet mázzal mázólatok és levetem a földre, és meztelen lesz fundamentoma; és leomlik, és ti veszszetek el közepette, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Úr.

15. És teljessé teszem búsulásomat a falon és azokon, a kik mázólat az mázzal, és mondom néktek: nincs a fal és nincsenek, a kik azt mázólat,

16. Tudniillik Izráel prófétái, kik prófétálnak Jeruzsálemnek és látnak néki békességnek látását, holott nincsen békesség, ezt mondja az Úr Isten.

17. És te, embernek fia, fordítsd orczádat néped leányaira, a kik önnön szívökből prófétálnak, és

prófétáj ellenök.

18. És mondd: Így szól az Úr Isten: Jaj azoknak, a kik kötések varrogatnak minden kézcsuklóra, és takarókat készítenek akármilyen természetűek fejére, hogy lelkeket vadásszanak! Némely lelkeket elvadásztok népemtől, másokat elevenen megtartotok a magatok hasznára.

19. És megszenteltetitek engem népem előtt néhány marok árpáért és falat kenyérért, hogy lelkeket öljetek, melyeknek nem kellene meghalniuk, és hogy lelkeket elevenen megtartsatok, melyeknek nem kellene élniök, hazudozván népemnek, a mely hazugságra hallgat.

20. Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé én kötéseitek ellen leszek, a melyekkel ti a lelkeket vadásszátok, mint madarakat; és leszaggatom azokat karjaitokról, s a lelkeket, melyeket ti vadásztok, szabadon bocsátom, mint madarakat.

21. És elszaggatom takaróitokat, és megszabadítom népemet kezetekből, és nem lesznek többé zsákmány a ti kezetekben, s megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

22. Mivelhogy megszorítjátok az igaznak szívét hazugsággal, holott én őt bántani nem akartam, s megerősítetek a hitetlen kezeit, hogy meg ne térjen gonosz útjáról, hogy őt életben megtartsam.

23. Ezokáért hívságot nem láttok és jövendőt nem jövendőltetek többé, s megszabadítom népemet a ti kezetekből, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

14.rész

1. És jövének hozzám férfiak Izráel vénei közül, és leülének én előttem.

2. És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

3. Embernek fia! Ezek a férfiak fölveték bálványait szívökbe, és vétkeik botránkozását orczáik elé állították. Vajjon engedjem-é, hogy megkérdezzenek engem?

4. Ezokáért szólj velök, és mondd nekik: Ezt mondja az Úr Isten: Valaki az Izráel házából bálványait szívébe fölveszi, és vétkének botránkozását teszi orczái elé, és megy a prófétához: én, az Úr felelek meg annak én magam által bálványainak sokasága miatt;

5. Hogy megragadjam Izráel házát az ő szívökben, a kik elfordultak tőlem bálványaik miatt mindnyájan.

6. Ezokáért mondd Izráel házának: Ezt mondja az Úr Isten: Térjete meg, és forduljatok el bálványaitoktól és minden útálatosságtoktól fordítsátok el orczátokat.

7. Mert valaki az Izráel házából és a jövények közül, a kik Izráelben laknak, elhajlik tőlem, és az ő bálványait veszi föl szívébe, és vétkének botránkozását teszi orczája elé, és megyen a prófétához, hogy ez tanácsot kérjen ő néki én tőlem: én, az Úr felelek meg annak én magam által;

8. És ellene fordítom orczámat annak a férfinak, és vetem őt jegyül és közbeszédül, és kiirtom népem közül, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!

9. Ha pedig a próféta megtéveszteni engedi magát, hogy kijelentést adjon: én, az Úr tévesztetem meg azt a prófétát; és kinyújtom kezemet ellene, és kivesztem őt az én népem, Izráel közül.

10. És viselik vétköket; a milyen a kérdező vétke, olyan legyen a próféta vétke is.

11. Azért, hogy el ne tévelyedjék többé Izráel háza én tőlem, és többé meg ne fertéztessék magokat minden ő elszakadásukkal, hanem legyenek az én népem és én legyek Istenök, ezt mondja az Úr Isten.

12. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

13. Embernek fia! ha valamely ország vétkeznék ellenem, elpártolván tőlem, és én kinyújtván kezemet ellene, eltörném néki a kenyérnek botját, és bocsátanék reá éhséget, és kiirtanék belőle embert és barmot;

14. És ha volna ez a három férfiú benne: Noé, Dániel és Jób: akkor ők az ő igazságukkal a magok

lelkét megszabadítanák, azt mondja az Úr Isten.

15. Ha gonosz vadállatok bocsátanék át az országon, hogy azt gyermektelenné tegyék, és az pusztává lenne, a melyen senki át nem menne a vadállatok miatt:

16. Benne ama három férfiú (élek én, az Úr Isten mondja) sem fiakat, sem leányokat meg nem szabadítana, csak magokat szabadítanak meg, az ország pedig pusztává lenne.

17. Avagy ha fegyvert hoznék amaz országra, és mondanám: fegyver, menj át ez országon! és kiirtanék belőle embert és barmot,

18. És ama három férfiú benne volna, élek én, az Úr Isten mondja, nem szabadítana meg sem fiakat, sem leányokat, hanem csak magokat szabadítanak meg.

19. Avagy ha döghalált bocsátanék arra az országra, és kiönteném búsulásomat reá vérben, hogy kiirtsak belőle embert és barmot,

20. S Noé, Dániel és Jób benne volna: élek én, az Úr Isten mondja, nem szabadítanak meg sem fiat, sem leányt; ők igazságukkal csak a magok lelkét szabadítanak meg.

21. Mert így szól az Úr Isten: Mennyivel inkább, ha e négy nehéz ítéletemet: a fegyvert, éhséget, vadállatot és döghalált bocsátom Jeruzsálemre, hogy kiirtsak belőle embert és barmot!

22. Ímé, megmaradnak benne némely menekültek, a kiket kivezetnek, fiak és leányok; ímé ők kimennek hozzátok, hogy lássátok útjokat és cselekedeteiket, és vigasztalást vegyetek a veszedelemből, melyet Jeruzsálemre hoztam, mindarra nézve, a mit hoztam reá.

23. És megvigasztalnak titeket, ha látjátok útjokat és cselekedeteiket megismeritek, hogy nem hiába cselekedtem mindazt, a mit cselekedtem vele, ezt mondja az Úr Isten.

15.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! mire való a szőlőtőke fája egyéb fa között, a venyige, mely az erdő fái között van?

3. Avagy vesznek-é abból fát, hogy valami eszközt csináljanak belőle? avagy vesznek-é belőle szeget, hogy mindenféle edényt akaszszanak reá?

4. Ímé a tűznek adatott, hogy megemészse; két végét megemésztette már a tűz, és közepe megpörköldött, vajjon való-é valami eszközre?

5. Ímé, míg ép vala, semmi eszközre nem vala jó; mennyivel kevésbbé csinálhatnak belőle valamit most, mikor a tűz megemésztette és megpörköldött!

6. Azért így szól az Úr Isten: A mint a szőlőtőke fáját az erdő fái közül a tűznek adtam megemésztesre, úgy adtam oda Jeruzsálem lakóit;

7. És ellenök fordítom arczomat. A tűzből jöttek ki és a tűz emészse meg őket, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor arczomat ellenök fordítom.

8. És teszem a földet pusztasággá, mivelhogy elpártoltak tőlem, ezt mondja az Úr Isten.

16.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! add tudtára Jeruzsálemnek az ő útálatosságait,

3. És mondd: Így szól az Úr Isten Jeruzsálemnek: A te származásod és születésed Kanaán földjéről való; atyád az Emoreus és anyád Hitteus asszony.

4. Születésed pedig ilyen volt: a mely napon születél, el nem metszették a köldöködet, és vízzel meg

nem mostak, hogy tiszta lennél, sóval sem töröltek meg, sem be nem póláltak.

5. Szem meg nem szánt téged, hogy ezekből valamit veled cselekedett volna, könyörülvén rajtad; hanem kivetettek a nyílt mezőre, mert útáltak, a mely napon születted.

6. Ekkor elmenék melletted és látalak véredben eltapodva, és mondék néked: A te véredben élj! mondék ismét néked: A te véredben élj!

7. Sok ezerekre szaporítottalak, mint a mezei füvet, és megszaporodál és fölnevedél és jutál nagy szépségre; emlőid duzzadának s szőröd kinőtt vala, de te mezítelen és befedezetlen valál.

8. Ekkor elmenék melletted, és látalak, és ímé a te korod a szerelem kora vala, és kiterjesztém fölötted szárnyamat s befödözém mezítelenségedet, és megesküvém néked s frigyre léptem veled; azt mondja az Úr Isten, és lől az enyém.

9. És megmosálak vízzel és elmosám rólad véredet, és megkenélek olajjal.

10. És felöltöztetélek hímes ruhába, és felsaruztalak borjúfóka bőrrel, s övezélek fehér gyolcscsal s befedélek selyemmel.

11. És felékesítélek ékeségekkel, s adtam karpereczeket kezeidre és lánczot nyakadra.

12. És adtam orrpereczet orrodra és függőket füleidre és ékes koronát fejedre.

13. És felékesítéd magadat arannyal és ezüsttel, és öltözeted vala fehér gyolcs és selyem és hímes ruha; lánglisztet, mézet és olajat ettél, és megszépülél felette igen, s királyságra jutál.

14. És kiméne híred a pogányok közé a te szépségedért; mert tökéletes vala az ékességeim által, a melyeket reád tettem, azt mondja az Úr Isten.

15. De elbízád magadat szépségedben és paráznává lőn híred szerint, elárasztál paráznaságaidal minden melletted elmenőt: legyen kedve szerint!

16. És vevél a te ruháidból s csinálál magadnak magaslatokat különböző szinnel borítva, s paráználkodál azokon; ilyen még nem volt és nem is lesz.

17. És vevéd a te ékességidet az én aranyomból és ezüstömből, melyeket néked adtam, és csináltál magadnak férfiú képeket, és azokkal paráználkodál.

18. És vevéd hímes ruháidat és befedezéd azokat, és olajomat és füstölőszeremet vetéd eléjük.

19. És az én eledelemet, melyet néked adtam, - lánglisztel és olajjal és mézzel etettelek vala, - ő eléjük rakád kedves illatú; így lőn, ezt mondja az Úr Isten.

20. És vevéd a te fiadat és leányaidat, kiket nékem szültél vala, és megáldozád őket azoknak eledeleül. Avagy nem volt-é már elég paráznaságodból,

21. Hogy megölted fiaimat is, és oda adád őket, midőn tűzben nékik áldozád?

22. És minden útálatosságaidban és paráznaságaidban meg nem emlékeztél a te ifjúságod napjairól mikor mezítelen és befedezetlen valál, véredben eltapodva voltál.

23. És lőn minden gonoszságod után, (Jaj, jaj néked! azt mondja az Úr Isten,)

24. Építél magadnak tetőt, és csináltál magaslatot minden utcán.

25. És minden keresztútnál megépítéd magaslatodat, s útálatossá tevéd szépségedet, és kétfelé vetéd lábaidat minden melletted elmenőnek, és sokasítád paráznaságodat.

26. És paráználkodál Égyiptom fiaival, szomszédiddal, a nagytestűekkel, és sokasítád paráznaságodat, hogy engem ingerelj.

27. És ímé kinyújtottam kezemet ellened, s megkisebbitém rendelt részedet, és adalak téged a te gyűlölőidnek, a Filiszteusok leányainak csúfolásukra, a kik átallák fajtalan utadat.

28. S Assiria fiaival is paráználkodál, mert meg nem elégedél; paráználkodál velök, és még sem elégedél meg.

29. És sokasítád paráznaságodat a kalmárok földje, Káldea felé, de még ezzel sem elégedél meg.

30. Mily gyenge a szíved, azt mondja az Úr Isten, hogy mindezeket cselekedted, egy rakoncztalan rima cselekedeteit!

31. Hogy állítál magadnak fedelet minden keresztúton, és magaslatokat csinálál minden utcán, de nem voltál olyan, mint a rima, kicsibe véve a bért.

32. Te házasságtörő asszony! férje helyett idegeneket fogad el!
33. Minden rimának bért adnak, te pedig magad adtad ajándékidat minden szeretődnek, így megvásárlád őket, hogy bemenjenek hozzád mindenfelől paráznaságidért.
34. És lőn különbség közted és más asszonyok közt paráznaságaidban; mert utánad nem jártak a paráznák; te adál bért nékik és bért ők nem adának néked, így lőn különbséged.
35. Azért te rima, halld meg az Úr beszédét!
36. Így szól az Úr Isten: A miatt, hogy eláradt gyalázatod és föl van takarva mezítelenséged a te szeretőiddal való paráznaságaidban; és minden útalatos bálványaid miatt és fiaid vére miatt, kiket azoknak adtál:
37. Ezokáért ímé egybegyűjtöm minden szeretődet, kiknek kedves valál, és mindazokat, a kiket szerettél, együtt azokkal, a kiket gyűlöltél, és egybegyűjtöm őket ellened mindenfelől, és föltakarom mezítelenségedet előttök, hogy lássák minden te mezítelenségedet.
38. És megítéllek téged a házasságtörő és vért ontó asszonyok ítéletével, és véredet kiontatom búsulásomban és féltő szerelmemben.
39. És adlak téged kezökbe, és leszakítják tetődet és lerontják magaslataidat és lehúzzák rólad ruháidat és elveszik ékességeidet, és hagynak mezítelenül s ruhátalanul.
40. És összehoznak gyűlést ellened, és megköveznek és összevagdálnak fegyvereikkel.
41. És megégetik házaidat tűzzel, és ítéletet cselekesznek rajtad sok asszony szeme láttára, és megszüntetem paráznaságodat, és bért sem adsz többé.
42. És megnyugotom búsulásomat rajtad, hogy eltávozzék féltő szerelmem te tőled, s megnyugosom és többé nem haragszom.
43. Mivelhogy meg nem emlékeztél ifjúságod napjairól, és ingerlettel engem mindezekkel, azért ímé én is fejedhez verem útatad, ezt mondja az Úr Isten, és többé nem cselekszed a fajtalanságot minden útalatosságod mellett.
44. Ímé, valaki közmondással él, rólad veszi azt, mondván: A minémű az anya, olyan a leánya is.
45. Anyád leánya vagy te, a ki megútálta férjét s fiait, és öcséidnek nénje vagy, a kik megútálták férjeiket és fiaikat; anyátok Hitteus asszony és atyátok Emoreus.
46. És a te nénéd Samaria vala, ő és leányai, ki balkezed felől lakik vala; és öcséd, a ki jobbkezed felől lakik vala, Sodoma és leányai.
47. És nem az ő útaikon jártál, és nem az ő útalatosságaik szerint cselekedtél, de csak kevés ideig; de aztán gonoszabb valál azoknál minden útatodban.
48. Élek én! azt mondja az Úr Isten, így nem cselekedett Sodoma, a te öcséd, ő és leányai, a mint cselekedtél te és a te leányaid.
49. Ímé, ez volt a vétke Sodomának, a te öcsédnek: kevélység, eledel bősége és gondtalan békesség volt nála és leányainál, de a szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg.
50. És felfuvalkodának s cselekedének útalatosságot előttem, és elveszítém őket, mikor ezt megláttam.
51. És Samaria félannyit sem vétkezett, mint te, mert többek a te útalatosságaid, mint az övék; és így nőtestvéreidet nálad igazabbaknak bizonyítád minden útalatosságiddal, a melyeket cselekvél.
52. Te is azért viseld gyalázatodat, a melyre pedig nénédet ítélted; a te bűneid miatt, melyekben nálok útalatosabban cselekvél, igazabbak ők nálad. Szégyenülj meg hát te is s viseld gyalázatodat, hogy nőtestvéreidet nálad igazabbaknak bizonyítád.
53. És visszahozom foglyaikat, Sodomának s leányainak foglyait és Samariának s leányainak foglyait; s visszahozom a te foglyaidat is amazok közepette;
54. Azért, hogy viseljed gyalázatodat és megszégyenülj mindazokért, miket cselekedtél, mikor azoknak vigasztalásukra leszel.
55. És nőtestvéreid, Sodoma és leányai visszatérnek előbbi állapotjukba, és Samaria s leányai visszatérnek előbbi állapotjukba, és te is és leányaid visszatértek előbbi állapototokba.

56. És nem vala-é öcséd, Sodoma, szóbeszéd a te szádban kevélykedésed napján,
57. Minekelőtte kitudódott volna gonoszságod; a miképen te most gyalázatuk vagy Siria leányainak s minden körülötted valóknak, a Filiszteusok leányainak, kik útnak téged köröskörül?
58. Fajtalanságodat és útálatosságaidat magad viseled, azt mondja az Úr.
59. Mert ezt mondja az Úr Isten: És ha úgy cselekedtem veled, mint te cselekedtél, midőn megvetted az esküt, hogy megtörd a frigyet:
60. Én megemlékezem frigyemről, a melyet veled ifjúságod napjaiban kötöttem, és örök frigyet vetek veled.
61. És te megemlékezel útaidról és megszegyenled magadat, mikor hozzád veszed nőtestvéreidet, a kik nagyobbak nálad, együtt azokkal, a kik kisebbek, s adom őket néked leányaidul, de nem a te frigyedből.
62. És én megerősítem frigyemet veled, s megismered, hogy én vagyok az Úr.
63. Hogy megemlékezzél és pirulj, és meg ne nyissad többé szádat szégyenletedben, mikor megkegyelmezek néked mindenekben, valamit cselekedtél, azt mondja az Úr Isten.

17.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:
2. Embernek fia, adj találós mesét, és mondj példabeszédet Izráel házának.
3. És mondjad: Így szól az Úr Isten: A nagyszárnyú nagy saskeselyű, melynek hosszú csapótollai valának, s mely rakva vala különféle színű tollakkal, jöve a Libanonra, és elfoglalá a cédrusfa tetejét.
4. Gyöngé ágainak hegyét letépte, és vivé azt a kalmárok földére, az árusok városában tevé le.
5. És vőn annak a földnek magvából, és elveté azt termékeny mezőbe; sok vizek mellé vivé; mint fűzfát ülteté el.
6. És felsarjadt, és lőn elterülő, alacsony szőlőtővé, hogy vesszőit amahhoz fordítsa s gyökerei amaz alatt legyenek, és szőlőtővé lőn, és vesszőket terme, s ágacskákat bocsáta ki.
7. És vala más nagy szárnyú, soktollú nagy saskeselyű, és ímé, ez a szőlőtő feléje terjeszté gyökereit s vesszeit hozzá nyújtá ültetésének ágyaiból, hogy öntözze őt;
8. Pedig jó földbe, sok víz mellé ültették vala el, hogy ágakat hajtson és gyümölcsöt teremjen, hogy legyen jeles szőlőtő.
9. Mondjad: Így szól az Úr Isten: Vajjon jó szerencsés lesz-é? Vajjon gyökereit nem szaggatja-é ki, és gyümölcsét nem vágja-é le, hogy elszáradjon, hajtásának minden ága elszáradjon, és pedig nem erős karral és sok néppel támad reá, hogy kitépje azt gyökerestől.
10. És ímé elplántáltatott, jó szerencsés lesz-é? Avagy ha a napkeleti szél illeti őt, nem szárad-é el teljesen, ültetésének ágyában nem szárad-é el?
11. És lőn az Úr szava hozzám, mondván:
12. No, mondjad a pártos háznak: Avagy nem értettétek-é mi ez? Mondjad: Ímé, eljött a babiloni király Jeruzsálembe, és fogá királyát és fejedelmeit és elvivé őket magához Babilonba.
13. És vőn a királyi magból, s frigyet szerze vele, s megeskete őt, de a földnek erőseit elvivé,
14. Hogy alacsony királyság legyen, hogy fel ne emelkedjék, hanem frigyét megőrizze, hogy ez megálljon.
15. De pártot üte ellene, bocsátván követeit Égyiptomba, hogy adjon néki lovakat és sok népet. Vajjon jó szerencsés lesz-é? Vajjon megszabadítja-é magát, a ki ezeket cselekszi? a ki megszegte a szövetséget, megszabadul-é?
16. Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy annak a királynak lakóhelyén, a ki őt királylyá tette, a kinek tett esküjét megvetette, s a kivel tett frigyét megszegte, ott nála, Babilonban hal meg.

17. És a Faraó nagy haddal és nagy sokasággal vele semmit nem tesz a háborúban, mikor sánczot töltenek és tornyot építenek sok lélek kiirtására.

18. S ha megvetette az esküt, hogy megszegje a frigyet, pedig ímé, kezét adott rá, s mégis megcselekedte mindezeket; nem fog megszabadulni!

19. Azért így szól az Úr Isten: Élek én, hogy eskümet, melyet megvetett, és frigyemet, melyet megszegett, fejéhez verem.

20. És kiterjesztem hálómat ellene, és megfogatik varsámban, és elviszem őt Babilonba s ott törvénykezem vele gonoszságáért, melylyel ellenem járt.

21. És minden menekültje minden seregéből fegyver miatt hull el, és a megmaradottak szélnek szélednek mindenfelé, és megtudjátok, hogy én, az Úr beszéltem.

22. Így szól az Úr Isten: És veszek én ama magas czédrus tetejéből, és elültetem; felső ágaiból egy gyönge ágat szegek le, s elplántálom én magas és fölemelt hegyen.

23. Izráel magasságos hegyén plántálom őt, és ágat nevel és gyümölcsöt terem s nagyságos czédrussá nevededik, hogy lakjanak alatta, mindenféle szárnyas madarak ágainak árnyékában fognak lakozni.

24. És megismeri a mező minden fája, hogy én, az Úr tettem a magas fát alacsonynyá, az alacsony fát magassá; megszáraztottam a zöldelő fát, és zölddé tettem az asszú fát. Én, az Úr szólottam és megcselekedtem.

18.rész

1. És lőn az Úr szava hozzám, mondván:

2. Mi dolog, hogy ezt a közbeszédet szoktátok mondani Izráel földjén, mondván: Az atyák ettek egrest, és a fiak foga vásott meg bele?

3. Élek én, ezt mondja az Úr Isten, nem lesz többé helye köztetek ennek a közbeszédnek Izráelben.

4. Ímé, minden lélek enyém, úgy az atyának lelke, mint a fiúnak lelke enyém; a mely lélek vétkezik, annak kell meghalnia!

5. És ha valaki igaz lesz, és törvény szerint igazságot cselekszik;

6. Ha a hegyeken nem eszik, és szemeit föl nem emeli Izráel házának bálványaira, és felebarátja feleségét meg nem fertézteti, és asszonyhoz tisztátalanságában nem közeledik;

7. És senkit nem nyomorgat, az adósnak a zálogot visszaadja, ragadományt nem ragadoz, az éhezőnek kenyerét adja és a mezítelent ruhával befödi;

8. Uzsorára nem ád, kamatot nem vesz, megvonja kezét az álnokságtól, igaz ítéletet tesz a felek közt;

9. Az én parancsolatimba jár és törvényeimet megőrzi, hogy igazságot cselekedjék; ez az igaz, ő élvén él, ezt mondja az Úr Isten.

10. És ha erőszakos fiat nemz, a ki vért ont, és csak egyet is cselekszik amazokból;

11. Mindezeket pedig nem cselekedte; hanem a hegyeken evett, és felebarátjának feleségét megfertéztette;

12. A szűkölködőt és szegényt nyomorgatta, ragadományokat ragadozott, zálogot vissza nem adott, és a bálványokra emelte szemeit, útálatosságot cselekedett;

13. Uzsorára adott és kamatot vett: és az ilyen éljen? Nem él! Mindezeket az útálatosságokat cselekedte, halállal haljon meg, az ő vére legyen ő rajta!

14. S ímé, ha fiat nemz, és ez látja atyjának minden vétkét, melyeket cselekszik; látja, de nem cselekszik azok szerint:

15. A hegyeken nem eszik, és szemeit nem emeli fel Izráel házának bálványaira, felebarátjának

feleségét meg nem fertézteti,

16. És senkit sem nyomorgat, zálogot nem vesz, ragadományt nem ragadoz, kenyerét az éhezőknek adja és a mezítelent ruhával befödi;

17. A szegényre nem veti rá kezét, uzsorát és kamatot nem vesz, törvényeim szerint cselekszik, parancsolataimban jár: az ilyen ne haljon meg atyja vétkéért, hanem élvén éljen.

18. Atyja, mert nyomorgatást követett el, ragadományt ragadozott atyjafiától, és a mi nem jó, azt cselekedte népe között: ímé meghal a maga vétkéért.

19. És ti ezt mondjátok: Miért ne viselje a fiú az apa vétkét? Ám a fiú, törvény szerint és igazságot cselekedett, minden parancsolatimat megtartotta s cselekedte azokat: élvén éljen.

20. A mely lélek vétkezik, annak kell meghalnia; a fiú ne viselje az apa vétkét, se az apa ne viselje a fiú vétkét; az igazon legyen az ő igazsága, és a gonoszon az ő gonoszsága.

21. És ha a gonosztevő megtér minden vétkéből, melyeket cselekedett, és megtartja minden parancsolatimat, és törvény szerint és igazságot cselekszik: élvén éljen, és meg ne haljon.

22. Semmi gonoszságáról, melyet cselekedett, emlékezés nem lésson; az ő igazságáért, melyet cselekedett, élni fog.

23. Hát kívánva kívánom én a gonosznak halálát? ezt mondja az Úr Isten! nem inkább azt, hogy megtérjen útjáról és éljen?

24. És ha az igaz elhajol az ő igazságától, és gonoszságot cselekszik, minden útálatosság szerint, melyeket a hitetlen cselekedett, cselekeszik, nemde éljen-é? Semmi igazságairól, a melyeket cselekedett, emlékezés nem lésson: gonoszságáért, melyet cselekedett, és az ő vétkéért, melylyel vétkezett, ezekért meg kell halnia.

25. És azt mondjátok: Nem igazságos az Úrnak útja! Oh, halljátok meg, Izráel háza: az én útam nem igazságos-é? nem inkább a ti útaitok nem igazságosak-é?

26. Ha elhajol az igaz az ő igazságától, és gonoszságot cselekszik, és a miatt meghal: gonoszsága miatt hal meg, melyet cselekedett.

27. És ha a gonosztevő megtér az ő gonoszságától, melyet cselekedett, és törvény szerint és igazságot cselekszik: ez az ő lelkét megtartja életben.

28. Mert belátta és megtért minden gonoszságától, melyeket cselekedett: élvén éljen, ne haljon meg.

29. És azt mondja az Izráel háza: Nem igazságos az Úrnak útja! Az én útaim nem igazságosak-é, Izráel háza? nem inkább a ti útaitok nem igazságosak-é?

30. Ennekokáért mindeniteket az ő útai szerint ítélem, Izráel háza, ezt mondja az Úr Isten. Térjete meg és forduljatok el minden vétkeitektől, hogy romlásokra ne legyen gonoszságotok.

31. Vessétek el magatoktól minden vétkeiteket, melyekkel vétkeztetek, és szerezzetek magatoknak új szívet és új lelket; Miért haltátok meg, oh Izráel háza!?

32. Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjete meg azért és éljete!

19.rész

1. Te pedig kezdj gyászéneket Izráel fejedelmeiről.

2. És mondjad: Mi volt anyád? Nőstény oroszlán; oroszlánok közt fekszik vala, fiatal oroszlánok között nevelé fel kölykeit.

3. És fölnevele egyet kölykei közül; fiatal oroszlánná lőn, és megtanula ragadományt ragadozni, embereket evett.

4. És meghallák ezt róla a népek; vermökben megfogaték, és elvivék őt horgokon Égyiptom földjére.

5. És mikor látta, hogy késik, hogy oda veszett reménysége, vőn egyet kölykei közül, ezt tevé fiatal oroszláná.
6. És ez jár vala az oroszlánok között, fiatal oroszláná lőn, és megtanula ragadományt ragadozni, embereket evett.
7. És ismeré az ő özvegyeiket s városaikat elpusztítá, és megrettene a föld és annak teljessége, ordítása hangjától.
8. És veték ellene a pogányok köröskörül a tartományokból és kiteríték reá hálójukat, vermökben megfogaték;
9. És veték őt ketreczbe horgokon, s elvivék őt Babilon királyához, elvivék őt várakba, hogy többé ne hallassék szava Izráel hegyein.
10. Anyád a te nyugalmadban olyan vala, mint a víz mellé ültetett szőlőtő, gyümölcsessel és vesszővel bővelkedik vala a sok víztől.
11. És lőnek néki erős vesszei, uralkodók pálczáinak valók, és nagy vala magassága a sűrűség között és felett, és kitetszék magasságával és vesszeinek sokaságával.
12. De kiszaggattaték Isten haragja által, a földre vetteték, és a napkeleti szél elszáraztá gyümölcsét; letöretének és elszáradának erős ágai; tűz emészté meg.
13. És most a pusztában plántáltatott, száraz és szomjú földön.
14. És tűz jött ki ágainak egyik vesszejéből, gyümölcsét megemészté, és nincs többé rajta erős vessző, nincs pálcza az uralkodásra! Gyászének ez és gyászének lesz.

20.rész

1. És lőn a hetedik esztendőben, az ötödik hónap tizedikén: jövének férfiak Izráel vénei közül megkérdezni az Urat, és leülének előttem.
2. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:
3. Embernek fia! beszélj Izráel véneivel, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Nemde engem megkérdezni jöttetek-é? Élek én, hogy nem engedem, hogy megkérdezzetek engem, ezt mondja az Úr Isten.
4. Ítélni akarod őket, ítélni akarsz, embernek fia? add tudokra atyáik útálatosságait!
5. És mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Azon a napon, melyen elválasztám Izráelt, és fölemelém kezemet a Jákób háza magvának, és megismertetem magamat velök Égyiptom földjén, és kezemet fölemelém nékik, mondván: Én vagyok az Úr, a ti Istentek!
6. Azon a napon felemeltem kezemet nékik, hogy kihozzam őket Égyiptom földjéről a földre, a melyet kinéztem vala nékik, a mely téjjel és mézzel folyó, ékessége az minden tartománynak;
7. És mondék nékik: Kiki az ő szemei útálatosságait elvesse, és Égyiptom bálványával meg ne fertéztessétek magatokat; én vagyok az Úr, a ti Istentek!
8. De pártot ütének ellenem, s nem akarának hallgatni reám. Senki az ő szeme útálatosságait el nem veté és Égyiptom bálványait el nem hagyá. Mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájuk, teljessé teszem haragomat rajtok Égyiptom földjének közepette.
9. De cselekedtem az én nevemért, hogy ez meg ne gyaláztassék a pogányok szemei előtt, a kik közt ők valának, a kiknek szemei előtt megismertettem magamat velök, hogy kihozom őket Égyiptom földjéről.
10. És kihozám őket Égyiptom földjéről, s vivém őket a pusztába.
11. És adám nékik parancsolatimat, és törvényeimet kijelentém nékik, melyeket az ember ha cselekszik, él azok által.
12. És adám nékik szombataimat is, hogy legyenek jegyül köztem és ő közöttök; hogy megtudják,

hogy én vagyok az Úr, az ő megszentelőjök.

13. De pártot üte ellenem Izráel háza a pusztában, az én parancsolatimban nem jártak és törvényeimet megveték, a melyeket az ember ha cselekszik, él azok által; és az én szombataimat megfertéztették felette igen. Mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájuk a pusztában, hogy elveszessem őket.

14. De cselekedtem az én nevemért, hogy meg ne gyaláztassék a pogányok szemei előtt, a kiknek szeme láttára kihoztam vala őket.

15. És föl is emelém én kezemet nékik a pusztában, hogy be nem viszem őket a földre, melyet adtam nékik, mely téjjel és mézzel folyó, ékessége az minden tartománynak;

16. Mivelhogy törvényeimet megvetették és parancsolataimban nem jártak, és szombataimat megfertéztették, mert bálványaik után járt vala szívök:

17. Mindazáltal kedvezett szemem nékik, hogy el ne veszessem őket, és nem vetettem nékik véget a pusztában.

18. És mondék fiaiknak a pusztában: A ti atyáitok parancsolataiban ne járjatok, és az ő törvényeiket meg ne tartsátok, s bálványaikkal magatokat meg ne fertéztessétek.

19. Én vagyok a ti Uratok, Istentek: az én parancsolatimban járjatok, az én törvényimet tartsátok meg, és azokat cselekedjétek.

20. És az én szombatimat megszenteljétek, hogy legyenek jegyül én köztem és tiköztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

21. De pártot ütének a fiak ellenem, parancsolataimban nem jártak, s törvényeimet meg nem tartották, hogy azokat cselekedjék, a melyeket az ember ha cselekszik, él azok által; szombataimat megfertéztették; mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájuk, teljessé teszem haragomat rajtok a pusztában.

22. De visszavontam kezemet, s cselekedtem az én nevemért, hogy meg ne gyaláztassék a pogányok előtt, a kiknek szeme láttára kihoztam őket.

23. Föl is emelém én kezemet nékik a pusztában, hogy elszélesztem őket a pogányok közé, és szétszórom őket a tartományokba;

24. Mivelhogy törvényeimet nem cselekedték, s parancsolataimat megvetették, és szombataimat megfertéztették, s atyáik bálványai után voltak szemeik.

25. És én is adtam nékik nem jó parancsolatokat, s törvényeket, a melyek által ne éljenek.

26. S megfertéztetem őket ajándékaikkal, mikor tűzön vittek át minden elsőszülöttet, hogy elpusztítsam őket, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

27. Azért szólj az Izráel házának, embernek fia, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Még ebben is gyalázzattal illettek engem a ti atyáitok, hogy hűtlenül elszakadának tőlem:

28. Mikor bevitettem őket a földre, a melyért fölemeltem kezemet, hogy azt nékik adom, megtekintének minden magas halmot és minden sűrű ágú fát, és ott áldozzák vala az ő áldozatjaikat, és ott adják vala haragra ingerlő ajándékaikat; és oda teszik vala kedvelt illatjokat, és oda öntik vala italáldozataikat.

29. És mondék nékik: Micsoda e magaslat, a hova ti gyülekeztek? És nevezik nevét magaslatnak mind e mai napig.

30. Ennekokáért mondjad Izráel házának: Így szól az Úr Isten: Nemde a ti atyáitok módjára fertéztetitek-é meg magatokat, és az ő útálatosságaik szerint paráználkodtok-é?

31. És ajándékaitok vitelével, mikor átviszitek fiaitokat a tűzön, fertéztetitek meg magatokat minden bálványaitok előtt mind e mai napig, és én engedjem, hogy megkérdezzetek engem, Izráel háza? Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem engedem, hogy megkérdezzetek engem!

32. És a mi lelketekben támadt, semmiképpen sem lesz meg, hogy azt mondjátok: Leszünk olyanok, mint a pogányok, mint a tartományok nemzetségei, szolgálván fának és kőnek.

33. Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással

uralkodom rajtatok.

34. És kiviszlek titeket a népek közül, és egybegyűjtelek titeket a tartományokból, melyekbe elszéledtetek, erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással;

35. És vezetlek titeket a népek pusztájára, hol szemtől-szembe törvénykezem veletek.

36. A mint törvénykeztem a ti atyáitokkal Égyiptom földének pusztájában; úgy törvénykezem veletek, ezt mondja az Úr Isten.

37. És átviszlek titeket a vessző alatt, és hozlak titeket a frigynek kötelébe.

38. És kitisztítom közületek a pártosokat, és az ellenem támadókat, és a földről, melyen jövevények voltak, kihozom őket, de Izráel földjére nem fognak bemenni, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!

39. Ti pedig, Izráel háza, azt mondja az Úr Isten, mindenitek járjon az ő bálványai után és szolgáljon azoknak; de azután bizony, hallgatni fogtok rám, és az én szent nevemet többé meg nem fertéztetitek ajándékítokkal és bálványaitokkal.

40. Mert az én szent hegyemen, Izráelnek magas hegyén, ezt mondja az Úr Isten, ott fog szolgálni nékem Izráel egész háza együtt azon a földön; ott kedvelem őket, ott kívánom meg a ti áldozataitokat és ajándékítoknak első zsenégjét mindenben, mit nékem szenteltek.

41. Kedves illatban kedvellek titeket, mikor kihozlak titeket a népek közül és egybegyűjtelek titeket a tartományokból, melyeken elszéledtetek, és megszenteltetem ti bennetek a pogányok szemei előtt.

42. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor beviszlek titeket Izráel földjére, arra a földre, melyért fölemeltem kezemet, hogy adom azt a ti atyáitoknak.

43. És ott megemlékeztek útitokról, s minden cselekedeteitekről, melyekkel magatokat megfertéztettétek, s megútáljátok ti magatokat minden gonoszságtokért, melyeket cselekedtetek.

44. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor cselekszem veletek az én nevemért, és nem a ti gonosz útitok és romlott cselekedeteitek szerint, oh Izráel háza, ezt mondja az Úr Isten!

45. És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

46. Embernek fia! fordítsd orczádat délre, és szólj dél felé és prófétálj a déli mező erdeje ellen!

47. És mondjad a dél erdejének: Halld meg az Úr beszédét, így szól az Úr Isten: Ímé, én tüzet gyújtok benned, hogy megemészszen te benned minden zöldelő és minden aszú fát. Meg nem aluszik a lángoló láng, és megég a miatt minden orca déltől északig.

48. És meglátja minden test, hogy én, az Úr gyújtottam meg azt, mert meg nem aluszik.

49. És mondék: Ah, ah, Uram Isten! ezek azt mondják nékem: Hát nem példabeszédekben beszél ez?

21.rész

1. És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! fordítsd arcodat Jeruzsálem felé, és szólj a szent helyek ellen és prófétálj Izráel földje ellen!

3. És mondjad Izráel földjének: Így szól az Úr: Ímé, én reád megyek, és kivonszom kardomat hüvelyéből, és kivágok belőled igazat és gonoszt.

4. Azért, hogy kivágjak belőled igazat és gonoszt, azért megyen ki kardom hüvelyéből minden test ellen délről északig.

5. És megérti minden test, hogy én, az Úr vontam ki kardomat hüvelyéből, mert belé többé vissza nem tér.

6. És te, embernek fia, nyögj! Derekad fájdalmában keserűséggel nyögj szemök láttára.

7. És lészen, mikor mondják néked: Miért nyögsz te? ezt mondjad: A hírért, mert beteljesedett: és elolvad minden szív és elerőtlenedik minden kéz és elcsügged minden lélek és minden térd elolvad

mint a víz. Ímé beteljesedett és meglett, ezt mondja az Úr Isten.

8. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

9. Embernek fia! prófétálj és mondjad: Ezt mondta az Úr: Mondjad: fegyver, fegyver! megélesített és meg is fényesített!

10. Hogy öldököljön, megélesítettett, hogy legyen villámlása, megfényesítettett. Avagy örüljünk-é? Fiam e veszseje megvet minden fát!

11. És adta azt megfényesítésre, hogy marokba fogják; megélesítettett az a kard s megfényesítettett, hogy adják a megölnőnek kezébe.

12. Kiálts és jajgass, embernek fia! mert ez az én népemen léssen és Izráel minden fejedelmin: e kardra jutnak népemmel együtt, ezokért üss czombodra.

13. Már megpróbáltatott. De hát ha a vessző maga is vonakodnék? Nem úgy léssen, ezt mondja az Úr Isten!

14. Te pedig, embernek fia, prófétálj, és csapd össze tenyeredet, mert kettős lesz a kard, most harmadszor; öldöklő kard az, a nagy öldöklő kard körüljárja őket.

15. Hogy elolvadjon a szív és sokan elhulljanak: minden kapujokban rájok vetem a kard villámlását, hisz villámlásra készült, öldöklésre kifényesítettett!

16. Szedd össze magadat; tarts jobbra, tarts előre, tarts balra, a merre éled irányozva van.

17. Én is összechapom tenyeremet, és megnyugotom haragomat. Én, az Úr szóltam.

18. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

19. És te, embernek fia, csinálj magadnak két utat, a melyen jőjjön a babiloni király kardja; egy földről jőjjön ki mind a kettő; s egy kezet véss föl, a városba vezető út fejeánél véd föl.

20. Utat csinálj, hogy jőjjön a kard az Ammon fiainak Rabbájára, aztán Júdára, a körülkerített Jeruzsálemre.

21. Mert megáll a babiloni király az utak kezdetén, a két út fejeánél, hogy jövendőt láttasson; megrázza a nyilakat, megkérdezi a Teráfimot, megnézi a májat.

22. Jobbjába adta a jövendölés Jeruzsálemet, hogy állasson faltörő kosokat, hogy nyissa száját ordításra, hogy üssön zajt trombitával, hogy állasson faltörő kosokat a kapuk ellen, hogy töltsön sánczot, építsen tornyot.

23. De ez nékik hamis jövendölésnek látszik: szent esküik vannak nékik Istentől; ám Ő emlékezetbe hozza vétköket, hogy megfogassanak.

24. Ezokáért ezt mondja az Úr Isten: Mivelhogy emlékezetbe hozzátok vétketeket, midőn nyilvánvalókká lesznek gonoszságaitok, hogy megláttassanak bűneitek minden cselekedeteitekben; mivelhogy eszembe juttok, kézzel megfogattok.

25. És te elvetemedett, te gonosztevő, Izráel fejedelme, a kinek napja eljött az utolsó vétek idején:

26. Így szól az Úr Isten: El a süveggel, le a koronával! Ez nem léssen ez: az alacsony legyen magas, és a magas alacsony!

27. Rommá, rommá, rommá teszem azt; ez sem lesz állandó, míg el nem jő az, a kié az uralkodás, és néki adom azt!

28. És te, embernek fia, prófétálj, és mondjad: Ezt mondja az Úr Isten Ammon fiairól és gyalázkodásukról, és mondjad: Fegyver, fegyver, öldöklésre kivont, megfényesítettett, hogy ragyogjon, azért, hogy villámljék;

29. De mivel felőled hiábavalóságot látnak, hazugságot jövendölnek, hogy odatesznek téged a megölt gonoszok nyakára, a kiknek napok eljött az utolsó vétek idején:

30. Tedd vissza hüvelyébe azt; a helyen, melyen teremtettél, származásod földjén ítéllek meg téged.

31. És kiontom reád haragomat, búsulásom tüzeit fúvom reád, és adlak goromba férfiak kezébe, kik mesterek, téged elveszteni.

32. A tűz eledele leszel; véredet benyeli a föld; emlékezetbe nem jössz többé, mert én, az Úr szóltam.

22.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. És te, embernek fia, ítélni akarsz? meg akarod-é ítélni a vérontó várost? add tudtára minden útálatosságait,

3. És mondjad: Így szólt az Úr Isten: Te város, ki közepében vért ontott, hogy eljőjön ideje, és bálványokat csinált magának önmaga megfertéztetésére;

4. Véred miatt, melyet ontottál, lettél bűnös, és bálványokkal, melyeket csináltál, fertéztetted meg magadat, s közelebb hoztad napjaidat s eljutottál esztendeidig; azért adlak gyalázatul a pogányoknak, és csúfolásul minden tartományak.

5. A kik közel s távol vannak tőled, megcsúfolnak téged, te fertéztetted nevű, sok háborúságú!

6. Ímé, Izráel fejedelmei, kiki az ő tehetsége szerint azon volt benned, hogy vért ontsanak.

7. Apát és anyát megúttak te benned, a jövevényen nyomorgatást cselekedtek te közepetted, árvát és özvegyet sanyargattak benned.

8. A mi nékem szenteltetted, megúttalad, s szombatimat megfertéztetted.

9. Rágalmazók voltak benned, hogy vért ontsanak, s a hegyeken ettek benned, fajtalanságot cselekedtek közepetted.

10. Az atya szemérmét föltakarták benned, a havivér miatt tisztátalant erőszakolták benned.

11. Egyik felebarátjának feleségével cselekedett útálatosságot, a másik meg menyét fertéztette meg fajtalanságban, s volt, a ki hűgát, atyjának leányát erőszakolta benned.

12. Ajándékokat vettek fel benned a vérontásra, uszorát és kamatot szedtél, s nyerekedtél felebarátaidon csalárdsággal, s én rólam elfelejtkeztél, ezt mondja az Úr Isten.

13. És ímé, összecsapom tenyeremet nyereségeden, a melyet csináltál, és a vérontásokon, melyek lőnek te benned.

14. Vajjon megállhat-é szíved, avagy erősek lesznek-é kezeid azokban a napokban, mikor én számolok veled? Én, az Úr, szólottam és meg is cselekszem.

15. És eloszlatlak téged a pogányok közé, és szétszórlak a tartományokba, s véget vetek tisztátalanságodnak.

16. S örökségül bírlak téged a pogányok szeme láttára, és megtudod, hogy én vagyok az Úr.

17. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! Izráel háza salakká lett nékem; egészen réz és ón és vas és ólom a kemencze közepette; ezüstsalakká lettek:

19. Ennekokáért így szól az Úr Isten. Mivelhogy mindnyájan salakká lettetek, azért ímé, egybegyűjtelek titeket Jeruzsálem közepébe.

20. A mint egybe szoktak gyűjteni ezüstöt és rezet és vasat és ólmot és ónt a kemencze közepébe, hogy tüzet gerjesszenek rá a megolvasztásra; így gyűjtelek egybe búsulásomban és haragomban, és bevetlek s megolvasztlak titeket.

21. És egybegyűjtelek titeket, és rátok fúvom búsulásom tüzét, hogy benne megolvadjatok.

22. A mint megolvad az ezüst a kemencze közepében, úgy olvadtok meg ő benne, és megtudjátok, hogy én, az Úr öntöttem ki haragomat reátok.

23. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

24. Embernek fia! mondjad néki: Te vagy a föld, mely meg nem tisztult; esőt nem kapott a haragnak napján.

25. Pártosok az ő prófétái ő közepette; olyanok, mint az ordító oroszlán, mely ragadományt ragad: lelkeket ettek, kincset és drágaságot elvesznek, özvegyeit megsokasítják őbenne.

26. Papjai erőszakot tettek törvényemen, s megfertéztették, a mi nékem szenteltetted! különbséget nem tettek a között, a mi szent és a mi köz, s a tisztátalan és tiszta között különbséget nem

tanítottak, s szobataimtól elrejtették szemeiket, úgyhogy megszenteltlenítettek engem.

27. Előljárói ő közepette mint a ragadományt ragadozó farkasok: vért ontani, a lelkeket elveszteni, hogy nyerekedhessenek nyereséggel.

28. És prófétái mázsolnak nékik mázzal: hiábavalóságot látnak s jövendölnek hazugságot nékik, mondván: Így szól az Úr Isten! holott az Úr nem beszélt.

29. A föld népe nyomorgatást cselekszik és ragadományt ragadoz, a szűkölködőt és szegényt sanyargatja, s a jövevényt törvénytelen nyomorgatja.

30. És keresék közülök valakit, a ki falat falazna, és állana a törésen én előmbe az országért, hogy el ne pusztítsam azt; de senkit nem találék.

31. Ennekokáért kiontam haragomat reájok, megemésztém őket búsulásom tüzével, útjokat fejökhöz verém, azt mondja az Úr Isten.

23.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Volt két asszony, egy anyának leányai.

3. És paráználkodának Égyiptomban, ifjúságukban paráználkodtak; ott szorongatták emlőjüket, ott nyomogatták szűzi keblöket.

4. És nevök: Oholá a nagyobbik, és húga Oholibá; és lőnek enyimekké, és szülnének fiakat és leányokat. A mi pedig a nevöket illeti: Samaria az Oholá és Jeruzsálem az Oholibá.

5. És paráználkodék Oholá oldalamon, és fölgerjede szeretőihez, a közeli Assiriabeliekhez.

6. Kik kék bíborba öltözöttek, helytartók és fejedelmek, kívánatos ifjak mindnyájan, lovagok, lovakon ülök.

7. És nékik adá magát paráznaságaiban Assiria válogatott ifjainak; és mindazoknál, kikhez felgerjede, minden ő bálványaikkal megfertézteté magát.

8. De az Égyiptombeliektől való paráznaságait is el nem hagyá, mert vele háltak ifjúságában, s ők nyomogatták szűzi kebelét, és kiöntötték ő reá paráznaságukat.

9. Ennekokáért adtam őt szeretőinek kezébe, Assiria fiainak kezébe, kikhez fölgerjedett.

10. Azok feltakarák szemérmét, fiait és leányit elvívék s magát fegyverrel ölék meg, úgy hogy híre-neve lőn az asszonyoknál, s ítéletet cselekedének rajta.

11. És látá húga, Oholibá, és még gonoszabbul folytatá bujálkodását amannál, és paráznaságait nénje paráználkodásainál.

12. Assiria fiaihoz fölgerjedt, közeli helytartókhöz s fejedelmekhez, teljes szépségben öltözőkhöz, lovagokhoz, lovakon ülőkhöz, kik mindnyájan kívánatos ifjak.

13. És látám, hogy megfertéztette magát: egy az útjok kettőjöknek.

14. És még szaporítá paráznaságait, és látá férfiakat bevésve a falon, a Káldeusok képeit, bevésve vörös festéssel,

15. Kik övet viseltek derekukon, csomós süvegeket fejükön, olyanok mind, mint a szekérről harcolók, hasonlók Bábel fiaihoz, kiknek szülőföldje Káldea;

16. És fölgerjedt hozzájuk szemei nézésében, s bocsáta követeket hozzájuk Káldeába.

17. És eljövének ő hozzá Bábel fiai a szerelem ágyasházába, s megfertézteté őt paráznaságukkal, úgyhogy tisztátalan lett miattok; s ekkor lelke eltávozik tőlök.

18. És mikor feltakarta paráznaságait és feltakarta szemérmét, eltávozik az én lelkem ő tőle, a mint az ő nénjétől lelkem eltávozott vala.

19. És megsokasítá paráznaságait, megemlékezővén ifjúságának napjairól, mikor Égyiptom földjén paráználkodott;

20. És fölgerjede azok bujálkodóihoz, kiknek teste olyan, mint a szamarak teste, és folyásuk, mint lovak folyása.
21. És megemlékezel ifjúságod fajtalanoklására, mikor ők, az égyiptomiak, nyomogatták kebledet, hogy szorongassák ifjúságod emlőit.
22. Ennekokáért Oholibá, így szól az Úr Isten: Ímé, én feltámasztom a te szeretőidet ellened, kiktől pedig eltávozott lelked, s reád hozom őket mindenfelől.
23. Babilon fiait és minden Káldeabelit, Pekódot és Soát és Koát, Assiria minden fiát ő velük, kívánatos ifjakat, helytartókat s fejedelmeket, mindnyájokat, szekérről harcolókat s előkelőket, és lovakon ülőket, mindnyájokat.
24. És jönnek reád szekereknek és kerekének tömegével s népek sokaságával, nagy és kis paizsszal és sisakkal körülvesznek téged mindenfelől, s adok nékik hatalmat az ítéletre, s megítélnék téged az ő ítéletök szerint.
25. És megmutatom rajtad féltő szerelmemet, s cselekszenek veled kegyetlenül; orrodát s füleidet elmetélik, s maradékok fegyver miatt hull el; ők fiadat és leányaidat elviszik, s maradékokat tűz emészti meg.
26. S megfosztanak ruháidtól, és elveszik ékességeidet.
27. És véget vetek fajtalanoklásodnak s Égyiptom földjéről való paráznaságodnak, s nem emeled föl szemeidet rájuk, s Égyiptomra nem emlékezel többé.
28. Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én adlak téged azoknak kezébe, a kiket gyűlölsz, azoknak kezébe, a kiktől eltávozott lelked.
29. És gyűlölséggel cselekszenek veled, és mindent, mit kerestél, elvesznek tőled, és mezítelen s ruhátalan hagynak, hogy feltakartassék paráznaságaid szemérme. És fajtalanoklásod s paráználkodásaid
30. Hozták ezeket reád; mivelhogy paráználkodtál a pogányok után, mert megfertéztetted magad azok bálványával.
31. Nénéd útján jártál, azért az ő poharát adom kezébe.
32. Így szól az Úr Isten: Nénéd poharát megiszod, mely mély és széles; leszen nevetségedre s csúfoltatásodra, hogy sok fér bele.
33. Részegséggel és bánattal megtelsz; pusztaság és elpusztulás pohara a te nénéd, Samaria pohara!
34. Meg kell innod azt s fenéig hajtanod; és cserepein rágódni fogsz, emlőidet megszagatod azokon, mert én szólottam, ezt mondja az Úr Isten.
35. Ennekokáért ezt mondja az Úr Isten: Mivelhogy elfelejtetted én rólam s hátad mögé vetettél engemet, te is hordozd fajtalanoklásodat és paráznaságaidat.
36. És monda az Úr nékem: Embernek fia! avagy nem ítéled-é Oholát és Oholibát? Hirdesd nékik útálatosságait.
37. Mert házasságot törtek, és vér van kezeiken, és bálványaikkal törtek házasságot, és fiaikat is, kiket szültek vala nékem, tűzben nékik áldozák azok eledelül.
38. Sőt ezt is cselekedték velem: megfertéztették az én szent helyemet azon a napon, és szombatimat megszenteltelenítették.
39. És mikor megölték fiaikat az ő bálványaiknak, bemenének az én szenthelyembe azon a napon, hogy megszenteltelenítsék, és ímé, így cselekedtek az én házamban.
40. Sőt elküldöttek messzünnen jövő emberekhez, kikhez követség küldetett, és ímé eljövének, a kiknek kedvéért megmosódál, kendőzéd szemeidet, és fölékesítéd magad ékességgel;
41. És ültél pompás kerevetre, s terített asztal vala az előtt, és az én füstölő szeremet és olajomat arra tevéd;
42. És lőn ott örvendező sokaságnak zaja. És küldöttek az emberek sokaságából való férfiakhoz, hozatának ivótársakat a pusztából; és ezek adának karpereczeket az ő kezeikre és ékes koronát fejükre.

43. És mondék: Még az elaggott is házasságot tör? most már paráznaságod fog paráználkodni, és úgy lőn.

44. És bemenének hozzá, mint a hogy a parázna asszonyhoz bemennek; így mentek be Oholához és Oholibához, e fajtalan asszonyokhoz.

45. És igaz férfiak, ezek ítélik meg őket a házasságtörők, és vérontók ítéletével, mert házasságtörők és vér van kezeiken.

46. Mert így szól az Úr Isten: Hozzanak rájuk gyülekezetet, és adják őket bántalmazásra és ragadományra.

47. És kövezze meg őket a gyülekezet, és vagdalják össze őket fegyvereikkel; fiaikat és leányaikat öljék meg, és házaikat tűzzel égessék meg.

48. És megszüntetem a fajtalanságot a földről, és tanul minden asszony, és nem cselekesznek a ti fajtalanságotok szerint.

49. És reátok vetik fajtalanságotokat, s bálványaitok vétkeiteket viselitek, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten.

24.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám a kilencedik esztendőben, a tizedik hónapban, a hónapnak tizedikén, mondván:

2. Embernek fia! írd fel magadnak e nap nevét, épen ezen napét: Babilon királya épen ezen a napon jött Jeruzsálemre.

3. És mondj példabeszédet a pártos házra, és mondjad nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Tedd föl a fazekat, tedd föl, és tölts vizet is bele.

4. Gyűjtsd össze a bele való darabokat, minden jó darabot, czombot, lapoczkát; válogatott csontokkal töltsd meg.

5. Végy válogatott juhokat, és tégy máglyát a csontoknak is a fazék alá; forrald erősen, még csontjai is főjjenek benne.

6. Ezokáért így szól az Úr Isten: Jaj a vérontó városnak, a fazéknak, a melynek rozsdája benne van, és rozsdája nem ment le róla! Darabról darabra szedd ki, a mi benne van: nem esett sors rá.

7. Mert vére ott van közepében, kopasz sziklára ontotta, nem a földre öntötte, hogy por fedje be.

8. Hogy haragomat felindítsam és bosszút álljak, kopasz sziklára ontottam vérét, hogy be ne fedzessék.

9. Azért így szól az Úr Isten: Jaj a vérontó városnak! én is nagy máglyát rakok!

10. Bőven rakd a fát, gyűjtsd meg a tüzet, főzd meg jól a húst, forrald a levet, és a csontok szétfőjjenek.

11. És állítsd üresen az ő szénére, hogy meghevüljön s megtüzesedjék ércze, és megolvadjon benne tisztátalansága, megemésztessék rozsdája.

12. A fáradozásokat kifárasztotta, és nem ment le róla az ő sok rozsdája, tűzbe hát rozsdájával!

13. A te tisztátalanságodban fajtalanság van, mivelhogy tisztogattalak, de meg nem tisztultál, azért tisztátalanságodból többé meg nem tisztulsz, míg meg nem nyugotom haragomat rajtad.

14. Én, az Úr szólottam; jöni fog és megcselekszem, el nem engedem s nem kedvezek és nem könyörülök: a te útaid és cselekedeteid szerint ítélnék meg téged, ezt mondja az Úr Isten.

15. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

16. Embernek fia! ímé, én elveszem tőled szemeidnek gyönyörűségét hirtelen halállal, és ne sírj és ne jajgass, se könyved ne hulljon.

17. Fohászkodjál csöndesen, halottakért való sírást ne tégy, fejkességedet kösd fel, és saruidat

vedd lábaidra, s ne fedezd be bajuszodat, és az emberek kenyerét ne egyed.

18. És szólék reggel a néphez, és estére meghala feleségem, és úgy cselekedém reggel, a mint megvala hagyva nékem.

19. És mondá nékem a nép: Avagy nem jelented-é meg nekünk, mit jelentenek ezek nekünk, hogy te így cselekszel?

20. És mondék nekik: Az Úr beszéde volt én hozzám, mondván:

21. Mondd meg az Izráel házának: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én megfertéztetem szenthelyemet, a ti erősségeknek kevélységét, szemeitek gyönyörűségét, lelketek kívánságát, és fiaitok és leányaitok, kiket hátrahagytatok, fegyver miatt hullnak el.

22. És úgy cselekesztek, a mint én cselekedtem: bajusztokat be nem fedezitek, s az emberek kenyerét nem eszitek,

23. S fejékességek fejeteken, és saruitok lábaitokon lesznek; nem sírtok s nem jajgattok, hanem megrothadtok vétkeitekben, s nyögve foháskodtok egymáshoz.

24. És léssen néktek Ezékiel csodajelül: a mint ő cselekedett, egészen úgy cselekesztek ti is, mikor ez eljő; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten.

25. És te, embernek fia, bizonyára azon a napon, mikor elveszem tőlök erősségöket, dicsőségök örömet, szemeik gyönyörűségét és lelkök kívánságát, fiaikat és leányaikat:

26. Azon a napon, a ki megmenekült, eljő hozzád, hogy hírt mondjon néked.

27. Azon a napon megnyílik szád ott a megmenekült előtt, és szólasz és tovább nem maradsz néma; s leszel nekik csodajelül, és megtudják, hogy én vagyok az Úr.

25.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! vesd tekintetedet Ammon fiaira, és prófétálj ellenök.

3. És mondjad Ammon fiainak: Halljátok az Úr Isten beszédét! így szól az Úr Isten: Mivelhogy ezt mondod: Haha! az én szenthelyemre, hogy megfertéztetett; és Izráel földjére, hogy elpusztított; és Júda házára, hogy fogságba mentek:

4. Ezokáért ímé adlak téged Kelet fiainak örökségül, hogy felüssék sátraikat benned, s felállassák benned lakóhelyeiket, ők eszik meg gyümölcsödöt, s ők iszszak meg tejedet.

5. És teszem Rabbát tevék legelőjévé, és Ammon fiait nyájak fekvőhelyévé, s megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!

6. Mert így szól az Úr Isten: Mivelhogy tapsolsz kezeddal és tombolsz lábaddal és örülsz teljes megvetéssel lelkedben Izráel földje felett:

7. Ennekokáért ímé kinyújtom kezemet reád, s adlak ragadományul a népeknek, és kiváglak a népségek közül, és elvesztlek a tartományok közül, eltöröllek, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr.

8. Azt mondja az Úr Isten: Mivelhogy Moáb és Seir ezt mondta: Ímé, Júda háza is olyan, mint a többi népek:

9. Ezokáért ímé megnyitom Moáb oldalát a városok felől, az ő városai felől mindenfelől, az ország ékességét Beth-Hajesimóthot, Baál-Meont és Kirjátaim felé,

10. Megnyitom Kelet fiainak, Ammon fiaival együtt adom örökségül, hogy emlékezetben se legyenek többé Ammon fiai a népek között;

11. Moáb fölött is ítéletet tartok: hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

12. Így szól az Úr Isten: Mivelhogy Edom kegyetlen bosszúállást cselekedett Júda házán, és vétkezve vétkezett, hogy bosszút állott rajta:

13. Azért, így szól az Úr Isten, kinyújtom az én kezemet Edomra, és kivágok belőle embert és

barmot, és teszem őt pusztasággá Temántól fogva, és Dedánig fegyver miatt hulljanak el.

14. És bosszúmat állom Edomon népemnek, Izráelnek keze által és cselekszenek Edommal az én búsulásom és haragom szerint, s megismerik bosszúállásomat, ezt mondja az Úr Isten.

15. Így szól az Úr Isten: Mivelhogy a Filiszteusok bosszúból cselekedtek s kegyetlen bosszút álltak lelkökben megvetéssel, hogy elveszessék Izráelt örök gyűlöléssel:

16. Ezokáért ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én kinyújtom kezemet a Filiszteusokra, és kivágom a Keréteusokat, és elvesztem a tenger partján lakók maradékát;

17. És cselekszem rajtok nagy bosszúállásokat fenyegető haragomban, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, ha bosszúmat állom rajtok.

26.rész

1. És lőn a tizenegyedik esztendőben, a hónap elsején, lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! mivelhogy ezt mondá Tírus Jeruzsálemre: Haha! eltört a népek kapuja, felém fordulva nyitva van; én megtelek, ha ő elpusztul;

3. Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé én, Tírus, te reád megyek, és hozok fel ellened sok nemzetet, miként a tenger fölhozza hullámit.

4. És elhányják Tírus kőfalait és lerontják tornyait, s levonszom még porát is róla, s kopasz sziklává teszem őt.

5. Hálók kivető helye lesz a tenger közepén, mert én szólottam, ezt mondja az Úr Isten, s legyen a nemzetek ragadománya.

6. És leányai, kik a mezőségen vannak, fegyverrel ölettsenek meg, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

7. Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én hozom Tírus ellen Nabukodonozort, Babilon királyát északról, a királyok királyát; lovakkal, szekerekkel, lovagokkal, sereggel és sok néppel.

8. Leányaidat ott a mezőségen fegyverrel öli meg, és állat ellened tornyot, és tölt ellened sánczot, és emel ellened paizs-fedelet.

9. És faltörő kosával ütteti kőfalaidat, s tornyaidat lerontja fegyvereivel.

10. Lovainak sokasága miatt belep téged poruk; a lovagoknak, kerekének és szekereknek robogása miatt megrendülnek kőfalaid, mikor bemegy kapuidon, a mint be szoktak menni a megtörtött városba.

11. Lovainak körmeivel tapodja meg minden utczádat, népedet fegyverrel öli meg, s erősséged oszlopai a földre dőlnek.

12. És prédára hányják gazdagságodat, és elragadozzák árúidat, és letörik kőfalaidat, s gyönyörűséges házaidat lerontják, és köveidet és fáidat, s még porodat is a víz közepére hányják.

13. És megszüntetem éneklésed hangosságát, és cziteráid zengése nem hallatik többé.

14. És kopasz sziklává teszlek; hálók kivető helye leszel, hogy többé meg ne építsenek; mert én, az Úr szóltam, ezt mondja az Úr Isten.

15. Így szól az Úr Isten Tírusnak: Bizonyára a te romlásod zuhanásától, mikor a sebesültek nyögnek, mikor a te benned valók öltön-ölettetnek, megrendülnek a szigetek!

16. És leszáll királyi székéről a tenger minden fejedelme, és elvetik köntöseiket, s hímes ruháikat levetik: rettegésekbe öltöznek, a földön ülnek és rettegnek minden szempillantásban, s elborzadnak miattad.

17. És gyászéneket kezdenek rólad, és ezt mondják néked: Mimódon veszél el te, a kit laknak a tengerekről, te híres-neves város, mely hatalmas vala a tengeren, ő és lakosai, a kik félelmökre valának minden mellettök lakozóknak!

18. Ímé, rettegnek a szigetek zuhanásod napján, és megfélemlenek a tengerben való szigetek ilyen véged miatt.

19. Mert azt mondja az Úr Isten: Mikor én téged elpusztult várossá teszek, mint a mely városokat nem laknak; mikor a mélység árját felhozom reád, hogy beborítsanak a sok vizek:

20. Akkor levonszlak téged azokkal, kik sírgödörbe szállanak, a hajdan népéhez; és lakatlak téged a mélységek országában, a hajdan pusztaságaiban, együtt azokkal, a kik sírgödörbe szálltak, hogy többé senki ne lakjék benned. És ha megmutattam dicsőségemet az élőknek földén:

21. Rémségesen cselekszem veled és nem leszel; s keresni fognak, de többé örökké meg nem találják, ezt mondja az Úr Isten.

27.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Te pedig, embernek fia, kezdj gyászéneket Tírusról.

3. És mondjad Tírusnak: Ki lakol a tenger révhelyein, ki a népek között kereskedik sok sziget felé, így szól az Úr Isten: Oh Tírus, te ezt mondtad: Én tökéletes szépségben vagyok.

4. A tengerek szívében vannak határaid, építőid tökéletessé tették szépségedet.

5. Senir cziprusaiból építették mindkét oldaladat, czédrust hoztak a Libánonról, hogy árbócfát csináljanak néked.

6. Básán cserfáiból csinálták evezőidet; evezőpadjaidat a cziprusiak szigeteiről való sudar czédrusba foglalt elefántcsontból csinálták.

7. Égyiptomi hímes fehér gyolcs vala vitorlád, hogy legyen zászlód; Elisának szigeteiről való kék és piros bíbor volt sátrad borítékja.

8. Sidon és Arvad lakói voltak evezőid; a te bölcseid, oh Tírus, kik benned valának, azok voltak kormányosaid.

9. Gebal vénei és bölcsei voltak benned, kik hasadékaidat javítgaták; a tenger minden hajója és hajósa volt benned, hogy kicseréljék árúdat.

10. Perzsák és lidiaiak és libiaiak voltak seregedben hadakozó férfaid, paizst és sisakot függesztettek fel benned, a mik ékessé tevének.

11. Arvad fiai és sereged voltak kőfalaidon köröskörül, és kemény vitézek voltak tornyaidban; paizsaikat felfüggesztették kőfalaidon köröskörül, mik tökéletessé tették szépségedet.

12. Tarsis volt a te kereskedőtársad, sok különféle gazdagsága miatt: ezüstöt, vasat, ónt és ólmot adtak ők árúidért.

13. Jáván, Tubál és Mések, ezek a te kalmáraid; rabszolgákat és rézedényeket adtak cserébe árúidért.

14. Tógarma házából lovakat és lovagokat és öszvéreket adtak néked árúkul.

15. Dedán fiai a te kalmáraid, sok sziget kereskedése van hatalmad alatt, elefántcsont-szarukat és ébenfát hoztak néked adóba.

16. Arám a te kereskedőtársad mesterműveid sokasága miatt; gránátot, bíbort, hímes ruhákat, fehér gyolcsot, korálokat és rubint adtak ők árúidért.

17. Júda és Izráel földe, ezek a te kalmáraid; búzát Minnithből és édes süteményt és mézet és olajat és balzsamot adtak csereárúidért.

18. Damaskus a te kereskedőtársad mesterműveid sokaságában, sok különféle gazdagságod miatt, - Helbon borával és hófehér gyapjúval.

19. Vedán és Jáván Uzálból adtak árúidért: kovácsolt vasat, kásiát és jó illatú nádat, ezeket csereárúidért.

20. Dedán a te kalmárod, lovagláshoz való nyeregtakarókkal.
21. Arábia és Kédár fejedelmei, ők mindnyájan hatalmad alatt kereskedének; bárányokkal, kosokkal és bakokkal kereskedének veled.
22. Séba és Raema kalmárai a te kalmáraid; mindenféle drága fűszerszámokat és mindenféle drágaköveket és aranyat adtak ők árúidért.
23. Hárán és Kanne és Eden, Seba kalmárai, Assiria és Kilmad mind a te kereskedőtársad.
24. Ezek a te kalmáraid tökéletes árukkal, bíbor és hímes köntösökkel és drága ruháknak kötelekkel egybekötött és cédrusfából csinált szekrényeivel, a te sokadalmadban.
25. Tarsis hajói hordozták árúdat, és megtelél, és felette igen híressé levél a tengerek szívében.
26. Nagy vizekre vivének téged a te evezőid, a keleti szél összetört téged a tengerek szívében.
27. Gazdagságod és árúid, csereárúid, hajósaid és kormányosaid, hasadékaid javítgatói és csereárúid árusai és minden hadakozó férfiad, a kik benned vannak, és minden benned való sokaság, beleesnek a tengerek szívébe zuhanásod napján.
28. Kormányosaid kiáltásának hangjára megrendülnek a mezőségek.
29. És kiszállnak hajóikból mindnyájan, kik az evezőt fogják, hajósok és a tengernek minden kormányosi a szárazföldre lépnek.
30. És hallatják fölötted hangjokat, s keservesen kiáltanak, s port hintenek fejökre, hamuban fetrengenek.
31. És kopaszra nyiratkoznak miattad, és zsákba övezkednek, és sírnak feletted lelki keserűségben keserves sírással.
32. És kezdenek fölötted fájdalmukban gyászéneket, és így énekelnek rólad: Ki volt olyan, mint Tírús? mely most mint temető a tenger közepette!
33. Mikor kimennek vala árúid a tengerekből, sok népet megelégtítél; gazdagságod és csereárúid sokaságával meggazdagítád a földnek királyait.
34. Most összeomlottál a tengerekről le a vizek mélységébe, csereárúid és egész sokaságod benned elsüllyedt.
35. A szigetek minden lakosai elborzadnak miattad, s királyaik iszonyodva megiszonyodnak, arcaik rángatóznak.
36. A népek közt való kereskedők füttyölnek feletted. Rémséggé lettél, s többé örökké nem leszel!

28.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:
2. Embernek fia! monddad Tírús fejedelmének: Ezt mondja az Úr Isten: Mivelhogy felfuvalkodott szíved és ezt mondtad: Isten vagyok én, Isten székében ülök a tengerek szívében, holott csak ember vagy és nem Isten, mégis olylyá tevéd szíved, minő az Isten szíve,
3. Lám, hát bölcsőbb volnál te Dánielnél! Semmi elrejtett dolog nem homályos néked!
4. Bölcseségeddel és értelmekkel gyűjtöttél magadnak gazdagságot, s gyűjtöttél aranyat s ezüstöt kincses házaidba.
5. Bölcseségednek nagy voltával kereskedésed közben megsokasítád gazdagságodat, és felfuvalkodott szíved gazdagságod miatt.
6. Ezokáért így szól az Úr Isten: Mivel olylyá tevéd szíved, minő az Isten szíve:
7. Azért ímé, hozok reád idegeneket, a nemzetek legkegyetlenebbjeit, és kivonszák fegyvereiket bölcseséged szépsége ellen, és megfertéztetik fényességedet.
8. A sírgödörbe szállítanak alá, s meghalsz a megölettek halálával a tengerek szívében.
9. Vajjon mondván mondod-é megöli előtt: Isten vagyok én? holott ember vagy és nem Isten a

téged átütőnek kezében!

10. Körülméletlenek halálával halsz meg, idegeneknek keze által. Mert én szóltam, ezt mondja az Úr Isten.

11. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

12. Embernek fia! kezdj gyászéneket Tírus királyáról, és mondd néki: Így szól az Úr Isten: Te valál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcseséggel, tökéletes szépségben.

13. Édenben, Isten kertjében voltál; rakva valál mindenféle drágakövekkel: karniollal, topázzal és jáspissal, társiskövel és onixsal, berillussal, zafirral, gránáttal és smaragddal; és karikáid mesterkézzel és mélyedéseid aranyból készültek ama napon, melyen teremtetél.

14. Valál felkent oltalmazó Kérub; és úgy állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál.

15. Feddhetetlen valál útaidban attól a naptól fogva, melyen teremtetél, míg gonoszság nem találhaték benned.

16. Kereskedésed bősége miatt belső erőszakossággal telt meg és vétkezél; azért levetélek téged az Isten hegyéről, és elvesztélek, te oltalmazó Kérub, a tüzes kövek közül.

17. Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcseségedet fényességben; a földre vetettelek királyok előtt, adtalak szemök gyönyörűségére.

18. Vétkeid sokaságával kereskedésed hamisságában megfertéztetted szenthelyeidet; azért tüzet hoztam ki belsődből, ez emésztett meg téged; és tevélek hamuvá a földön mindenek láttára, a kik reád néznek.

19. Mindnyájan, a kik ismertek a népek közt, elborzadnak miattad; rémségessé lettél, s többé örökké nem leszel!

20. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

21. Embernek fia! vesd tekinteted Sidonra, és prófétálj ellene.

22. És mondd: Így szól az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek, Sidon, és megdicsőítem magamat közepetted, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor ítéleteket cselekszem benne, és megszentelem magamat benne.

23. És bocsátok reá döghalált és vért utczáira, és sebesültek hullanak el benne fegyver miatt, mely reá jó mindenfelől; hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

24. És ne legyen többé Izráel házának szűrő tövise és fájdalomszerző tuskéje mindazok között, kik körülöttök vannak, kik őket megvetik, és tudják meg, hogy én vagyok az Úr.

25. Így szól az Úr Isten: Mikor egybegyűjtöm Izráel házát a népek közül, kik közé szétszórattak, akkor megszentelem magamat rajtok a pogányok szeme láttára, és laknak az ő földjökön, melyet adtam Jákóbnak, az én szolgáltnak.

26. És laknak azon bátorsággal, és házakat építenek s szőlőket plántálnak, és laknak bátorsággal, mikor ítéleteket cselekedtem mindazokon, kik őket megvetik vala ő körülöttök, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenök.

29.rész

1. A tizedik esztendőben, a tizedik hónapban, a hónap tizenkettedikén lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! vesd tekinteted a Faraóra, Égyiptom királyára, és prófétálj ellene és egész Égyiptom ellen.

3. Szólj és mondd: Így szól az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek, Faraó, Égyiptom királya, te nagy krokodil, a ki fekszik folyói közepette, a ki ezt mondja: Enyém az én folyóm, és én teremtetem

magamnak.

4. És horgokat vetek szádba, és azt cselekszem, hogy folyóid halai odaragadjanak pikkelyeidhez, és kivonszlak folyóid közepéből, és folyóid minden halait, melyek odaragadnak pikkelyeidhez.

5. És kivetlek a pusztába téged és folyóid minden halát; a mező színére esel; egybe nem szedetel s nem gyűjtetel; a földi vadaknak s az égi madaraknak adlak eledelül.

6. És megtudják mindnyájan Égyiptom lakói, hogy én vagyok az Úr. Mivelhogy ők nádszál-bot valának Izráel házának;

7. Melyet ha megfognak kezökkel, összetörsz, s felhasítod egész vállokat, és ha reád támaszkodnak, összeroppansz, s megrázod egész derekodat:

8. Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé, hozok ellened fegyvert, és kivágok belőled embert és barmot.

9. És legyen Égyiptom földje pusztasággá és sivataggá, és megtudják, hogy én vagyok az Úr.

Mivelhogy azt mondja: A folyó enyém, és én teremtettem:

10. Ezokáért ímé, én ellened megyek, és folyóid ellen, és teszem Égyiptom földjét nagy pusztaságok pusztaságává Migdoltól fogva Siénéig, és Szerecsenország határáig.

11. Ne menjen át azon emberi láb, se baromi láb ne menjen át rajta, és ne lakják negyven esztendeig.

12. És adom Égyiptom földjét pusztaságra az elpusztult földek között, s városai lesznek az elpusztult városok közt pusztaságban negyven esztendeig, és eloszlatom az égyiptomiakat a nemzetek közé, s szétszórom őket a tartományokba.

13. Mert így szól az Úr Isten: Negyven esztendő múlva egybegyűjtöm az égyiptomiakat a népek közül, kik közé szétszórattak.

14. És visszahozom Égyiptom foglyait s visszaviszem őket Pathrós földjére, az ő eredetök földjére, és ott lesznek alacsony királyság.

15. A többi királyságokhoz képest alacsony leszen s többé nem emeli magát a nemzetek fölé; és megkevesbítem őket, hogy el ne tapodják a nemzeteket.

16. És nem lesz többé Izráel házának bizodalma, mely vétekre emlékeztessen engem, midőn feléje hajlanak, és megtudják, hogy én vagyok az Úr Isten.

17. És lőn a huszonhetedik esztendőben, az első hónapban, a hónap elsején, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! Nabukodonozor Babilon királya nagy fáradsággal fárasztotta seregét Tírus ellen: minden fő megkopaszult és minden váll feltört; de jutalma nem lőn néki és seregének Tírusból a fáradságért, a melylyel miatta fáradott.

19. Ennekokáért így szól az Úr Isten: Ímé, én Nabukodonozornak a babiloni királynak adom Égyiptom földjét, és elviszi gazdagságát, s elragadja ragadományát, s elpredálja prédáját, és ez lesz jutalma seregének.

20. Fizetésül, a melyért fáradott, adom néki Égyiptom földjét, mert értem cselekedtek, ezt mondja az Úr Isten.

21. Azon a napon szarvat sarjasztok Izráel házának, és a te szádat megnyitom közöttök, és megtudják, hogy én vagyok az Úr.

30.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! prófétálj és mondd: Így szól az Úr Isten: Jajgassatok! Jaj annak a napnak!

3. Mert közel egy nap és közel az Úrnak napja, felhőnek napja, a pogányok ideje lesz az.

4. És bemegy a fegyver Égyiptomba, és lesz reszketés Szerecsenországban, mikor hullanak a

sebesültek Égyiptomban, és elviszik gazdagságát, s elrontatnak fundamentomai.

5. A szerecsenek s a libiaiak s a lidiaiak és az egész gyülevész és Kúb és a frigy földének fiai velök együtt fegyver miatt hullnak el.

6. Így szól az Úr: És elessenek, a kik Égyiptomot támogatják, és alászálljon erősségének kevélysége: Migdoltól fogva Siénéig fegyver miatt hullanak el benne, ezt mondja az Úr Isten.

7. És elpusztulnak elpusztult tartományok között, és városai elpusztult városoknak közepette lesznek.

8. És megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor tüzet vetek Égyiptomra, és összetörök minden segítőtje.

9. Azon a napon követek mennek ki előttem hajókon a bátorságban lakó Szerecsenország elrémítésére, s léssen rettegés bennök Égyiptom ama napján; mert imé jön!

10. Ezt mondja az Úr Isten: És megszüntetem Égyiptom lármáját Nabukodonozor, babiloni király keze által.

11. Ő és az ő népe ő vele együtt, a nemzetek legkegyetlenebbjei, elhoznak a föld elvesztésére, és kivonszák fegyverüket Égyiptom ellen, és betöltik a földet megölettekkel.

12. És a folyóvizeket kiszárasztom, és eladom a földet gonoszok kezébe, és elpusztítom a földet s teljességét idegenek keze által, én, az Úr szólottam.

13. Így szól az Úr Isten: És elvesztem a bálványokat és megszüntetem a bálványképeket Nófból s a fejedelmet Égyiptom földjéről, nem léssen többé, és bocsátok félelmet Égyiptom földjére.

14. És elpusztítom Pathróst, s vetek tüzet Zoánra, és teszek ítéleteket Nóban.

15. És kiöntöm haragomat Sinre, Égyiptom erősségére, és kivágom a sokaságot Nóból.

16. És vetek tüzet Égyiptomra, kínok közt vergődik Sin, és Nó megtörik és Nófba betörnek fényes nappal.

17. Aven és Fibéséth ifjai fegyver miatt hullanak el, és ők magok fogságra mennek.

18. És Tehafneheszben megsötétedik a nap, mikor ott összetöröm Égyiptom pálczáját, és megszűnik benne erejének kevélysége, őt magát felhő takarja el, és leányai fogságra mennek.

19. És cselekszem ítéleteket Égyiptomban, és megtudják, hogy én vagyok az Úr.

20. És lőn a tizenegyedik esztendőben, az első hónapban, a hónap hetedikén, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

21. Embernek fia! A Faraónak, Égyiptom királyának karját eltörtem, és imé be nem kötötték, hogy megorvosolják, hogy tegyenek körülkötést reá, hogy megerősödjék fegyverfogásra.

22. Ennekokáért így szól az Úr Isten: Imé, a Faraó ellen megyek, Égyiptomnak királya ellen, és eltöröm mind a két karját, azt, amely még erős, és azt, amely már eltörött, s elejtetem vele kezéből a fegyvert.

23. És eloszlatom az Égyiptombelieket a nemzetek közé, és szétszórom őket a tartományokba.

24. És megerősítem Babilon királyának karjait, és adom az én fegyveremet kezébe, és eltöröm a Faraó karjait, és nyögni fog előtte, mint a megsebesültek szoktak.

25. Megerősítem azért Babilon királyának karjait, a Faraó karjai pedig leessenek, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor adom fegyveremet Babilon királyának kezébe, hogy azt kinyújtsa Égyiptomnak földje ellen.

26. És eloszlatom az égyiptomiakat a nemzetek közé, és szétszórom őket a tartományokba, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

31.rész

1. És lőn a tizenegyedik esztendőben, a harmadik hónapban, a hónap elsején, lőn az Úr szava hozzám, mondván:

2. Embernek fia! szólj a Faraónak, Égyiptom királyának és az ő sokaságának: Kihez vagy hasonló a te nagyságodban?

3. Ímé, Assúr czédrus vala a Libánonon, szép ágakkal és sűrű galyaival árnyékot tartó s magas növésű, melynek felhőkig ért a teteje.

4. Víz nevelte nagygyá, a mélység vizei tették magassá, folyóikkal körüljárták ültetése földjét, s csak folyásaikat bocsáták a mező egyéb fáihoz.

5. Ennekokáért lőn magasb növése a mező minden fájánál: s megsokasulának ágai, s hosszúra nevedének galyai a sok víztől, midőn kiterjeszté azokat.

6. Az ő ágain csinál vala fészket minden égi madár, és galyai alatt fiadzott a mező minden vada, s árnyékában lakik vala sokmindenféle nép.

7. És széppé lőn magasságával, hosszan kiterjedt ágaival, mert gyökere sok víz felé nyúlik vala.

8. A czédrusok el nem takarák őt az Isten kertjében, a cziprusok nem valának hasonlók ágaihoz, s a platánoknak nem valának olyan galyai, mint néki; Isten kertjében egy fa sem vala hasonló hozzá az ő szépségében.

9. Széppé tőm őt az ő sok ágaival, úgy hogy irigykedett rá Éden minden fája az Isten kertjében.

10. Ennekokáért így szól az Úr Isten: Mivelhogy magasra nevedtedél, és fölemelé tetejét a felhők közé, és szíve felfuvalkodott az ő magasságában:

11. Azért adom őt a nemzetek urának kezébe, bánják el vele, gonoszságáért kiűztem őt.

12. És kivágták őt az idegenek, a nemzetek legkegyetlenebbjei, és leterítették. A hegyekre és minden völgyekbe hullottak ágai, és összetörtek galyai a föld minden mélységében, és szállt árnyékából a föld minden népe, és ott hagyták őt.

13. Ledőlt törzsökén lakik vala minden égi madár, és ágaihoz gyűl vala a mező minden vada;

14. Azért, hogy magasra ne nevedjék egy víz mellett való fa se, és föl ne emelje tetejét a felhők közé; hogy ne bízzék önmagában kevélyen senki a vízivók közül; mert mindnyájan halálra adattak a mélység országába az emberek fiai közt azokhoz, a kik sírgödörbe szálltak.

15. Így szól az Úr Isten: Azon a napon, a melyen sírba aláméne, gyászba öltöztetém miatta a mélység vizeit, és megtartóztatám folyóikat, úgy hogy a sok víz elzáraték, s meggyászoltatám őt a Libánonnal, és a mező minden fája elepede miatta.

16. Zuhanásának hangja miatt megreszkettetém a nemzeteket, mikor leszállítám őt a sírba együtt velök, kik sírgödörbe szállnak; és vígasztalást vőn a mélység országában Éden minden fája, a Libánon szépsége és java, minden vízivó.

17. Ezek is alászállottak vele a sírba azokhoz, a kik fegyverrel ölettek meg, s a kik mint segítő társai árnyékában ülének a nemzetek között.

18. Kihez vagy hát hasonló dicsőségben és nagyságban Éden fái közt!? Hiszen le fogsz szállítatni Éden fáival a mélység országába; körülmetéletlenek közt fekszől együtt a fegyverrel megölettekkel. A Faraó ez és minden sokasága, ezt mondja az Úr Isten.

32.rész

1. És lőn a tizenkettedik esztendőben, a tizenkettedik hónapban, a hónap elsején, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! kezdj gyászéneket a Faraóról, Égyiptom királyáról, és mondjad néki: Nemzetek fiatal oroslánja, elvesztél; hiszen te olyan valál, mint a krokodil a tengerekben, mert kijövével folyóidon és megháborítád lábaiddal a vizeket és felzavartad folyóikat.

3. Így szól az Úr Isten: Ezért kivetem rád hálómat sok nép serege által, és kihúznak téged varsámban.

4. És leterítlek a földre, a mezőség színére vetlek, és reád szállítom az ég minden madarát, s

megelégitem belőled az egész föld vadait.

5. S vetem húsozat a hegyekre, és betöltöm a völgyeket rothadásoddal.

6. És megitatom áradásod földjét véredből mind a hegyekig, s a mélységek megtelnek belőled.

7. És mikor eloltalak, beborítom az eget, s csillagait besötétítem, a napot felhőbe borítom, és a hold nem fényeskedik fényével.

8. Minden világító testet megsötétítek miattad az égen, és bocsátok sötétséget földedre, ezt mondja az Úr Isten.

9. És megszorítom sok nép szívét, ha elhíresztelek romlásodat a nemzetek között, a földeken, a melyeket nem ismersz.

10. És cselekszem, hogy elborzadjanak miattad a sok népek, s királyaik rémüljenek el rémüléssel miattad, mikor villogtatom fegyveremet előttök, s remegni fognak minden szempillantásban, kiki az ő életéért, zuhanásod napján.

11. Mert így szól az Úr Isten: A babiloni király fegyvere jön reád.

12. Vitézeknek fegyvereivel hullatom el sokaságodat, ők a népek legkegyetlenebbjei mindnyájan; és elpusztítják Égyiptom kevélységét, és elvesz minden sokasága.

13. És elvesztem minden barmát a sok vizek mellől, és nem zavarja fel azokat többé ember lába, sem barmok körme azokat föl nem zavarja.

14. Akkor meghiggasztom vizeiket, és folyóikat, olajként folyatom, ezt mondja az Úr Isten,

15. Mikor Égyiptom földjét pusztasággá teszem, és kipusztul a föld teljességéből, mert megverek minden rajta lakót, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

16. Gyászének ez és sírva énekeljék; a népek leányai énekeljék sírva; Égyiptomról és minden sokaságáról énekeljék sírva, ezt mondja az Úr Isten.

17. És lőn a tizenkettedik esztendőben, a hónap tizenötödikén, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! sírj Égyiptom sokaságán, és szállítsd alá őt te és a hatalmas nemzetek leányai a mélységek országába azokhoz, kik sírgödörbe szálltak.

19. Kinél nem voltál volna kedvesebb? Szállj alá, hadd fektessenek a körülmetéletlenek mellé!

20. A fegyverrel megölettek közt essenek el! A fegyver átadatott; húzzátok lefelé őt és minden sokaságát!

21. Szólni fognak felőle a vitézek hatalmasai a sír közepéből együtt az ő segítőivel: alászállottak, hogy itt feküdjenek a körülmetéletlenek, mint fegyverrel megölettek!

22. Itt van Assúr és egész sokasága, körülte sírjai, mindnyájan megölettek, kik fegyver miatt hulltak el,

23. A kinek sírjai a sírgödör legmélyén vannak és sokasága az ő sírja körül van, mindnyájan megölettek, fegyver miatt elestek, kik félelmére valának az élők földjének.

24. Itt van Elám és egész sokasága az ő sírja körül, mindnyájan megölettek, kik fegyver miatt hulltak el, kik alászálltak körülmetéletlenül a mélységek országába, kik félelmére valának az élők földjének, és viselik gyalázatukat azok mellett, kik sírgödörbe szálltak.

25. A megölettek között vetettek néki ágyat minden sokaságával, körülte vannak ennek sírjai, mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megölettek, mert félelmére valának az élők földjének, és viselik gyalázatukat azok mellett, kik sírgödörbe szálltak; a megölettek közé vetették őket!

26. Itt van Mések-Tubál és minden sokasága, körülte vannak ennek sírjai, mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megölettek, mert félelmére valának az élők földjének.

27. És nem fekszenek együtt az erősekkel, kik elestek a körülmetéletlenek közül, kik hadiszerszámaikkal szálltak alá a sírba s kiknek az ő fegyvereiket fejük alá tették; mert lőn az ő vétkök csontjaikon, mivelhogy félelmére valának a vitézeknek az élők földjén.

28. Te is a körülmetéletlenek közt rontatol meg, és fekszel a fegyverrel megölettek mellett.

29. Itt van Edom királyaival és minden fejedelmével, kik vették erősségökben a fegyverrel megölettekhez, ők a körülmetéletlenekkel fekszenek s azokkal, a kik sírgödörbe szálltak.

30. Ott vannak észak uralkodói mindnyájan, és minden sidoni, a kik alászálltak a megölettekkel, rettenetes voltukban, erősségökben megszegyenülve; és feküsznek körülméletlenül a fegyverrel megölettek mellett, és viselik gyalázatukat a sírgödörbe szálltak között.

31. Ezeket látni fogja a Faraó, és megvigasztalódik minden sokasága felől; fegyverrel ölettek meg a Faraó és minden ő serege, ezt mondja az Úr Isten,

32. Mert félelmére adtam őt az élők földjének; ezért ott vetnek ágyat néki a körülméletlenek között, a fegyverrel megölettek mellett, a Faraónak és minden sokaságának, ezt mondja az Úr Isten.

33.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! szólj néped fiaihoz és mondjad nékik: Mikor hozándok fegyvert valamely földre, és a föld népe választ egy férfit ő magok közül, és őt őrállójokká teszik:

3. És ő látja jőni a fegyvert a földre, és megfújja a trombitát, és meginti a népet;

4. Ha valaki hallánda a trombitaszót, de nem hajt az intésre, s aztán a fegyver eljő és őt utóléri: az ő vére az ő fején lesz.

5. Hallotta a trombitaszót, de nem hajtott az intésre, tehát az ő vére ő rajta lesz; és ha hajtott az intésre, megmentette lelkét.

6. Ha pedig az őrálló látja a fegyvert jőni, s nem fújja meg a trombitát, és a nép nem kap intést, és eljő a fegyver s utólér közülök valamely lelket, ez a maga vétke miatt éretett utól, de vérét az őrálló kezéből kérem elő.

7. És te, embernek fia, őrállóul adtalak téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz a számból, megintsed őket az én nevemben.

8. Ha ezt mondom a hitetlennek: Hitetlen, halálnak halálával halsz meg; és te nem szólándsasz, hogy visszatérítsd a hitelent az ő útjáról: az a hitetlen vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg.

9. De ha te megintetted a hitelent az ő útja felől, hogy térjen meg róla, de nem tért meg útjáról, ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet.

10. Te pedig, embernek fia, mondjad Izráel házának: Ezt mondjátok, mondván: Bizony a mi bűneink és vétkeink rajtunk vannak, és bennök mi megrothadunk, mimódon éljünk azért?

11. Mondjad nékik: Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem gyönyörködöm a hitetlen halálában, hanem hogy a hitetlen megtérjen útjáról és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz útaitokról! hiszen miért hálnátok meg, oh Izráel háza!?

12. Te pedig, embernek fia, szólj néped fiaihoz: Az igaznak igazsága meg nem menti őt a napon, a melyen vétkezendik, és a hitetlen hitetlensége által el nem esik a napon, melyen megtérend hitetlenségéből, és az igaz nem élhet az ő igazsága által a napon, melyen vétkezendik.

13. Mikor ezt mondom az igazról: Élvén éljen; és ő bízván igazságában, gonoszságot cselekszik: semmi igazsága emlékezetbe nem jó, és gonoszsága miatt, melyet cselekedett, meghal.

14. S ha mondom a hitetlennek: halállal halsz meg; és ő megtér bűnéből és törvény szerint s igazságot cselekszik;

15. Zálogot visszaad a hitetlen, rablottat megtérít, az életnek parancsolatiban jár, többé nem cselekedvén gonoszságot: élvén él, és meg nem hal.

16. Semmi ő vétke, melylyel vétkezett, emlékezetbe nem jön néki; törvény szerint és igazságot cselekedett, élvén él.

17. És ezt mondják néped fiai: Nem igazságos az Úrnak útja; holott az ő útjok nem igazságos.

18. Mikor az igaz elfordul az ő igazságától s gonoszságot cselekszik, meghal a miatt.

19. És mikor a hitetlen elfordul az ő hitetlenségétől és törvény szerint s igazságot cselekszik, él a miatt.
20. És azt mondjátok: Nem igazságos az Úrnak útja: mindeniteket az ő útja szerint ítélem meg, Izráel háza.
21. És lőn fogságunknak tizenkettedik esztendejében, a tizedik hónapban, a hónap ötödikén, jöve hozzám egy menekült Jeruzsálemből, mondván: Megvéttetett a város!
22. És az Úrnak keze lőn én rajtam este a menekült eljötté előtt, és megnyitá számat, mikorra az hozzám jöve reggel, és megnyilatkozék szám, s nem valék néma többé.
23. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:
24. Embernek fia! azok, kik amaz elpusztított helyeket lakják Izráel földjén, ezt mondják, mondván: Egyetlen egy volt Ábrahám, mikor örökségül kapta a földet, mi pedig sokan vagyunk, nekünk a föld örökségül adatott.
25. Ezokáért mondjad nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Véreset esztek, és szemeiteket bálványaitokra emelitek, és vért ontotok; és a földet örökségül kapnátok?
26. Fegyveretekben bíztatok, útálatosságot cselekedtetek, és mindenitek az ő felebarátja feleségét megfertéztette; és a földet örökségül kapnátok?
27. Ezt mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Élek én, hogy a kik az elpusztult helyeken vannak, fegyver miatt hullnak el; és a ki a mezőnek színén, azt a vadaknak adtam eledelül, és a kik az erősségekben és a barlangokban vannak, döghalállal hálnak meg.
28. És teszem a földet pusztaságok pusztaságává, s megszűnik erősségének kevélysége, és puszták lesznek Izráel hegyei, mert nem lesz, a ki átmenjen rajtok.
29. És megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor a földet pusztaságok pusztaságává teszem mindenféle útálatosságukért, melyeket cselekedtek.
30. És te, embernek fia, néped fiai beszélgetnek felőled a falak mellett s a házaknak ajtaiban; és egyik a másikkal szól, kiki az ő atyjafiával, mondván: Jertek, kérlek, és halljátok: micsoda beszéd az, amely az Úrtól jó ki?
31. És eljönnek hozzád, a hogy a nép össze szokott jőni, s oda ülnek elődbe, mint az én népem, és hallgatják beszédidet, de nem cselekeszik, hanem szerelmeskedő énekként veszik azokat ajkokra, szívök pedig nyereség után jár.
32. És ímé, te olyan vagy nékik, mint valamely szerelmeskedő ének, szép hangú, s mint valamely jó hegedűs; csak hallják beszédidet, de nem cselekszik azokat.
33. De ha beteljesednek, mert ímé beteljesednek, megtudják, hogy próféta volt közöttök.

34.rész

1. És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:
2. Embernek fia! prófétálj Izráel pásztorai felől, prófétálj és mondjad nékik, a pásztoroknak: Így szól az Úr Isten: Jaj Izráel pásztorainak, a kik önmagokat legeltették! Avagy nem a nyáját kell-é legeltetni a pásztoroknak?
3. A tejet megettétek, és a gyapjával ruházkodtatok, a hízottat megöltétek; a nyáját nem legeltettétek.
4. A gyöngéket nem erősítettétek, és a beteget nem gyógyítottátok, s a megtöröttet nem kötözgettétek, s az elűzöttet vissza nem hoztátok és az elvesztett meg nem kerestétek, hanem keményen és kegyetlenül uralkodtatok rajtok;
5. Szétszóródtak hát pásztor nélkül, és lőnek mindenféle mezei vadak eledelévé, és szétszóródtak;
6. Tévelygett nyájam minden hegyen s minden magas halmon, és az egész föld színén szétszóródott

az én nyájam, s nem volt, a ki keresné, sem a ki tudakozódnék utána.

7. Annakokáért, ti pásztorok, halljátok meg az Úr beszédét:

8. Élek én, ezt mondja az Úr Isten, mivelhog az én nyájam ragadománynyá lőn, és lőn az én nyájam mindenféle mezei vadak eledelével, pásztor hiányában, és nem keresték az én pásztoraim az én nyájamat, hanem legeltették a pásztorok önmagokat, és az én nyájamat nem legeltették;

9. Ennekokáért, ti pásztorok, halljátok meg az Úr beszédét:

10. Így szól az Úr Isten: Ímé, megyek a pásztorok ellen, és előkérem nyájamat az ő kezökből, s megszüntetem őket a nyáj legeltetésétől, és nem legeltetik többé a pásztorok önmagokat, s kiragadom juhaimat szájokból, hogy ne legyenek nékik ételül.

11. Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én magam keresem meg nyájamat, és magam tudakozodom utána.

12. Miképen a pásztor tudakozódik nyája után, a mely napon ott áll elszéledt juhai között; így tudakozodom nyájam után, és kiszabadítom őket minden helyről, a hova szétszóródtak a felhőnek s borúnak napján.

13. És kihozom őket a népek közül s egybegyűjtöm a földekről, és beviszem őket az ő földjökre, és legeltetem őket Izráel hegyein, a mélységekben s a föld minden lakóhelyén.

14. Jó legelőn legeltetem őket, és Izráel magasságos hegyein leszen akluk, ott fekszenek jó akolban, s kövér legelőn legelnek Izráel hegyein.

15. Én magam legeltetem nyájamat, s én nyugosztom meg őket, ezt mondja az Úr Isten;

16. Az elveszettet megkeresem, s az elűzöttet visszahozom, s a megtöröttet kötözgetem, s a beteget erősítem; és a kövéret s erőset elvesztem, és legeltetem őket úgy, mint illik.

17. Ti pedig, én juhaim, így szól az Úr Isten, ímé én ítéletet teszek juh és juh között, a kosok és bakok közt.

18. Avagy kevés-é néktek, hogy a jó legelőt legelitek, hogy még legelőitek maradékát lábaitokkal eltapodjátok? és hogy a víz tisztáját iszátok, hogy még a maradékát lábaitokkal felzavarjátok?

19. És az én juhaim a ti lábaitok tapodását legelik, s lábaitok zavarását iszák!

20. Annakokáért így szól az Úr Isten hozzájuk: Ímé én, én teszek ítéletet kövér és ösztövére juh között,

21. Mivelhog oldallal és vállal eltaszítottok és szarvaitokkal előkleltek minden erőtelent, míg szétszórván, azokat kiűzitek;

22. És megtartom az én juhaimat, hogy többé ne legyenek zsákmányul, és ítéletet teszek juh és juh között.

23. És állatok fölējök egyetlenegy pásztort, hogy legeltesse őket: az én szolgálmat, Dávidot, ő legelteti őket s ő lesz nékik pásztoruk.

24. Én pedig, az Úr, leszek nékik Istenök, és az én szolgálám, Dávid, fejedelem közöttök. Én, az Úr mondtam.

25. És szerzek ő velök békességnek frigyét, és megszüntetem a gonosz vadakat a földről, hogy bátorágosan lakhassanak a pusztában és alhassanak az erdőkben.

26. És adok reájok és az én magaslatom környékére áldást, és bocsátom az esőt idejében; áldott esők lesznek.

27. A mező fája megadja gyümölcsét s a föld megadja termését, és lesznek földjökön bátorágosan, és megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor eltöröm jármok keresztfáit, és kimentem őket azok kezéből, kik őket szolgáltatják.

28. És nem lesznek többé prédául a pogányoknak, s a föld vadai nem eszik meg őket; és laknak bátorágosan, s nem lesz, a ki felijeszze őket.

29. És támasztok nékik drága plántaföldet, hogy többé meg ne emésztesse éhség miatt a földön, s ne viseljék többé a pogányok gyalázatát;

30. És megismerik, hogy én, az Úr, az ő Istenök, velök vagyok, és ők népem, Izráel háza, ezt mondja

az Úr Isten;

31. Ti pedig az én juhaim, legelőm nyája vagytok, emberek vagytok, én pedig Istenetek, ezt mondja az Úr Isten.

35.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:
2. Embernek fia! vesd tekintetedet Seir hegyére, és prófétálj ellene.
3. És mondjad néki: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek, Seir hegye, és kinyújtom kezemet reád, s teszek pusztaságok pusztaságává.
4. Városaidat pusztaságra vetem, és te pusztulásra jutsz, és megtudod, hogy én vagyok az Úr.
5. Mivelhogy örökkévaló gyűlölséget tartasz, és odaadád Izráel fiait a fegyver kezébe veszedelmök idején, az utolsó vétek idején;
6. Ennekokáért élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy vérré teszek téged, és vér kergessen téged. Te nem gyűlölted a vért, a vér kergessen hát téged.
7. És teszem Seir hegyét pusztaságok pusztaságává, és kiirtom belőle az átmenőt és visszatérőt.
8. És betöltöm hegyeit megölöttjeivel; halmaid és völgyeid és minden mélységed: fegyverrel megölöttek hullanak beléjük.
9. Örök pusztasággá teszek, és városaidat ne lakják, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.
10. Mivelhogy ezt mondod: Az a két nemzet és az a két föld enyém lesz és örökségül bírjuk, holott az Úr ott volt;
11. Annakokáért élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy a te haragod és fölgerjedésed szerint cselekszem veled, a melylyel te cselekedtél irántok való gyűlölségedből; és megjelentem magamat közöttök, mikor megítéllek.
12. És megtudod, hogy én, az Úr, meghallottam minden szidalmadat, melyeket Izráel hegyei ellen mondtál, mondván: Elpusztultak, nekünk adattak ételül;
13. Így kérkedtetek ellenem szátokkal, s szórtátok ellenem beszédeiteket: én meghallottam!
14. Így szól az Úr Isten: Az egész föld öröme pusztulást hozok rád.
15. A mint te örültél Izráel háza örökségén azért, hogy elpusztult, úgy cselekszem veled; pusztává légy Seir hegye és mind egészen Edom, és megtudják, hogy én vagyok az Úr!

36.rész

1. És te, embernek fia, prófétálj Izráel hegyei felől, és mondjad: Izráel hegyei, halljátok meg az Úr beszédét,
2. Így szól az Úr Isten: Mivelhogy ezt mondja az ellenség reátok: Haha! és: Az ősi magasságok a mi örökségünk lőnek.
3. Ennekokáért prófétálj, és mondjad: Ezt mondja az Úr Isten: Azért, mert pusztítanak, és kívánnak titeket mindenfelől, hogy legyetek öröksége a pogányok maradékának, és az emberek rágalmozó ajkára-nyelvére kerültek;
4. Ezokáért, Izráel hegyei, halljátok meg az Úr Isten beszédét! Így szól az Úr Isten a hegyeknek és halmoknak, a mélységeknek és völgyeknek, és az elpusztult romoknak és az elhagyott városoknak, melyek ragományra és csúfolásra lőnek a pogányok maradékának köröskörül.
5. Azért ezt mondja az Úr Isten: Bizony, féltő szerelmem tüzeben beszéltem a pogányok maradékai

és egész Edom ellen, kik magoknak vették az én földemet örökségül teljes szívöknek örömével és lelkek megvetésével, hogy azt néptelenül zsákmányokká tegyék;

6. Ezokáért prófétálj Izráel földjéről, és mondd a hegyeknek és halmoknak, a mélységeknek és a völgyeknek: Így szól az Úr Isten: Ímé, féltő szerelmemben és búsulásomban beszélek, mivelhogy a pogányok gyalázását viseltétek;

7. Ennekokáért ezt mondja az Úr Isten: Én fölemelem kezemet! Bizonyára a pogányok, kik körülöttetek vannak, ők viseljék gyalázatukat.

8. Ti pedig, Izráel hegyei, neveljétek ágaitokat és hozzátok gyümölcsötöket az én népemnek, Izráelnek, mert közel vannak, hogy hazajőjjenek.

9. Mert ímé, én hozzátok hajlok és hozzátok fordulok, és megmívelnek és bevetnek titeket.

10. És megsokasítom rajtatok az embereket, Izráel házát egészen, és lakják a városokat, és a romokat megépítik.

11. És megsokasítom rajtatok az embereket és barmokat, hogy sokasodjanak és szaporodjanak, és lakatom őket rajtatok, mint régi időtökben, és több jóval leszek hozzátok, mint első napjaitokban, s megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

12. És járatok rajtatok embereket, az én népemet, Izráelt, és bírjanak téged, s te légy nekik örökségül, s többé nem teszed őket gyermektelenné.

13. Így szól az Úr Isten: Mivelhogy mondják néktek: emberevő vagy és gyermektelenné teszed népedet:

14. Ennekokáért embert nem eszel többé, és népedet gyermektelenné nem teszed többé, ezt mondja az Úr Isten.

15. És többé nem hallatom ellened a pogányok gyalázását, és a népek szidalmát többé nem viseled, és nemzedet többé gyermektelenné nem teszed, ezt mondja az Úr Isten.

16. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

17. Embernek fia! mikor Izráel háza a maga földén lakott, megfertéztette azt életével és cselekedeteivel; mint a havi betegség tisztátalansága, olyan vala élete előttem.

18. És kiöntém haragomat reájok a vérért, a melyet ontottak a földre, és bálványaikkal megfertéztették azt.

19. És elosztatám őket a pogányok közé, és szétszóratának a tartományokba, életök és cselekedeteik szerint ítéltém meg őket.

20. És bemenvén a pogányokhoz, a kikhez menének, megfertéztették az én szent nevemet, mikor ezt mondták rólok: az Úr népe ezek, és az ő földéről jöttek ki!

21. Ekkor könnyültem szent nevemért, melyet megfertéztetett Izráel háza a pogányok közt, a kikhez menének.

22. Ennekokáért mondd Izráel házának: Ezt mondja az Úr Isten: Nem ti érettetek cselekszem, Izráel háza, hanem az én szent nevemért, melyet ti megfertéztettetek a pogányok között, a kik közé menétek.

23. És megszentelem az én nagy nevemet, mely megfertéztetett a pogányok között, melyet ti fertéztettetek meg köztök; és megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr, ezt mondja az Úr Isten, mikor megszentelem magamat rajtatok az ő szemök láttára.

24. És fölveszlek titeket a pogányok közül, s egybegyűjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a ti földetekre.

25. És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságtoktól és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket.

26. És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet.

27. És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatimba járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek.

28. És laktok azon a földön, melyet adtam atyáitoknak, és lesztek nékem népem s én leszek néktek Istenetek.

29. És megtartalak titeket minden tisztátalanságotoktól, és előhívom a gabonát és megsokasítom azt, és nem adok reátok éhséget.

30. És megsokasítom a fa gyümölcsét és a mező termését, hogy többé ne viseljétek az éhségnek gyalázatját a pogányok között.

31. És megemlékeztek a ti gonosz útaitokról és cselekedeteitekről, melyek nem voltak jók, és megútáljátok ti magatokat vétkeitek és útálatosságaitok miatt.

32. Nem ti érettetek cselekszem, ezt mondja az Úr Isten, tudtotokra legyen! Piruljatok és szégyenüljete meg útaitok miatt, Izráel háza!

33. Ezt mondja az Úr Isten: Azon a napon, melyen megtisztítlak titeket minden vétkektől, azt cselekszem, hogy lakják a városokat, és a romok megépíttetnek.

34. És az elpusztult földet művelik, a helyett, hogy pusztán hevert minden átmenő szeme láttára;

35. És ezek mondják: Ez a föld, ez az elpusztult, olyanná lett, mint az Éden kertje, és a rommá lett s elpusztult s lerontott városokat megerősítve lakják.

36. És megtudják a pogányok, a kik körülöttetek megmaradtak, hogy én, az Úr építettem meg a lerontottakat s plántáltam be a pusztaságot. Én, az Úr mondtam és megcselekedtem.

37. Így szól az Úr Isten: Még arra nézve is kérni hagyom magamat Izráel házának, hogy cselekedjem ő velök: Megsokasítom őket, mint a nyáját, emberekkel.

38. Mint az áldozatra szentelt juhok, mint a Jeruzsálem juhai az ő ünnepein, így lesznek a rommá lett városok teljesek emberek nyájával; és megtudják, hogy én vagyok az Úr.

37.rész

1. Lőn én rajtam az Úrnak keze, és kivitt engem az Úr lélek által, és letőn engem a völgynek közepette, mely csontokkal rakva vala.

2. És átvitt engem azok mellett köröskörül, és ímé, felette sok vala a völgy színén, és ímé, igen megszáradtak vala.

3. És monda nékem: Embernek fia! vajjon megélednek-e ezek a tetemek? és mondék: Uram Isten, te tudod!

4. És monda nékem: Prófétálj e tetemek felől és mondjad nékik: Ti megszáradt tetemek, halljátok meg az Úr beszédét!

5. Így szól az Úr Isten ezeknek a tetemeknek: Ímé, én bocsátok ti belétek lelket, hogy megéledjete.

6. És adok reátok inakat, és hozok reátok húst, és bőrrel beborítlak titeket, és adok belétek lelket, hogy megéledjete, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

7. És én profétálék, a mint parancsolva vala nékem. És mikor profétálnék, lőn zúgás és ímé zörgés, és egybemenének a tetemek, mindenik tetem az ő teteméhez.

8. És látám, és ímé inak valának rajtok, és hús nevedett, és felül bőr borította be őket; de lélek nem vala még bennök.

9. És monda nékem: Prófétálj a léleknek, profétálj embernek fia, és mondjad a léleknek: Ezt mondja az Úr Isten: A négy szelek felől jőjj elő lélek, és lehelj ezekben a megölettekbe, hogy megéledjenek!

10. És profétálék a mint parancsolá. És beléjök méne a lélek s megéledének, s állának lábaikra, felette igen nagy sereg.

11. És monda nékem: Embernek fia! ezek a tetemek az Izráel egész háza. Ímé, ezt mondják: Elszáradtak a mi csontjaink és elveszett a mi reménységünk; kivágtunk!

12. Annakokáért profétálj, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Ímé, én megnyitom a ti sírjaitokat

és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem! s beviszlek titeket Izráel földjére.

13. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor megnyitándom sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem!

14. És adom az én lelkemet belétek, hogy megéledjete, és leteszlek titeket a ti földetekre, és megtudjátok, hogy én, az Úr, szóltam és megcselekedtem, ezt mondja az Úr Isten.

15. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

16. És te, embernek fia, végy magadnak fát, és írd ezt reá: Júdáé és Izráel fiaié, az ő társaié; és végy egy másik fát, és írd ezt reá: Józsefé, Efraim fája és az egész Izráel házáé, az ő társaié.

17. És tedd együvé azokat, egyiket a másikhoz egy fává, hogy egygyé legyenek kezekben.

18. És ha mondják néked a te néped fiai, mondván: Avagy nem jelented-é meg nekünk, mit akarsz ezekkel?

19. Szólj nekik: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én fölveszem a József fáját, mely Efraim kezében van, és Izráel nemzetségeit, az ő társait, és teszem őket ő hozzá, a Júda fájához, és összeteszem őket egy fává, hogy egygyé legyenek az én kezemben.

20. És ha e fák, a melyekre írsz, kezekben lesznek szemök láttára:

21. Szólj nekik: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én fölveszem Izráel fiait a pogányok közül, a kik közé mentek, és egybegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket az ő földjökre.

22. És egy néppé teszem őket azon a földön, Izráelnek hegyein, és egyetlenegy király lesz mindnyájok királya, és nem lesznek többé két néppé, és ezután nem oszolnak többé két királyságra.

23. És többé meg nem fertéztetik magokat bálványaikkal és útálatosságaikkal és minden bűneikkel; és megtartom őket minden oly lakóhelyöktől, a melyekben vétkeztek, és megtisztítom őket, és lesznek nékem népem és én leszek nekik istenök.

24. És az én szolgám, Dávid lesz a király ő rajtok, s egy pásztora lesz mindnyájoknak; és az én törvényeim szerint járnak, s parancsolataimat megőrzik és cselekszik.

25. És laknak a földön, melyet adtam vala az én szolgámnak, Jákóbnak, a melyen laktak a ti atyáitok; és laknak azon ők és fiaik és fiaiknak fiai mindörökké, és az én szolgám, Dávid az ő fejedelmök örökké.

26. És szerzek velök békességnek frigyét, örökkévaló frigy lesz ez velök; és elültetem őket és megsokasítom, és helyheztetem az én szenthelyemet közójök örökké.

27. És lesz az én lakhelyem felettök, és leszek nekik Istenök és ők nékem népem.

28. És megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr, ki megszentelem Izráelt, mikor szenthelyem közöttök lesz mindörökké.

38.rész

1. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! vesd tekintetedet Góg ellen, és Mágóg földjén, Rós, Mések és Tubál fejedelme ellen, és prófétálj felőle.

3. És mondjad: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme.

4. És elcsalogatlak, és horgokat vetek szádba, és kivezetlek téged és egész seregedet, lovakat és lovagokat, kik mindnyájan teljes fegyverzetbe öltözték, nagy sokaságot, nagy és kis paizszsal, fegyvert viselőik mindnyájan;

5. Perzsák, szerecsenek, libiaiak vannak velök, mindnyájan paizszsal és sisakkal;

6. Továbbá Gómer és minden serege, Tógarma háza messze északról minden seregével, sok nép van veled.

7. Készülj hozzá és készítsd elő magadat te és minden sokaságod, kik te hozzád gyűltek, és légy nekik vezérök.

8. Sok idő múlva kirendeltetel: esztendőik végével bejössz a földre, mely a fegyvertől már megnyugodott, melynek lakói sok nép közül gyűjtettek egybe Izráel hegyeire, melyek szüntelen való pusztulásban voltak; és e nemzetség a népek közül hozatott ki, s aztán lakozék bátorságosan mindnyája;

9. És feljössz, bemégy mint a szélvész, és leszel mint a felleg, hogy beborítsd a földet, te és minden sereged s a sok nép veled.

10. Így szól az Úr Isten: És léssen abban az időben, hogy tanácsok támadnak szívedben, és gondolsz gondolatot.

11. És mondasz: Felmegyek a nyílt földre, jövök azokra, kik nyugalomban vannak s bátorságosan laknak; kik laknak mindnyájan kőfal-kerítés nélkül, sem zárjok, sem kapujok nincs nekik;

12. Hogy zsákmányt vess és prédát prédálj, hogy fordítsd kezedet a már népes pusztaságok ellen s a nép ellen, a mely a pogányok közül gyűjtetett egybe, mely jószágot és gazdagságot szerez s lakozik a földnek köldökén.

13. Séba és Dedán és Társis kalmárai és minden fiatal oroslánja ezt mondják néked: Nemde te zsákmányt vetni jöttél? Nemde prédát prédálni gyűjtötted egybe sokaságot? hogy elvigy ezüstöt és aranyat, magadhoz végy jószágot s gazdagságot, hogy nagy zsákmányt vess.

14. Annakokáért prófétálj, embernek fia, és mondd ezt Gógnak: Így szól az Úr Isten: Avagy abban az időben, mikor az én népem, Izráel bátorságosan lakik, nem tudod-é meg?

15. És eljössz helyedről, a messze északról te és sok nép veled, lovon ülők mindnyájan, nagy sokaság és hatalmas sereg.

16. És feljössz az én népem, Izráel ellen, mint a felleg, hogy beborítsd a földet, az utolsó időkben léssen ez, és hozlak téged az én földemre, hogy a pogányok megismerjenek engem, mikor megszentelem magamat rajtad az ő szemök láttára, Góg!

17. Így szól az Úr Isten: Te vagy-é hát, a kiről szólottam a régi napokban az én szolgálaim, Izráel prófétái által, kik prófétáltak azokban a napokban esztendőkön át, hogy téged ő reájok hozlak?

18. És léssen azon a napon, a mely napon Góg eljő Izráel földje ellen, ezt mondja az Úr Isten, felszáll haragom orromban.

19. És féltő szerelmemben, búsulásom tüzében szólok: Bizony azon a napon nagy földindulás lesz Izráel földjén.

20. És megremegnek előttem a tenger halai és az ég madarai és a mező vadai és a földön csúszó-mászó mindenféle állatok és minden ember a föld színén; és leszakadnak a hegyek, és leesnek a meredek kősziklák, és minden fal a földre hull.

21. És előhívom ellene minden hegyem felől a fegyvert, ezt mondja az Úr Isten; egyiknek fegyvere a másik ellen léssen.

22. És törvénykezem vele döghalállal és vérrel; és ömlő záporosót, jégeső köveit, tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok reá és seregére s a sok népre, a mely vele lesz.

23. És nagynak s szentnek mutatom, és megjelentem magamat a pogányok sokasága előtt, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr!

39.rész

1. És te, embernek fia, prófétálj Góg ellen, és mondd: Így szól az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme!

2. És elcsalogatlak és vezetgetlek, és felhozlak messze északról, és beviszlek Izráel hegyeire.

3. És kiütöm kezívedet balkezedből, és nyilaidat jobbkezedből kiejtem.

4. Izráel hegyein esel el te és minden sereged és a népek, melyek veled lesznek; a ragadozó

madaraknak, minden szárnyas állatnak és a mezei vadaknak adtalak eledelül.

5. A mező színén esel el, mert én szóltam, ezt mondja az Úr Isten.

6. És bocsátok tüzet Mágógra és azokra, a kik a szigeteken bátorságosan laknak, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

7. És az én szent nevemet megismertetem az én népem, Izráel között, s többé nem hagyom megfertéztetni szent nevemet; és megtudják a pogányok, hogy én, az Úr, szent vagyok Izráelben!

8. Ímé, eljött és meglett, ezt mondja az Úr Isten; ez az a nap, a melyről szólottam.

9. És kimennek Izráel városainak lakói, és feltüzelik és felégetik a fegyvereket s a kis és nagy paizsokat, a kézivet és a nyilakat és a kézbeli pálczákat és dárdákat, és tüzelnek velök hét esztendeig.

10. És fát nem hordanak a mezőről, sem az erdőkről nem vágunk, hanem a fegyverekből tüzelnek, és zsákmányt vetnek zsákmányolóikban, s prédálóikat elpredálják, ezt mondja az Úr Isten.

11. És leszen azon a napon, hogy adok Gógnak helyet, hol temetője legyen Izráelben, a vándorok völgyét keletre a tengertől, ez fogja bezárni e vándor népséget; és ott temetik el Gógot és minden gyűlevését, és nevezik Góg gyűlevése völgyének.

12. És eltemeti őket Izráel háza, hogy a földet megtisztítsa, hét álló hónapig.

13. És temetni fog az ország egész népe, s leszen ez nékik dicsőségökre a napon, melyen megdicsőítem magamat, ezt mondja az Úr Isten.

14. És választanak embereket, kik a földet szüntelen bejárják, temetgetvén ama vándor népséget, azokat, kik még a föld színén maradtak, hogy azt megtisztítsák. Hét hónap mulva indulnak keresni.

15. És bejárják e járók a földet, és ha ki embertemet lát, jelt állít melléje, míg a temetgetők eltemetik azt a Góg gyűlevése völgyében.

16. És egy városnak is Hamóna lesz a neve, és megtisztítják a földet.

17. És te, embernek fia, így szól az Isten, monddad a madaraknak, minden szárnyas állatnak és minden mezei vadnak: Gyűljetek egybe és jőjjetek el, seregeljetek egybe mindenfelől az én áldozatomra, mert én nagy áldozatot szerzek néktek Izráel hegyein, és egyetek húst és igyatok vért!

18. Vitézek húsát egyétek, s a föld fejedelmeinek vérért igyatok, kosok, bárányok és bakok, bikák, Básánban híztok mindnyájan;

19. S egyetek kövérséget jóllakásig, és igyatok vért megrészedésig az én áldozatomból, a melyet szerzek néktek;

20. És lakjatok jól az én asztalomnál lovakból és paripákból, vitézekből és minden hadakozó férfiakból, ezt mondja az Úr Isten.

21. És megmutatom az én dicsőségemet a pogányok között, és meglátják mindazok a pogányok az én ítéletemet, melyet cselekedtem, és az én kezemet, melyet rájok vetettem.

22. És megtudja Izráel háza, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenök, attól a naptól fogva és azután.

23. És megtudják a pogányok, hogy az ő vétke miatt vitetett fogságra Izráel háza, mivelhogy elpártolt tőlem, s én elrejtettem orczámat tőle; azért adtam őt ellenségei kezébe, és hullottak el fegyver miatt mindnyájan.

24. Az ő tisztátalanságuk s bűneik szerint cselekedtem velök, és elrejtettem orczámat tőlök.

25. Azért így szól az Úr Isten: Most már haza hozom Jákób foglyait, és megkegyelmezek Izráel egész házának, s féltő szerelemre gyulladok szent nevemért.

26. És elfelejtik gyalázatukat és minden vétkeket, melylyel vétkeztek ellenem, mikor laknak földjökön bátorságosan, és őket senki sem rettegteti.

27. Mikor visszahozom őket a népek közül, és egybegyűjtöm őket ellenségeik földjeiről, akkor megszentelem magamat bennök sok nép szeme láttára.

28. És megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenök, ki fogságra vittem őket a pogányok közé, majd egybegyűjtém őket földjökre, és senkit közülök többé ott nem hagyok.

29. És többé el nem rejtem orczámat tőlök, mivelhogy kiöntöttem lelkemet Izráel házára, ezt mondja az Úr Isten.

40.rész

1. Huszonötödik esztendejében fogságunknak, az esztendőnek kezdetén, a hónap tizedikén, a tizennegyedik esztendőben az után, hogy a város megveretett, épen ezen a napon lőn az Úr keze én rajtam, és elvitt engemet oda.

2. Isteni látásokban vitt engem Izráel földjére, és letőn engem egy igen magas hegyre, s azon vala mint egy város épülete dél felől.

3. És oda vitt engem, és ímé egy férfiú vala ott, tekintete mint az ércznek tekintete, és len-zsinór vala kezében és mérőpálcza; és a kapuban áll vala.

4. És szóla nékem az a férfiú: Embernek fia! láss szemeiddel és füleiddel hallj, és figyelmetes légy mindarra, a mit mutatok néked; mert hogy ezeket megmutassam néked, azért hozattál ide: hirdesd mindazokat, a miket látsz, Izráel házának.

5. És ímé, kőfal vala a házon kívül köröskörül; és a férfiú kezében a mérőpálcza vala hat singnyi (a közsingben s egy tenyérben); és méré az épület szélességét egy pálczányira s magasságát egy pálczányira.

6. És méne egy kapuhoz, mely napkeletre néz vala, és felméne grádicsain, és méré a kapu küszöbét egy pálczányi szélességre, a másik küszöböt is egy pálczányi szélességre;

7. És az őrkamarát egy pálczányi hosszúságra és egy pálczányi szélességre, és az őrkamarák közét öt singnyire, és a kapu küszöbét, a kapu tornácza mellett belől, egy pálczányira.

8. És méré a kapu tornáczat belől egy pálczányira.

9. És méré a kapu tornáczat nyolcz singnyire, és gyámoszlopait két singnyire; vala pedig a kapu tornácza belől.

10. És a napkeleti kapunak mind egyfelől, mind másfelől három-három őrkamarája vala, egy mértéke mind a háromnak, és egy mértékök a gyámoszlopoknak is mind egyfelől, mind másfelől.

11. És méré a kapu nyílásának szélességét tíz singre, és a kapu hosszúságát tizenhárom singre;

12. És az őrkamarák előtt való korlátot egy singnyire, és egy singnyire vala e korlát másfelől is; mindenik őrkamara pedig hat singnyi vala egyfelől és hat singnyi másfelől.

13. És méré a kaput az egyik őrkamara tetejétől a másik tetejéig; huszonöt singnyi szélességre ott, hol ajtó ajtóval vala szemben.

14. És tevé a gyámoszlopokat hatvan singre, és a gyámoszlopokhoz nyúlik vala a pitvar a kapunál körös-körül.

15. És a bejárat kapujának elejétől a belső kapu tornácának elejéig vala ötven sing.

16. És az őrkamarákon szoros ablakok valának, és gyámoszlopaikon is belül a kapuban köröskörül, hasonlóképen a tornáczokon; és valának ablakok köröskörül belől, és a gyámoszlopokon pálmafaragások.

17. És vitt engem a külső pitvarba, és ímé, ott kamarák és kőből rakott pádimentom vala készítve a pitvaron köröskörül; harmincz kamara vala a kőből rakott pádimentomon.

18. És a kőből rakott pádimentom a kapuk mellett vala a kapuk hosszúsága szerint: az alsó kőből rakott pádimentom vala ez.

19. És méré a szélességet az alsó kapu elejétől fogva a belső pitvar külső elejéig száz singnyire, a keleti és északi oldalon.

20. És a kapunak is, mely néz vala északra, a külső pitvaron, megméré hosszúságát és szélességét;

21. És őrkamarái valának: három egyfelől és három másfelől, és gyámoszlopai és tornácza egy mértékben valának az első kapuval: ötven sing a hosszúsága, és szélessége huszonöt sing.

22. És ablakai és tornácza és pálmafaragásai annak a kapunak mértéke szerint valának, mely néz napkeletre, és hét grádicson mennek vala fel hozzá; és tornáczai, e grádicsok előtt valának.

23. És a belső pitvarnak kapuja vala az északi és napkeleti kapu ellenében, és mére kaputól kapuig

száz singet.

24. És vitt engem a déli útra, és ímé, egy kapu vala ott dél felé, és megméré gyámoszlopait és tornáczát ugyanama mérték szerint.

25. És ablakai valának és tornáczának is köröskörül, olyanok mint amaz ablakok; hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.

26. És hét grádicsa vala feljاراتának, és tornácza azok előtt vala; és pálmafaragásai valának egyik egyfelől, a másik másfelől gyámoszlopain.

27. És kapuja vala a belső pitvarnak dél felé, és mére kaputól kapuig dél felé száz singet.

28. És bevitt engemet a déli kapun át a belső pitvarba, és megméré a déli kaput ugyanama mértékek szerint;

29. És őrkamaráit és gyámoszlopait és tornáczát ugyanama mértékek szerint, és ablakai valának és tornáczának is köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.

30. És tornáczok valának köröskörül, hosszúságuk huszonöt sing, és szélességök öt sing.

31. És tornácza a külső pitvar felé vala, és pálmafaragások valának gyámoszlopain, és nyolcz grádicsa vala feljاراتának.

32. Vitt továbbá engem a belső pitvarba kelet felé, és megméré a kaput ugyanama mértékek szerint;

33. És őrkamaráit és gyámoszlopait és tornáczát ugyanama mértékek szerint, és ablakai valának és tornáczának is köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.

34. És tornácza vala a külső pitvar felé, és gyámoszlopain pálmafaragások valának mind egy-, mind másfelől, és nyolcz grádicsa vala feljاراتának.

35. És vitt engem az északi kapuhoz, és megméré ugyanama mértékek szerint;

36. Őrkamaráit, gyámoszlopait és tornáczát, és ablakai valának köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.

37. És tornácza a külső pitvar felé vala, és pálmafaragások valának gyámoszlopain mind egyfelől, mind másfelől, és nyolcz grádicsa vala feljاراتának.

38. És egy kamara vala, és annak ajtaja a kapuk gyámoszlopainál; ott mossák vala meg az egészen égőáldozatot.

39. És a kapu tornáczában két asztal vala egyfelől, és másfelől is két asztal vala, hogy azokon öljék meg az egészen égőáldozatot és a bűnért való áldozatot és a vétekért való áldozatot.

40. És oldalt kívül, északra onnét, hol felmennek a kapu ajtajához, két asztal vala, és a kapu tornáczának másik oldalán is két asztal.

41. Négy asztal egyfelől, és másfelől is négy asztal a kapu oldalán; nyolcz asztal, ezeken ölik vala az áldozatot.

42. És négy asztal vala az égőáldozatra faragott kőből, másfél sing hosszú és másfél sing széles és egy sing magas; ezekre teszik a szerszámokat, melyekkel az égőáldozatot és egyéb áldozatot ölnek.

43. És a szegek valának egy tenyérnyiek, oda erősítve belől köröskörül, s az asztalokra jöve az áldozat húsa.

44. A belső kapun kívül pedig vala két kamara az énekesek számára a belső pitvarban, egyik oldalt az északi kaputól, melynek eleje dél felé vala, s a másik oldalt a déli kaputól, melynek eleje észak felé vala.

45. És szóla nékem: Ez a kamara, mely délre néz, a papoké, kik a házhoz való szolgálatban foglalatosak:

46. Az a kamara pedig, mely északra néz, azoké a papoké, kik az oltárhoz való szolgálatban foglalatosak, ezek a Sádók fiai, kik az Úrhoz járulnak a Lévi fiai közül, hogy szolgáljanak néki.

47. És megméré a pitvart; hosszúsága száz sing és szélessége is száz sing, négyszögre; és az oltár vala a ház előtt.

48. És vitt engem a ház tornáczába, és a tornácz gyámoszlopát megméré egyfelől is öt singre, másfelől is öt singre; a kapu szélességét pedig három singre egyfelől s másfelől is három singre.

49. A tornácz hosszúsága húsz sing vala és a szélessége tizenegy sing, és tíz grádicson mennek vala föl hozzá; és oszlopok valának a gyámoszlopoknál, egyik egyfelől, másik másfelől.

41.rész.

1. És bevitt engem a templomba, és megméré a gyámoszlopokat, hat sing széles vala egyfelől és hat sing széles másfelől a gyámoszlopok szélessége.

2. És az ajtó szélessége tíz sing vala, és az ajtó oldalfalai öt sing egyfelől és öt sing másfelől; és megméré hosszúságát is negyven singre, szélességét pedig húsz singre.

3. És beméne belsejébe, és megméré az ajtó gyámoszlopait két singre, és az ajtót hat singre, és az ajtó oldalfalait hét singre.

4. És megméré hosszúságát húsz singre, és szélességét húsz singre a templom felé, és mondá nékem: Ez a szentek szentje.

5. És megméré a ház falát hat singre, és az oldalépület szélességét négy singre a ház körül mindenfelől.

6. És az oldalkamarák, egyik kamara a másikon, harminczan valának három sorban, és a háznak azon falához nyúlának, mely az oldalkamarák felől vala, köröskörül, hogy azon erősen álljanak, de nem magába a falba valának erősítve.

7. És vala kiszélesedése és megnagyobbodása az oldalkamaráknak a magasságban fölfelé, mivel megnagyobbodása vala a háznak fölfelé a magasságban köröskörül a házon, ezért lőn kiszélesedése az épületnek fölfelé. És az alsó sorról menének föl a felsőhöz és a középsőhöz.

8. És láték a háznál valami magasságot köröskörül, fundamentoma ez az oldalkamaráknak, egy teljes pálcányi, hat singnyire a fal tövének párkányáig.

9. Az oldalkamara külső falának szélessége pedig öt singnyi vala. És a mi üresen maradt a ház oldalkamrái között,

10. És a kamarák közt húsz singnyi szélesség vala a ház körül köröskörül.

11. És az oldalépületnek ajtaja az üresen maradt hely felé vala, egyik ajtó északra és a másik ajtó délre, és a szabadon hagyott hely szélessége öt singnyi vala köröskörül.

12. És az épület, mely az elkülönített hely előtt, nyugot felé vala, hetven singnyi széles vala, s az épület fala öt singnyi széles köröskörül, hosszúsága pedig kilenczven sing.

13. És méré a háznak hosszát száz singre, és az elkülönített helyet s az épületet és falait száz sing hosszúságra;

14. És a ház és az elkülönített hely elejének szélességét kelet felé száz singre.

15. És méré az épület hosszúságát az elkülönített hely felé, mely ennek háta mögött vala, és ennek folyosóit mind egyfelől, mind másfelől száz singre. És magában a templomban és a belső helyen és a külső tornácban.

16. A küszöbök és a szoros ablakok és a folyosók valának mind hármuk körül, szemben a küszöbvel, simított fadeszkából köröskörül. A földtől az ablakokig, az ablakok pedig befedve valának.

17. Az ajtónak felső részéig és a belső házig és kifelé és az egész falon köröskörül a belső és külső helyen minden mérték szerint.

18. Készítve valának továbbá Kérubok és pálmafaragások, és mindenik pálmafaragás vala két Kérub között, és mindenik Kérubnak két orczája vala.

19. És emberorcza néz vala a pálmafaragásról egyfelől, és oroslánorcza a másik pálmára másfelől. Így vala készítve az egész házon köröskörül.

20. A földtől fogva az ajtó felső részéig Kérubok és pálmafaragások valának készítve a falon.

21. A szenthelynek ajtófélfái négyszegűek valának, és a szentek szentje előtt vala mint egy oltárnak

a formája.

22. Fából, három sing magas és két sing hosszú, szegletei valának és talpa, és falai fából valának. És monda nékem: Ez az asztal, mely az Úr előtt áll.

23. És kettős ajtói valának a szenthelynek és a szentek szentjének,

24. És kettős ajtói valának az ajtószárnyaknak, két forgó ajtóik, kettő az egyik ajtószárnyban és két ajtó a másikban.

25. És készítve valának rajtok, a szenthely ajtóin, Kérubok és pálmák, mint valának készítve a falakon, és faküszöb vala a tornác előtt kívül;

26. És szoros ablakok és pálmák valának mind egy- s mind másfelől a tornác oldalfalain. Így voltak a ház oldalkamarái és a gerendák.

42rész

1. És kivitt engem a külső pitvarba az északi úton és vitt engem a kamarák épületéhez, mely az elkülönített hely ellenében és az épület ellenében észak felé vala;

2. A száz sing hosszú oldal elé az északi oldalra, és vala ötven sing a szélessége.

3. A húsz singnek ellenében, mely a belső pitvarhoz tartozék, és a kőből rakott pádimentom ellenében, mely a külső udvarhoz tartozék, folyosó vala folyosó ellenében három sorban.

4. És a kamarák előtt tíz sing széles út vala befelé, hosszúsága száz sing; és ajtaik észak felé valának.

5. És a felső kamarák rövidebbek valának az épület alsó és középső kamaráinál, mert a folyosók elvettek belőlök.

6. Mivelhogy három sorban valának és nem valának oszlopaik, mint a pitvaroknak; ezért lőn az alsókhöz és a középsőkhöz képest elvéve a helyből.

7. És egy fal, mely kívül vala, párhuzamosan a kamarákkal a külső pitvar felé, a kamarák előtt, ötven sing hosszú vala.

8. Mert a kamarák hosszúsága, melyek a külső pitvar felé valának, ötven sing vala, és ímé, a szenthely ellenében száz sing vala.

9. És e kamarák alatt vala a bejáró hely napkelet felől, ha beléjök a külső pitvarból méne valaki.

10. A pitvar falának szélességében dél felé az elkülönített hely és az épület előtt is kamarák valának.

12. Akképen valának azoknak a kamaráknak ajtói is, melyek dél felé valának: egy ajtó kezdetén az útnak, annak az útnak, mely a megfelelő fal előtt kelet felé vala, ha valaki hozzájok méne.

13. És monda nékem: Az északi és a déli kamarák, melyek az elkülönített hely előtt vannak, azok a szent kamarák, melyekben a papok, kik az Úrhoz közelednek, eszik az igen szentséges áldozatokat, ott rakják le az igen szentséges áldozatokat, az eledeli, a bűnért való és a vétékért való áldozatot; mert szent az a hely.

14. Mikor bemennek oda a papok, ki ne jőjjenek a szent helyről a külső pitvarba, hanem ott rakják le ruháikat, melyekben szolgáltak; mert szentek ezek, és más ruhába öltözzenek, úgy közeledjenek a nép helyéhez.

15. És mikor a belső háznak méréseit véghezvitte, kivitt engem a napkelet felől való kapu útján, és megméré azt köröskörül.

16. Méré a keleti oldalt a mérőpálczával ötszáz singnyire, a mérőpálczával. És megfordula, és

17. Méré az északi oldalt ötszáz singnyire a mérőpálczával. És megfordula,

18. A déli oldal felé, és mére ötszáz singet a mérőpálczával.

19. Fordula aztán a nyugoti oldal felé, és mére ötszáz singet a mérőpálczával.

20. Mind a négy szél irányában méré azt. Kőfala vala köröskörül, hosszúsága ötszáz, szélessége is ötszáz sing, hogy elválassza a szentet a köztől.

43.rész

1. És vitt engem a kapuhoz, ahhoz a kapuhoz, a mely napkelet felé néz vala.
2. És ímé, Izráel Istenének dicsősége jó vala napkelet felől, és zúgása, mint nagy víz zúgása, és a föld világos vala az ő dicsőségétől.
3. És a jelenség, melyet láttam, olyan vala, mint az a jelenség, melyet akkor láttam, mikor menék a várost elveszteni; és olyan látások valának, mint az a jelenség, melyet a Kébár folyó mellett láttam. És orcámra esém.
4. És az Úr dicsősége beméne a házba a kapunak útján, mely néz napkeletre.
5. És fölemele engem a lélek, és bevitt engem a belső pitvarba, és ímé, az Úr dicsősége betölté a házat.
6. És hallám, hogy valaki beszélget hozzám a házból, holott ama férfiú mellettem áll vala.
7. És mondá nékem: Embernek fia! ezt az én királyi székemnek helyét és lábaim talpainak helyét, a hol lakom Izráel fiai között örökké, és itt az én szent nevemet többé meg ne fertéztesse Izráel háza, ők és királyaik paráznaságukkal és királyaik holttesteivel, magaslataikkal,
8. Mikor küszöbüket az én küszöböm mellé és ajtófélfáikat az én ajtófélfáim mellé tették, és csak a fal vala köztem és közöttök; és megfertéztették az én szent nevemet útálatosságaikkal, melyeket cselekedtek, ezokáért elvesztém őket haragomban.
9. Most már eltávoztatják paráznaságukat és királyaik holttesteit tőlem, és ő köztök lakozom mindörökké.
10. Te, embernek fia, hirdessed Izráel házának ezt a házat, hogy piruljanak vétkeik miatt. És mérjék utána arányosságát;
11. És ha pirulni fognak mind a miatt, a mit cselekedtek: e ház formáját és berendezését, kijáratait és bejáratait és minden formáit és minden rendeléseit és minden formáit és minden törvényeit jelentsd meg nékik és írd meg szemeik előtt, hogy megtartsák minden formáját és minden rendeléseit, s azokat cselekedjék.
12. Ez a ház törvénye: A hegy tetején egész határa köröskörül igen szentséges. Ímé, ez a ház törvénye.
13. És ezek az oltár mértékei singek szerint (egy sing tesz egy közsinget és egy tenyért): talpa vala egy sing magas és egy sing széles, korlátja pedig a szélén köröskörül egy arasznyi. És ez az oltár magassága:
14. A földön való talptól az alsó bekerítésig két sing s szélessége egy sing, és a kisebb bekerítéstől a nagyobb bekerítésig négy sing és szélessége egy sing;
15. És az Istenhegye négy sing, és az Isten-tűzhelyétől fölfelé a szarvak egy sing.
16. És az Isten-tűzhelyének hosszúsága tizenkét sing vala tizenkét sing szélesség mellett, négyszögben négy oldala szerint.
17. És a bekerítés vala tizennégy sing hosszú, tizennégy sing szélesség mellett, négy oldala szerint; és a korlát köröskörül rajta fél sing. És talpa vala egy sing köröskörül. És grádicsai napkeletre néztek.
18. És mondá nékem: Embernek fia, ezt mondja az Úr Isten: Ezek az oltár rendtartásai: Azon a napon, mikor elkészül, hogy égőáldozattal áldozzanak rajta és vért hintsenek reá,
19. Adj a papoknak, a Lévitáknak, kik a Sádók magvából valók, a kik járulhatnak én hozzám, ezt mondja az Úr Isten, hogy szolgáljanak nékem, egy fiatal bikát bűnért való áldozatul.
20. És végy véreből, és tedd az oltár négy szarvára és a bekerítés négy szegletére és a korlátra köröskörül, és tisztítsd meg azt, és szenteld meg.
21. És vegyed a bikát, mely a bűnért való áldozat, és égesd meg azt a háznak erre rendelt helyén, a szenthelyen kívül.
22. Másodnap pedig vígy egy ép kecskebakot bűnért való áldozatul, és tisztítsák meg vele az oltárt,

mint a fiatal bikával megtisztították.

23. Mikor elvégezed az oltár megtisztítását, vígy áldozatul egy ép, fiatal bikát és egy ép kost a nyájból.

24. És áldozdál velök az Úr előtt, és a papok hintsenek sót reájok, és vigyék azokat égőáldozatul az Úrnak.

25. Hét napig mindennap egy-egy bakot hozz bűnért való áldozatul, és egy fiatal bikát és egy kost a nyájból, mint épeket hozzák.

26. Hét napon át szenteljük és tisztítsák meg az oltárt és töltsék meg kezét.

27. És betöltsék e napokat; a nyolczadik napon és azután pedig áldozzák a papok az oltáron égőáldozataitokat és hálaadó áldozataitokat, és én kegyelmesen fogadlak titeket, ezt mondja az Úr Isten.

44.rész

1. És visszavitt engem a szenthely külső kapujának útjára, mely keletre néz vala; és az zárva volt.

2. És monda nékem az Úr: Ez a kapu be lesz zárva, meg nem nyílik és senki rajta be nem megy, mert az Úr, az Izráel Istene ment be rajta, azért be lesz zárva.

3. A fejedelem pedig, ő a fejedelem benne üljön, hogy kenyeret egyék az Úr előtt; e kapu tornácának útján menjen be és ennek útján menjen ki.

4. És bevitt engem az északi kapu útján a ház eleibe, és látám, és ímé, az Úr háza betelék az Úr dicsőségével, és orczáma esém.

5. És monda nékem az Úr: Embernek fia, figyelmetes légy, és lásd szemeiddel, és füleiddel halld meg, valamiket én szólok te veled az Úr házának minden rendtartásairól és minden törvényéről, és légy figyelmetes a háznak bejáratára a szenthelynek minden kijáratánál.

6. És mondjad a pártosnak, Izráel házának: Így szól az Úr Isten: Elég legyen immár néktek minden útálatosságtok, Izráel háza!

7. Mikor idegeneket, körülméletlen szívűeket és körülméletlen testűeket engedtetek bemenni, hogy szenthelyemen legyenek, hogy megfertéztessék azt, az én házamat; mikor áldozatra fölvittétek kenyeremet, a kövérséget és vért: ekkor megtörtétek az én frigyemet minden útálatosságtokon felül;

8. És nem voltatok foglalatosak a szentségeimhez való szolgálatban, hanem azokat tettétek foglalatosakká szolgálatomban az én szenthelyemen, magatok helyett.

9. Így szól az Úr Isten: Senki idegen körülméletlen szívű és körülméletlen testű be ne menjen az én szenthelyemre, mindazon idegenek közül, a kik Izráel fiai között vannak.

10. Sőt még a Léviták is, kik eltávoztak én tőlem, mikor Izráel eltévelyedék (a kik eltévelyedtek én tőlem bálványaik után), viseljék vétköket;

11. És legyenek szenthelyemben szolgák a ház kapuinak őrizetére, és legyenek szolgák a házban: ők öljék le az égőáldozatot és egyéb áldozatot a népnek, és ők álljanak előttök, hogy szolgáljanak nékik;

12. Mivelhogy szolgáltak nékik bálványaik előtt, és lőnek Izráel házának vétekre csábítói: ezért emeltem föl kezemet ellenök, ezt mondja az Úr Isten, hogy viseljék vétköket.

13. Ne közeledjenek hozzám, hogy nékem, mint papok szolgáljanak, és hogy minden szentségemhez járuljanak, a szentségek szentségeihez; hanem viseljék gyalázatukat és útálatosságaikat, melyeket cselekedtek.

14. És teszem őket foglalatosakká a házhoz való szolgálatban, annak minden szolgálatánál, és mindannál, a mit abban cselekedni kell.

15. De azok a lévita-papok, a Sádók fiai, a kik a szenthelyemhez való szolgálatomban foglalatosak voltak, mikor Izráel fiai eltévelyedtek tőlem, ők járuljanak én hozzám, hogy szolgáljanak nékem és

álljanak én előttem, hogy áldozzanak nékem kövérséggel és vérrel, ezt mondja az Úr Isten.

16. Ők járjanak be az én szenthelyembe, és járuljanak az én asztalomhoz, hogy szolgáljanak nékem, és legyenek foglalatosak az én szolgálatomban.

17. És mikor a belső pitvar kapuihoz be akarnak menni, len-ruhába öltözzenek, és gyapjú ne legyen rajtuk, ha a belső pitvar kapuiban és a házban szolgálnak.

18. Len-süveg legyen fejkön, és len alsó-nadrág derekukon; ne övezkedjenek izzadásig.

19. Mikor pedig kimennek a külső pitvarba, a külső udvarba a néphez, vessék le ruháikat, a melyekben szolgáltak, és tegyék le azokat a szent kamarákban, és öltözzenek más ruhákba, hogy meg ne szenteljék a népet ruháikkal.

20. És fejüket kopaszra ne nyírják, de nagy haját se neveljenek, hanem hajokat megegyengessék.

21. És senki a papok közül bort ne igyék, mikor a belső udvarba bemennek.

22. És özvegyet vagy eltaszítottat feleségül magoknak ne vegyenek, hanem szűzeket Izráel házának magvából; de olyan özvegyet, ki papnak özvegye, elvehetnek.

23. És az én népemet tanítsák, hogy mi a különbség szent és köz között, és a tisztátalan és tiszta között való különbséget ismertessék meg velök.

24. És peres ügyben ők álljanak elő ítélni, az én törvényeim szerint ítéljék meg azt; és tanításaimat s rendeléseimet megtartsák minden ünnepemen, és az én szombataimat megszenteljék.

25. És holt emberhez be ne menjen, hogy magát megfertéztesse, csak atyjáért és anyjáért és fiáért és leányáért és fiútestvéréért és leánytestvéréért, kinek még férje nem volt, fertéztetheti meg magát.

26. És megtisztulása után számláljanak néki hét napot.

27. És a mely napon bemegy a szenthelyre, a belső pitvarba, hogy szolgáljon a szenthelyen, mutassa be bűnért való áldozatát, ezt mondja az Úr Isten.

28. És léssen nékik örökségök: én vagyok az ő örökségök, és birtokot ne adjatok nékik Izráelben: én vagyok az ő birtokuk.

29. Az ételáldozat és a bűnért és vétekért való áldozat, ez legyen élésök, és valami Izráelben Istennek szenteltetik, minden az övék legyen.

30. És minden első termés zsengeje mindenből, és minden, mit áldozatra visztek mindenből, tudniillik minden áldozatotokból, legyen a papoké, és lisztjeitek zsengejét adjátok a papnak, hogy áldás nyugodjék házadon.

31. Semmi döglöttet és vadtól szaggatottat, akár madár, akár egyéb állat legyen, ne egyenek a papok.

45.rész

1. És mikor a földet sorsvetéssel elosztjátok örökségül, adjatok áldozatot az Úrnak, szent részt a földből; hosszúsága legyen huszonötezer és szélessége tízezer sing, szent legyen az egész határában köröskörül.

2. Ebből legyen a szenthelyé ötszáz sing, ötszáz singgel mérve egy négyszög minden oldalát, és mellette ötven sing tágasság legyen minden oldalon.

3. És ebből a megmért helyből mérj ki huszonötezer sing hosszúságot és tízezer sing szélességet, és ebben lesz a szenthely, mint igen szent hely.

4. Szent rész ez a földből; legyen a papoké, a szenthely szolgáláié, a kik ide járulnak szolgálni az Urat; és legyen ez nékik házaik helye, és szent hely a szenthely számára.

5. És huszonötezer sing hosszában és tízezer sing széltében legyen a Lévitáké, a ház szolgáláié tulajdonukul, húszkamarául,

6. És a város tulajdonául adjatok ötezer sing szélességet és huszonötezer sing hosszúságot a szent

áldozat mentén; az egész Izráel házáért legyen ez.

7. És a fejedelem tulajdona lészen a szent áldozatnak és a város tulajdonának mind a két oldalán a szent áldozat előtt és a város tulajdona előtt a napnyugoti oldalon nyugotra és a napkeleti oldalon keletre, és hosszúsága olyan lesz, mint a részek közül egyé, a napnyugoti határtól a napkeleti határig.

8. Földje legyen az néki, tulajdona Izráelben; és többé ne sanyargassák fejedelmeim az én népemet, hanem adják át a többi földet Izráel házának az ő nemzetségei szerint.

9. Ezt mondja az Úr Isten: Legyen elég már néktek, Izráel fejedelmei! A törvényteleniséget és erőszakot távoztassátok el, és cselekedjétek törvény szerint és igazságot. Vegyétek le népemről sarcolástokat, ezt mondja az Úr Isten.

10. Igaz mérőserpenyőitek legyenek és igaz éfátok és igaz báthotok:

11. Az éfa és a báth egy mértékűek legyenek, úgy hogy a hómernek tizedét fogadja be a báth, és a hómernek tizede legyen az éfa, a hómerhez kell mértéküket igazítani.

12. És a sekelnek húsz gérája legyen; húsz sekel, huszonöt sekel, tizenöt sekel legyen a mina nálatok.

13. Ez az áldozat, melyet fel kell vinnetek: egy hómer búzából egy hatodrészt éfa, és egy hómer árpából is az éfa hatodrészt adjátok.

14. És az olajból rendelt rész egy báth olajból: a báth tizede a kórból, tíz báthból, egy hómerből, mert tíz báth egy hómer.

15. És egy darab a nyájból, kétszáz darab után Izráel bővizű földjéről ételáldozatra és égőáldozatra és hálaadó áldozatokra, az ő megszentelésükre, ezt mondja az Úr Isten.

16. A földnek egész népe köteles legyen erre az áldozatra a fejedelem részére Izráelben.

17. A fejedelem tisztje pedig lészen, hogy vigyen egészen égőáldozatokat és ételáldozatot és italáldozatot az ünnepeken és az újholdak napján és a szombatokon, Izráel házának minden ünnepein: ő teljesítse a bűnért való áldozatot és az ételáldozatot és az egészen égőáldozatot és a hálaadó áldozatokat, hogy megszentelje Izráel házát.

18. Ezt mondja az Úr Isten: Az első hónapban, a hónap elsején végy egy fiatal, hibátlan bikát és tisztítsd meg a szenthelyet.

19. És vegyen a pap a bűnért való áldozat véréből, és hintse a ház ajtófélfáira és az oltár bekerítésének négy szegletére és a belső pitvar kapufélfáira.

20. És így cselekedjél a hónap hetedik napján a tudatlanságból vétkezőért és a vigyázatlanságért, és így tisztítsátok meg a házat.

21. Az első hónapban, a hónap tizennegyedik napján legyen a ti páskátok; a hét napos ünnepen kovásztalan kenyeret egyetek.

22. És a fejedelem azon a napon áldozzék ő magáért és a föld egész népéért egy bikával, bűnért való áldozatul.

23. És az ünnep hét napján tegyen egészen égőáldozatot az Úrnak hét bikával és hét kossal, épekkal, naponként hét napon át, és bűnért való áldozatot egy kecskebakkal naponként;

24. És ételáldozatul tegyen egy éfát a bika mellé és egy éfát a kos mellé, és az olajból egy hint az éfához.

25. A hetedik hónapban, a hónap tizenötödik napján, az ünnepen hasonlóképpen cselekedjék hét napon át: a bűnért való áldozattal, az egészen égőáldozattal, az ételáldozattal és az olajjal.

46.rész

1. Ezt mondja az Úr Isten: A belső pitvar kapuja, mely keletre néz, zárva legyen a dologtevő hat napon, szombatnapon pedig nyissák ki, és újhold napján is nyissák ki.

2. És a fejedelem jöjjön be a kapu tornácának útján kívülről, és álljon a kapu félfája mellé, és mikor

a papok megáldozzák az ő égőáldozatát és hálaadóáldozatait, ő leborulva imádkozzék a kapu küszöbén, azután menjen ki, a kaput pedig ne zárják be estvéig.

3. És leborulva imádkozzék az ország népe ugyanannak a kapunak bejáratánál a szombatokon és az újholdnak napjain az Úr előtt.

4. Az égőáldozat pedig, melyet a fejedelem vigyen az Úrnak szombatnapon, hat ép bárány és egy ép kos legyen;

5. És az ételáldozat: egy éfa a kos mellé; és a bárányok mellé ételáldozatul, a mit keze adhat, s az olajból egy hín az éfához.

6. Az újhold napján pedig egy ép, fiatal bika és hat bárány és egy kos, mind épek legyenek.

7. És a bika mellé egy éfát és a kos mellé egy éfát tegyen ételáldozatul; és a bárányok mellé azt, a mi kezétől telik, s az olajból egy hín az éfához.

8. És mikor bemegy a fejedelem, a kapu tornácának útján menjen be, és ezen az úton menjen ki.

9. Mikor pedig a föld népe megyen be az Úr eleibe az ünnepeken, a ki az északi kapu útján ment be, hogy leborulva imádkozzék, a déli kapu útján menjen ki; a ki pedig a déli kapu útján ment be, az az északi kapu útján menjen ki; ne térjen vissza azon kapu útjához, a melyen bement, hanem az annak ellenében valón menjen ki.

10. A fejedelem pedig, mikor bemennek, közöttök menjen be, és mikor kimennek, együtt menjen ki velök.

11. És az ünnepeken és a szent egybegyűléseken legyen az ételáldozat egy éfa egy bika mellé és egy éfa a kos mellé, és a bárányok mellé, a mit keze adhat, s az olajból egy hín az éfához.

12. Továbbá, mikor a fejedelem szabad akaratból tesz égőáldozatot, vagy hálaadó áldozatokat, szabad akaratból az Úrnak, nyissák ki néki a kaput, mely napkeletre néz, és ő vigye égőáldozatát és hálaadó áldozatait, mint a hogy szombat napon szokta tenni, és azután menjen ki, és zárják be a kaput kimenése után.

13. És egy esztendő ép bárányt áldozz égőáldozatul naponként az Úrnak; minden reggel áldozz azzal.

14. És ételáldozatot tégy hozzá minden reggel: egy hatodrészt éfát, és az olajból a hín harmadrészt a liszt megnedvesítésére, ételáldozatul az Úrnak; örökre állandó rendelések ezek.

15. Hozzatok azért a bárányt és az ételáldozatot és az olajat minden reggel állandó égőáldozatul.

16. Ezt mondja az Úr Isten: Ha a fejedelem ajándékot ad valamelyik fiának a maga örökségéből, az az ő fiaie legyen tulajdonul örökségképen.

17. De ha örökségéből valamelyik szolgájának ad ajándékot, az a szabadság esztendejéig lesz azé, azután visszazáll a fejedelemre; csak az ő öröksége lesz az ő fiaie.

18. És a fejedelem el ne vegyen a nép örökségéből, hogy nyomorgatással kivesse őket tulajdonukból; a maga tulajdonából adjon örökséget fiainak, hogy az én népem közül senki el ne széledjen a maga tulajdonából.

19. És bevitt engem ahhoz a bejáratához, mely a kapu mellett oldalaslag vala, a kamarákhoz, a papok szenthelyéhez, melyek északra néznek, és ímé, ott egy hely vala leghátul nyugotra.

20. És monda nékem: Ez a hely, a hol a papok főzzék a vétekért és a bűnért való áldozatot, és a hol süssék az ételáldozatot, hogy ne kelljen kivinniök a külső pitvarba a nép megszentelésére.

21. És kivitt engem a külső pitvarba, és elhordozta engem a pitvar négy szegletén, és ímé, a pitvar mindenik szegletében egy-egy pitvar vala.

22. A pitvarnak négy szegletében zárt pitvarok valának, negyven sing hosszúságúak és harmincz sing szélesek; egy mértéke vala a négy szegleten való pitvaroknak.

23. És falazások valának bennök köröskörül mind a négy körül, és a falazások alatt konyhák valának csinálva köröskörül.

24. És monda nékem: Ez a főzőház, a hol főzzék a háznak szolgái a nép véres áldozatát.

47.rész

1. És visszatéríte engem a ház ajtajához, és ímé, víz jó vala ki a ház küszöbe alól napkelet felé, mert a ház eleje kelet felé vala, és a víz aláfolly vala a ház jobb oldala alól az oltártól délre.
2. És kivitt engem az északi kapu útján, és elhordozta engem a kívül való úton a külső kapuhoz, mely napkeletre néz, és ímé, a víz ott forr vala ki a jobb oldal alól.
3. Mikor kiméne az a férfiú napkelet felé, mérőzsinórral a kezében, mére ezer singet; és átvitt engem a vizen, a víz bokáig ér vala.
4. És mére ismét ezeret, és átvitt engem a vizen, a víz pedig térdig ér vala. És mére ismét ezeret és átvitt engem s a víz derékig ér vala.
5. És mére még ezeret, s vala olyan folyó, hogy át nem meheték rajta, mert magas vala a víz, megúszni való víz, folyó, mely meg nem lábolható.
6. És monda nékem: Láttad-é, embernek fia? És visszavezete engem a folyó partján.
7. És mikor visszatértem, ímé, a folyó partján igen sok fa vala mindkét felől.
8. És monda nékem: Ez a víz a keleti tájékra foly ki, és a lapácra megyen alá, és a tengerbe megyen be, a tengerbe szakad, és meggyógyul a víz.
9. És léssen, hogy minden élő állat, a mely nyüzsög, valahova e folyam bemegyen, élni fog; és a halaknak nagy bőségök léssen, mert ez a víz bement oda, és azok meggyógyulnak, és él minden, valahova e folyó bement.
10. És léssen, hogy halászok állanak rajta Éngeditől Énegláimig: varsák kivető helye léssen; nemök szerint lesznek benne a halak, mint a nagy tenger halai, nagy bőséggel.
11. Mocsarai és tócsái pedig nem gyógyulnak meg, só helyei lesznek.
12. És a folyó mellett, mind a két partján mindenféle enivaló gyümölcs fája nevededik fel; leveleik el nem hervadnak és gyümölcsaik el nem fogynak; havonként új meg új gyümölcsöt teremnek, mert vizök onnét a szenthelyből foly ki; és gyümölcsük eledelre és leveleik orvosságra valók.
13. És monda az Úr Isten: Ez a határ, a mely szerint örökségül osszátok el magatok közt a földet Izráel tizenkét törzsöke szerint, Józsefnek két örökséget.
14. És vegyétek azt örökségül mindnyájan egyenlően, mivelhogy fölemeltem kezemet, hogy atyáitoknak adom azt, tehát essék néktek az a föld örökségül.
15. És ez legyen a föld határa, észak felé a nagy-tengertől, Hetlónon át Sedádnak menve:
16. Hamát, Berótha, Szibraim, mely Damaskus határa és Hamát határa közt van, a középső Hásér, mely Havrán határán van.
17. Így legyen a határ a tengertől Haczar-Énónig Damaskus határán és azontúl északra, és Hamát határán: ez az északi oldal.
18. És a keleti oldalon: Havrán és Damaskus és Gileád között és Izráel földje között a Jordán legyen; ama határtól a keleti tengerig mérjétek: ez a keleti oldal.
19. És a déli oldalon dél felé: Támártól a versengések vizéig Kádesben, azután a folyó felé a nagy-tengerig: ez a déli oldal dél felé.
20. És a nyugoti oldal: a nagy-tenger, ama határtól fogva addig, a hol egyenesen Hamátba menni: ez a nyugoti oldal.
21. És osszátok el ezt a földet magatok közt Izráel nemzetségei szerint.
22. És legyen, hogy sorsvetéssel osszátok el azt magatok közt és a jövevények közt, a kik közöttetek lakoznak, a kik közöttetek fiakat nemzettek, és úgy tartsátok őket, mint a ki ott született az Izráel fiai között: veletek együtt sorsvetéssel legyen örökségök Izráel nemzetségei között.
23. És úgy legyen, hogy a mely nemzetséggel lakozik a jövevény, ott adjátok ki az ő örökségét. Ezt mondja az Úr Isten.

48.rész

1. Ezek a nemzetségek nevei: az északi határon a Hetlöntől Hamáthig vezető út mentén Haczar-Énonig Damaskus határán, észak felé, Hamát mentén, és pedig legyen az övé a keleti és nyugoti oldal: Dán, egy rész;
2. És Dán határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Áser, egy rész;
3. És Áser határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Nafthali, egy rész;
4. És Nafthali határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Manasse, egy rész;
5. És Manasse határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Efraim, egy rész;
6. És Efraim határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Rúben, egy rész;
7. És Rúben határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Júda, egy rész;
8. És Júda határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig legyen a szent áldozat, melyet az Úrnak szenteltek: huszonötezer sing széles és olyan hosszú, mint egy-egy rész a keleti oldaltól a nyugoti oldalig; és a szenthely annak közepette legyen;
9. A szent áldozat, melyet az Úrnak szenteltek, huszonötezer sing hosszú és tízezer sing széles legyen;
10. És ezeké legyen ez a szent áldozat: a papoké északra huszonötezer sing és nyugotra tízezer sing szélesség és keletre tízezer sing szélesség és délre huszonötezer sing hosszúság, és az Úr szenthelye annak közepette legyen:
11. A papoké, a kik megszenteltettek a Sádók fiai közül, a kik szolgálatomban foglalatosak voltak, a kik nem tévelyedtek el, mikor Izráel fiai eltévelyedtek, mint a hogy eltévelyedtek volt a Léviták.
12. Övék legyen ez, mint egy áldozati rész a föld áldozatából, mint igen szentséges, a Léviták határán.
13. A Lévitáké pedig legyen a papok határa mentén huszonötezer sing hosszúság és tízezer szélesség; az egész hosszúság legyen huszonötezer és a szélesség tízezer.
14. És semmit abból el ne adjanak, se el ne cseréljék, se másra át ne szálljon a földnek e zsengeje, mert az Úrnak szenteltetett.
15. És az ötezer sing, mely a szélességben megmaradt a huszonötezernek mentén, közhely a város számára, mint lakóhely és tágasság, és legyen a város annak a közepében.
16. És ezek legyenek annak méretei: az északi oldalon négyezeröttszáz sing és a déli oldalon négyezeröttszáz és a keleti oldalon négyezeröttszáz és a nyugoti oldalon négyezeröttszáz.
17. És a város alatt legyen tágasság észak felé kétszázötven sing és dél felé kétszázötven és keletre kétszázötven és nyugotra kétszázötven.
18. A mi pedig megmaradt a hosszúságban a szent áldozat mentén, tízezer keletre és tízezer nyugotra, az ott maradjon a szent áldozat mentén, és legyen annak termése a város szántóvetőinek eledele.
19. És a ki szántóvető a városban, mívelje azt Izráelnek minden nemzetségéből.
20. Az egész huszonötezer sing szent áldozatot huszonötezer sing négyszögben adjátok szent ajándékkul a város tulajdonával együtt.
21. A mi pedig megmaradt, a fejedelemé lészen; a szent áldozatnak és a város tulajdonának mind a két oldalán, szemben a huszonötezer sing szent áldozattal a keleti határig és nyugot felé szemben a huszonötezer singgel egészen a nyugoti határig lészen, a kiosztott részek mentén, a fejedelemé; és legyen a szent áldozat és a ház szenthelye annak közepette.
22. És a Léviták tulajdonától és a város tulajdonától fogva, mely közepében van annak, a mi a fejedelemé, a Júda határa és Benjámin határa között a fejedelemé legyen.
23. És a többi nemzetségek: a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Benjámin, egy rész.
24. És Benjámin határán a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Simeon, egy rész.

25. És Simeon határán a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Issakhár, egy rész.
26. És Issakhár határán a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Zebulon, egy rész.
27. És Zebulon határán a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Gád, egy rész.
28. És Gád határán a déli oldalon dél felé, legyen a határ Támártól a versengések vizéig Kádesben, a patak felé a nagy-tengerig.
29. Ez a föld, melyet sorsvetéssel örökségül elosztatok Izráel nemzetségei közt, és ezek azoknak részei, ezt mondja az Úr Isten.
30. És ezek a város külső részei: Az északi oldalon négyezeröttszáz sing mérték.
31. És a város kapui, Izráel nemzetségeinek nevei szerint, három kapu északra: Rúben kapuja egy, Júda kapuja egy, Lévi kapuja egy.
32. És a keleti oldalon négyezeröttszáz sing és három kapu: József kapuja egy, Benjámin kapuja egy, Dán kapuja egy.
33. És a déli oldalon is négyezeröttszáz sing mérték és három kapu: Simeon kapuja egy, Issakhár kapuja egy, Zebulon kapuja egy.
34. A nyugoti oldalon négyezeröttszáz sing három kapuval: Gád kapuja egy, Áser kapuja egy, Nafthali kapuja egy:
35. Köröskörül tizennyolcezer sing; és a város neve ama naptól fogva: Ott lakik az Úr!